

Landsverordeningen

- **COMPTABILITEIT 2010**
- **FINANCIEEL BEHEER**

MINISTERIE VAN
FINANCIËN

VOORWOORD

Artikel 85, zesde lid, van de Staatsregeling van Curaçao bepaalt dat bij landsverordening regels worden gesteld omtrent het beheer van de financiën van het land en een doeltreffend comptabel bestel en in het eerste lid van artikel 86 van de Staatsregeling van Curaçao dat bij landsverordening regels worden gesteld teneinde de rechtmatigheid en integriteit van het bestuur en het bestuurlijk handelen alsmede de deugdelijkheid van het financieel beheer te waarborgen. Artikel 87 van de Staatsregeling van Curaçao bepaalt dat het aangaan of garanderen van een geldlening ten name of ten laste van het land niet geschiedt dan bij of krachtens landsverordening tot vaststelling of wijziging van de begroting.

Het bepaalde in het voormelde zesde lid van artikel 85 van de Staatsregeling van Curaçao wordt geregeld in de Landsverordening Comptabiliteit 2010, terwijl het bepaalde in het voormelde eerste lid van artikel 86 van de Staatsregeling van Curaçao wordt geregeld in de Landsverordening financieel beheer. Het bepaalde in het voormelde artikel 87 van de Staatsregeling van Curaçao wordt geregeld in artikel 44, eerste lid, van de Landsverordening Comptabiliteit 2010. Bij het opstellen van beide landsverordeningen hebben concepten die in 2002 in opdracht van de Regering van de voormalige Nederlandse Antillen waren opgesteld als basis gediend. Deze ontwerpen zijn vervolgens aangepast aan de afspraken in het kader van de nieuwe staatkundige structuur en aan nieuwe inzichten.

In de Landsverordening Comptabiliteit 2010 ligt de nadruk op het begrotings- en verantwoordingsproces, waarin de verhouding tussen de uitvoerende en de controlerende macht in de budgettaire besluitvorming tot uitdrukking komt. Invalshoek is het budgettaire besluitvormingsproces op hoofdlijnen, met het oog op de wenselijk geachte uitkomsten daarvan in het licht van de wettelijk verankerde begrotingsnormen. De Landsverordening Comptabiliteit 2010 bevat daarom spelregels voor de inrichting, vormgeving en tijdschema van de diverse begrotings- en verantwoordingsstukken, alsmede voor de wijze waarop die en door wie ze tot stand moeten komen. De politieke verantwoordelijkheidsverdeling loopt als een rode draad door deze spelregels heen.

De verdere uitwerking van de technische spelregels die toegepast moeten worden in het dagelijkse financieel beheer van de overheid, is op zijn beurt neergelegd in de separate Landsverordening financieel beheer. De Landsverordening financieel beheer richt zich op de rechtmatige, ordelijke, controleerbare, doelmatige en doeltreffende inrichting van het geheel van beslissingen, handelingen en regels ter sturing en beheersing van de financiële stromen door de overheidsorganisatie, alsmede de verantwoording die daarover moet worden afgelegd. Immers, het financieel beheer is

gericht op de interne beheersing van financiële stromen. De relatie tussen de bestuurlijke leiding en het ambtelijk apparaat, alsmede in het ambtelijk apparaat onderling, staan hierin centraal.

De Landsverordening Financieel Beheer regelt ook het vervallen van de Comptabiliteitslandsverordening, de Experimenteerverordening Comptabiliteitsvoorschriften en de Comptabiliteitsvoorschriften eilandgebieden met ingang van 1 januari 2016. Als gevolg hiervan beschikt Curaçao sinds die datum over een geïntegreerd en coherent comptabel stelsel, nadat het voormalige Land Nederlandse Antillen daar jarenlang niet in was geslaagd en het evenmin is gelukt het nieuwe Land Curaçao daarmee van start te laten gaan. De verwachting is dat hiermee de doelmatigheid, doeltreffendheid, ordentelijkheid en rechtmatigheid van het overheidshandelen en integriteit van bestuur bevorderd zullen worden en zodoende zullen bijdragen aan duurzame overheidsfinanciën en aan behoorlijk bestuur.

De Minister van Financiën,

Dr. José M.N. Jardim

INHOUDSOPGAVE

LANDSVERORDENING COMPTABILITEIT 2010

HOOFDSTUK 1 p. 10

Algemene Bepalingen

Artikel 1	p. 10
Artikel 2	p. 11
Artikel 3	p. 11
Artikel 4	p. 12
Artikel 5	p. 12
Artikel 6	p. 12
Artikel 7	p. 13
Artikel 8	p. 13
Artikel 9	p. 13
Artikel 10	p. 14
Artikel 11	p. 14

HOOFDSTUK 2 p. 15

De Begroting

Artikel 12	p. 15
Artikel 13	p. 15
Artikel 14	p. 16
Artikel 15	p. 17
Artikel 16	p. 17
Artikel 17	p. 17

HOOFDSTUK 3 p. 18

De Jaarrekening

§ 1. Algemene bepalingen p. 18

Artikel 18	p. 18
Artikel 19	p. 18
Artikel 20	p. 19

§ 2. De rekening van baten en lasten p. 19

Artikel 21	p. 19
Artikel 22	p. 19

§ 3. De toelichting op de kapitaaldienst p.20

Artikel 23	p. 20
------------	-------

§ 4. De balans p. 20

Artikel 24	p. 20
Artikel 25	p. 21
Artikel 26	p. 21
Artikel 27	p. 22
Artikel 28	p. 23
Artikel 29	p. 23
Artikel 30	p. 23

§ 5. Het kasstroom-overzicht p. 24

Artikel 31	p. 24
------------	-------

§ 6. De toelichting op de jaarrekening p. 24

Artikel 32	p. 24
------------	-------

§ 7. Het verslag p. 24

Artikel 33	p. 24
------------	-------

HOOFDSTUK 4 p. 25

Procedurele en administratieve regels met betrekking tot begrotingen en jaarrekeningen

§ 1. De voorbereiding van de begroting p. 25

Artikel 34	p. 25
Artikel 35	p. 26
Artikel 36	p. 26
Artikel 37	p. 26
Artikel 38	p. 26

§ 2. De uitvoering van de begroting p. 27

Artikel 39	p. 27
Artikel 40	p. 27
Artikel 41	p. 28
Artikel 42	p. 29
Artikel 43	p. 30
Artikel 44	p. 30

§ 3. Wijzigingen en afwijkingen van de begroting p. 30

Artikel 45	p. 30
Artikel 46	p. 31
Artikel 47	p. 31
Artikel 48	p. 32

§ 4. Het opstellen van de jaarrekening p. 33

Artikel 49	p. 33
Artikel 50	p. 33
Artikel 51	p. 34
Artikel 52	p. 34

HOOFDSTUK 5 p. 34

Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 53	p. 34
Artikel 54	p. 35
Artikel 55	p. 35
Artikel 56	p. 35

ALGEMENE TOELICHTING BEHORENDE BIJ DE LANDSVERORDENING COMPTABILITEIT 2010

A. Memorie van toelichting behorende bij Landsverordening compatabiliteit 2010 (A.B. 2010, no.87) p. 36

I. Algemene beschouwingen	p. 36
1. 1. Algemene inleiding	
I. 2 Relaties met de Staatsregeling en Landsverordening Financieel Beheer	p. 36
I. 3 Budgetrecht Staten en ministeriële verantwoordelijkheid	p. 37
I. 4 Begrotingsnormen	p. 41
I. 5 Begrotingscyclus	p. 44
I. 6 Begrotingsvoorbereiding	p. 45
I. 7 Begrotingsuitvoering	p. 46
I. 8 Regels begrotingsdiscipline	p. 48
I. 9 Begrotingswijzigingen	p. 48
I. 10 Jaarrekening	p. 50
I. 11 Algemene Rekenkamer	p. 51

B. Memorie van toelichting behorende bij Landsverordening van de 14de september 2015 tot wijziging van de Landsverordening comptabiliteit 2010 (P.B. 2015, no. 50) p. 52

I. Algemene beschouwingen	p. 52
II. Financiële paragraaf	p. 53
III. Advies Raad van Advies	p. 53

II. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 1	p. 63	Artikel 29	p. 81
Artikel 2	p. 65	Artikel 30	p. 82
Artikel 3	p. 65	Artikel 31	p. 83
Artikel 4	p. 66	Artikel 32	p. 83
Artikel 5	p. 68	Artikel 33	p. 83
Artikel 6	p. 68	Artikel 34	p. 83
Artikel 7	p. 69	Artikel 35	p. 84
Artikel 8	p. 70	Artikel 36	p. 84
Artikel 9	p. 71	Artikel 37	p. 84
Artikel 10	p. 71	Artikel 38	p. 85
Artikel 11	p. 73	Artikel 39	p. 85
Artikel 12	p. 73	Artikel 40	p. 87
Artikel 13	p. 74	Artikel 41	p. 89
Artikel 14	p. 74	Artikel 42	p. 92
Artikel 15	p. 75	Artikel 43	p. 93
Artikel 16	p. 75	Artikel 44	p. 93
Artikel 17	p. 76	Artikel 45	p. 94
Artikel 18	p. 76	Artikel 46	p. 94
Artikel 19	p. 77	Artikel 47	p. 96
Artikel 20	p. 77	Artikel 48	p. 96
Artikel 21	p. 77	Artikel 49	p. 97
Artikel 22	p. 78	Artikel 50	p. 98
Artikel 23	p. 78	Artikel 51	p. 99
Artikel 24	p. 79	Artikel 52	p. 101
Artikel 25	p. 79	Artikel 53	p. 101
Artikel 26	p. 79		
Artikel 27	p. 80		
Artikel 28	p. 81	Artikel 55*	p. 102

BIJLAGEN

Bijlage I behorende bij artikel 1, onderdeel a, van de Landsverordening comptabiliteit 2010	p. 103
--	---------------

Bijlage II behorende bij artikel 1, onderdeel b, van de Landsverordening comptabiliteit 2010	p. 104
---	---------------

Bijlage III behorende bij artikel 1, onderdeel c, van de Landsverordening comptabiliteit 2010	p. 107
--	---------------

* Was artikel 53 in A.B. 2010, no. 87.

LANDSVERORDENING FINANCIEEL BEHEER

HOOFDSTUK 1 | Algemene bepalingen **p. 108**

Artikel 1 Begripsbepalingen	p. 108
Artikel 2 Eisen en verantwoordelijkheid van het financieel beheer en het materieel beheer	p. 111
Artikel 3 De administratie en de inlichtingenplicht	p. 112
Artikel 4 Toezicht	p. 113

HOOFDSTUK 2 | De beheersbegroting **p. 113**

Artikel 5 Indeling beheersbegroting	p. 113
Artikel 6 Ramingen beheersbegroting en vaststelling	p. 113
Artikel 7 Afwijkingen beheersbegroting	p. 114
Artikel 8 Bijzondere lasten	p. 115

HOOFDSTUK 3 | Overeenkomsten tot verwerving van goederen, rechten en diensten **p. 116**

Artikel 9 Budgethouder, verlening van opdrachten	p. 116
Artikel 10 Aanbesteding van opdrachten	p. 117
Artikel 11 Procedureregels bij opdrachten	p. 117
Artikel 12 Verbod aanneming van werk, dienstverrichtingen, leveringen	p. 118
Artikel 13 Verstrekken van subsidie	p. 118

HOOFDSTUK 4 | Betaalbaarstelling en betalingen **p. 119**

Artikel 14 Aanwijzing betalingsordonnateur, register	p. 119
Artikel 15 Betaalbaarstelling	p. 119
Artikel 16 Vorm, inhoud en toetsing facturen	p. 120
Artikel 17 Voorschotten	p. 120
Artikel 18 Voorschotten aan overheidsfunctionarissen	p. 120
Artikel 19 Rekenplichtigheid bij betalingen	p. 121
Artikel 20 Kleine kas	p. 121
Artikel 21 Procedureregels betalingen	p. 121

HOOFDSTUK 5 | Vorderingen, ontvangsten en teruggave op ontvangsten **p. 122**

Artikel 22 Ontvangst van betalingen	p. 122
Artikel 23 Procedureregels invordering en teruggave	p. 122
Artikel 24 Teruggave van ontvangsten	p. 122
Artikel 24a Dading	p. 122

HOOFDSTUK 6 | Kwijtschelding, oninbare vorderingen en verjaring

p. 123

Artikel 25 Kwijtschelding en oninbare vordering	p. 123
Artikel 26 Besluit tot kwijtschelding of oninbaarheid	p. 124
Artikel 27 Verjaring vorderingen	p. 124
Artikel 28 Verjaring overige vorderingen	p. 124

HOOFDSTUK 7 | Het beheer van liquide middelen

p. 125

Artikel 29 Beheer liquide middelen	p. 125
Artikel 30 De huisbankier	p. 125
Artikel 31 De hoofdbankrekening	p. 126
Artikel 32 Overige bankrekeningen	p. 126

HOOFDSTUK 8 | Rekenplichtigheid en schadeplichtigheid

p. 126

Artikel 33 Rekenplichtige, register	p. 126
Artikel 34 Zekerheidsstelling	p. 127
Artikel 35 Verplichtingen bij rekenplichtigheid	p. 127
Artikel 36 Aanzuiveren tekorten bij rekenplichtigheid	p. 127
Artikel 37 Verantwoordelijkheid rekenplichtige bij afwezigheid	p. 127
Artikel 38 Schadevergoeding	p. 128

HOOFDSTUK 9 | Betaalbaarstelling en betalingen

p. 128

Artikel 39 Beheer en administratie	p. 128
Artikel 40 Wisseling roerende zaken tussen organisatieonderdelen	p. 128
Artikel 41 Vervreemding van roerende goederen	p. 129
Artikel 42 Procedureregels bij openbare verkoop	p. 129
Artikel 43 Dading	p. 129

HOOFDSTUK 10 | Overgangs- en slotbepalingen

p. 129

Artikel 44 Intrekking comptabele verordeningen	p. 129
Artikel 45 Intrekking Subsidieverordening	p. 130
Artikel 46 Inwerkingtreding	p. 130
Artikel 47 Citeertitel	p. 130

MEMORIE VAN TOELICHTING

van de Landsverordening financieel beheer

1. Algemeen deel	p. 131
2. Financiële gevolgen	p. 133
3. Advies Raad van Advies	p. 133
4. Artikelsgewijze toelichting	p. 137
Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen	p. 137
Artikel 1	p. 137
Artikel 2	p. 138
Artikel 3	p. 138
Artikel 5	p. 139
Hoofdstuk 2 De beheersbegroting	p. 139
Artikel 6	p. 139
Artikel 7	p. 140
Artikel 8	p. 140
Hoofdstuk 3 Overeenkomsten tot verwerving van goederen, rechten en diensten	p. 141
Artikel 9	p. 141
Artikel 10	p. 141
Artikel 11	p. 142
Artikel 12	p. 143
Artikel 13	p. 143
Hoofdstuk 4 Betaalbaarstelling en betalingen	p. 143
Artikel 14	p. 143
Artikel 15	p. 143
Artikel 17	p. 144
Artikel 18	p. 144
Artikel 19	p. 144
Artikel 20	p. 145

Hoofdstuk 5 Vorderingen, ontvangsten en teruggave op ontvangsten	p. 145
Artikel 22	p. 145
Artikel 24	p. 146
Artikel 24a	p. 146
Hoofdstuk 6 Kwijtschelding en oninbare vorderingen en verjaring	p. 146
Artikel 25	p. 146
Artikel 26	p. 147
Artikel 27 en 28	p. 147
Hoofdstuk 7 Het beheer van liquide middelen	p. 148
Artikel 29	p. 148
Artikel 30	p. 148
Artikel 31	p. 148
Artikel 32	p. 149
Hoofdstuk 8 Rekenplichtigheid en schadeplichtigheid	p. 149
Artikel 33	p. 149
Artikel 34 en 35	p. 150
Artikel 38	p. 150
Hoofdstuk 9 Beheer en vervreemden roerende en onroerende zaken van het Land	p. 151
Artikel 39	p. 151
Artikel 40	p. 151
Artikel 41	p. 152
Hoofdstuk 10 Overgangs- en slotbepalingen	p. 152
Artikel 44	p. 152
Artikel 45	p. 152
Artikel 46	p. 152

MINISTERIE VAN
FINANCIËN

Landsverordening comptabiliteit 2010¹

In naam van de Koning!

De Gouverneur van Curaçao,

In overweging genomen hebbende:

dat het nodig is de aanwending en verantwoording van 's lands geldmiddelen,
te regelen;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten,
vastgesteld onderstaande landsverordening:

HOOFDSTUK 1 | Algemene bepalingen

Artikel 1

In deze landsverordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. begroting: de beleidsbegroting van een dienstjaar, bestaande uit een gewone dienst en een kapitaaldienst, ingedeeld naar hoofdstukken, gerangschikt overeenkomstig de indeling, opgenomen in bijlage I behorende bij deze landsverordening;
- b. functies: zorggebieden, gerangschikt overeenkomstig de indeling, opgenomen in bijlage II behorende bij deze landsverordening;
- c. economische categorieën: rubrieken van de indeling van baten en lasten en van balansmutaties naar soorten, ongeacht hun bestemming, zoals opgenomen in bijlage III behorende bij deze landsverordening;
- d. dienstjaar: het kalenderjaar;
- e. balansdatum: 31 december van het betreffende dienstjaar;
- f. investeringen: het verwerven van vaste activa die zijn bestemd om de werkzaamheid duurzaam te dienen;

¹ A.B. 2010, no. 87, zoals laatstelijk gewijzigd bij P.B. 2015, no. 50.

- g. collectieve sector: het Land en overige rechtspersonen ingevolge de in de System of National Accounts van de United Nations gehanteerde definitie;
- h. Hof van Justitie: het Gemeenschappelijke Hof van Justitie van Aruba, Curaçao en St. Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba;
- i. staatsorganen: de Staten, de Raad van Advies, het Hof van Justitie, de Algemene Rekenkamer, de Ombudsman en de Sociaal Economische Raad;
- j. samenwerkingsmiddelen: door Nederland, een of meerdere andere landen, of een of meerdere multilaterale organisatie beschikbaar gestelde financiële middelen ten behoeve van overeengekomen ontwikkelingsprogramma's of ontwikkelingsprojecten.

Artikel 2

De begroting, de meerjarenbegroting en de jaarrekening geven, tezamen met de toelichtingen, een zodanig inzicht in zowel de financiële positie als de baten en lasten, dat met betrekking tot beide een verantwoord inzicht kan worden gevormd.

Artikel 3

1. Behoudens het bepaalde in het tweede en derde lid wordt het stelsel van baten en lasten, op basis van wettelijke aanspraken op en door derden, als verslaggevingsstelsel gehanteerd.
2. Voor ontvangsten uit hoofde van belastingen wordt het kasstelsel als verslaggevingsstelsel gehanteerd. Deze ontvangsten worden in deze landsverordening als baten aangemerkt.
3. Uitgaven wegens salarissen en sociale lasten worden in het dienstjaar verantwoord waarin die als grondslag dienen voor de inkomstenbelasting.
4. Uiterlijk 1 maart vindt oplevering van goederen en diensten plaats ten laste van het voorgaande dienstjaar.
5. Baten en lasten waarvan het bestaan blijkt nadat de administratie voor de opmaak van de jaarrekening is afgesloten behoren tot het dienstjaar waarin van het bestaan is gebleken. Indien op dat moment de jaarrekening nog niet is opgemaakt, wordt daarvan melding gemaakt in de toelichting op deze jaarrekening, in die gevallen waar die bate of last van grote invloed zou zijn geweest op de financiële positie en het saldo van baten en lasten.

Artikel 4

1. Alle baten en lasten, voor alle entiteiten in de collectieve sector, worden geraamd en verantwoord tot hun bruto bedrag onder het ministerie of staatsorgaan waaronder die entiteit ressorteert
2. De samenwerkingsmiddelen worden separaat als bate en last geraamd en verantwoord, waarbij de uitgaven naar functie worden ingedeeld.
3. Het bruto bedrag wordt bepaald door baten en lasten te nemen c.q. te ramen en te verantwoorden zonder saldering toe te passen.
4. De terugbetaling van hetgeen is ontvangen wegens belasting of enig ander middel, wordt in mindering gebracht op de gelijksoortige ontvangsten van het jaar, waarin de terugbetaling plaats heeft. Indien meer is terugbetaald dan van de ontvangsten kan worden afgetrokken, wordt het meerdere als uitgaaf verantwoord.
5. Terugboekingen op baten en lasten welke in hetzelfde dienstjaar plaatsvinden, worden op de functie en de economische categorie in mindering gebracht waaronder de oorspronkelijke boeking is opgenomen.
6. Verrekeningen tussen functies, ministeries en staatsorganen worden altijd geboekt als geldelijke baten en lasten.

Artikel 5

1. Slechts om zwaarwegende redenen mogen de waardering van de activa en passiva en de bepaling van de baten en lasten geschieden op andere grondslagen dan die welke in het voorafgaande dienstjaar zijn toegepast.
2. De reden van de verandering van de grondslagen wordt in de toelichting van de jaarrekening uiteengezet. Daarin wordt tevens aan de hand van aangepaste cijfers voor het lopende of het voorafgaande dienstjaar inzicht gegeven in de betekenis van de verandering voor de financiële positie en voor de baten en lasten.
3. Bij de toepassing van de grondslagen voor de waardering van de activa en passiva en bij de bepaling van de baten en lasten wordt voorzichtigheid betracht. Baten worden slechts genomen, voor zover zij op de balansdatum zijn gerealiseerd. Lasten en risico's die hun oorsprong vinden vóór het einde van het dienstjaar, worden in acht genomen, indien zij vóór het opmaken van de jaarrekening zijn bekend geworden met inachtneming van artikel 3, vierde lid.

Artikel 6

De budgetautorisatie door de Staten vindt plaats voor de geraamde baten en lasten op het niveau van economische categorieën per functie per ministerie of staatsorgaan, alsmede voor de aan te gane verplichtingen noodzakelijk voor investeringen in een dienstjaar.

Artikel 7

1. De in de begroting en meerjarenbegroting op de gewone dienst opgenomen lasten worden gedekt door de ter dekking van die lasten opgenomen baten.
2. De in de begroting en de meerjarenbegroting op de kapitaaldienst opgenomen verplichtingen worden gedekt door de ter dekking van die verplichtingen opgenomen middelen, rekening houdend met de verwachte ontvangsten uit de uitgifte van geldleningen en het saldo van baten en lasten van de gewone dienst.
3. De rentelastnorm wordt niet overschreden. De rentelastnorm komt overeen met 5% van de gemiddelde gerealiseerde gezamenlijke inkomsten van de collectieve sector van het Land over drie jaren voorafgaand aan het jaar waarin de begroting is of wordt ingediend.
4. Indien dit nodig is in verband met het herstel van schade veroorzaakt door buitengewone gebeurtenissen, waaronder natuurrampen, kan afgeweken worden van de financiële normen, genoemd in dit artikel. In dat geval wordt in de toelichting aangegeven hoe het evenwicht op termijn hersteld kan worden.

Artikel 8

1. Alle ontwerpen tot vaststelling en wijziging van een begroting en tot vaststelling van jaarrekeningen worden ter advies aangeboden aan de Raad van Advies, die binnen een maand na deze aanbieding hierover adviseert.
2. Alle ontwerpen tot vaststelling en wijziging van een begroting en tot vaststelling van een jaarrekening worden gepubliceerd, onmiddellijk nadat zij bij de Staten zijn ingediend.
3. Bij ministeriële regeling met algemene werking worden nadere regels gesteld aangaande de wijze waarop de publicatie geschiedt.

Artikel 9

Indien bij landsverordening voor een bepaald onderdeel van een ministerie of voor een specifieke overheidstaak een afwijkend beheer, gepaard gaande met een afzonderlijke administratie, begroting, jaarrekening, geregeld wordt, kan de Minister van Financiën, in overleg met de minister die het aangaat, voor de daarin geregelde afzonderlijke begrotingen en jaarrekeningen afwijkende of aanvullende regels stellen, met inachtneming van de bij deze landsverordening voorgeschreven openbaarheid en controle.

Artikel 10

1. Voornemens die betrekking hebben op een nog op te stellen begroting, of die financiële gevolgen hebben welke de op een lopende begroting toegestane bedragen overschrijden of aan gelden een andere bestemming geven dan in die begroting is aangegeven, worden door een minister niet tegenover de Raad van Ministers of de Staten of in het openbaar uitgesproken en voorstellen, toezeggingen of andere uitspraken dienaangaande, onderscheidenlijk met zodanige gevolgen, worden niet aldus door hem gedaan, zonder dat de Minister van Financiën daarover zijn oordeel heeft gegeven.
2. De Minister van Financiën maakt tegen het bekendmaken van de in het eerste lid bedoelde voornemens, voorstellen, toezeggingen of andere uitspraken bezwaar voor zover deze hem met het oog op het algemene financiële beleid of het doelmatig beheer van 's Lands gelden, niet toelaatbaar voorkomen dan wel niet in een redelijke verhouding staan tot de doelstellingen van het beleid dat aan de begroting ten grondslag ligt.
3. Regelingen, strekkende tot invoering, verhoging, verlaging, afschaffing of opheffing van belastingen, sociale premies of enig ander middel, treden niet in werking, voordat bij begroting met die invoering, verhoging, verlaging, afschaffing of opheffing rekening is gehouden

Artikel 11

In de toelichting bij het ontwerp van een landsverordening, landsbesluit, houden de algemene maatregelen, of ministeriële regeling met algemene werking, waarin nieuwe beleidsvoornemens of toezeggingen met betrekking tot het te voeren beleid worden uitgewerkt, wordt een afzonderlijk onderdeel opgenomen waarin de financiële gevolgen voor en de dekking door het Land worden vermeld. Een dergelijk financieel onderdeel wordt eveneens opgenomen in andere stukken waarin beleidsvoornemens of toezeggingen aan de Staten worden medegedeeld.

HOOFDSTUK 2 | De Begroting

Artikel 12

1. De begroting bestaat uit een gewone dienst en kapitaaldienst, waarin de baten en lasten voor het dienstjaar worden geraamd.
2. De baten en lasten worden per hoofdstuk ingedeeld naar functies en economische categorieën.
3. De begroting voor een dienstjaar omvat:
 - a. een raming van alle baten en lasten op de gewone dienst;
 - b. een raming van alle aan te gane verplichtingen die noodzakelijk zijn voor het doen van investeringen en andere kapitaaluitgaven op de kapitaaldienst;
 - c. een raming van de overeen te komen financieringstransacties op de kapitaaldienst;
 - d. een recapitulatie van de totaalbedragen van de baten en lasten per hoofdstuk, alsmede het voordelige of nadelige saldo;
 - e. een recapitulatie van de totaalbedragen van de baten en lasten per economische categorie, alsmede het voordelige of nadelige saldo.
4. Aan de begroting worden toegevoegd:
 - a. een overzicht van het te bezoldigen personeel
 - b. een overzicht van de personeelslasten;
 - c. een overzicht van opgenomen (langlopende) geldleningen;
 - d. een overzicht van uitgegeven (langlopende) geldleningen;
 - e. een overzicht van gewaarborgde geldleningen en andere garantieverplichtingen;
 - f. een overzicht van de deelnemingen in privaatrechtelijke rechtspersonen door het Land;
 - g. een overzicht van lasten wegens subsidies en bijdragen aan instellingen, en van andere inkomensoverdrachten;
 - h. een verzamel- en consolidatietaal, per hoofdstuk en per economische categorie.
5. Eventueel voorhanden zijnde andere cijfermatige gegevens die het inzicht in het te voeren beleid kunnen bevorderen, worden aan de begroting toegevoegd. Hiertoe worden eveneens gerekend afzonderlijke gegevens over grote projecten.

Artikel 13

1. De begroting gaat vergezeld van een meerjarenbegroting van de baten en lasten voor tenminste drie op dat dienstjaar volgende jaren. De meerjarenbegroting sluit zoveel mogelijk aan bij de systematiek van de ingediende begroting en wordt voorzien van een toelichting. De ramingen worden daarbij voor de gewone dienst tenminste gerangschikt naar economische categorieën en voor de kapitaaldienst worden de ramingen vermeld per te ramen investering en krediet.

2. Bij ministeriële regeling met algemene werking kunnen regels worden gesteld aangaande de inrichting van de meerjarenbegroting.

Artikel 14

1. De toelichting bij de begroting ondersteunt de duidelijkheid en stelselmatigheid, zoals verder aangeduid in artikel 15, eerste lid.
2. De begroting wordt zowel per hoofdstuk als per functie toegelicht.
3. De toelichting vermeldt met betrekking tot elke functie de volgende gegevens:
 - a. een uiteenzetting over het beleid dat de Regering zich zowel in algemene zin als met betrekking tot elk ministerie heeft voorgenomen;
 - b. indien het beleid op een of meer wettelijke regelingen wordt gebaseerd, de vermelding daarvan;
 - c. de factoren die aan de ramingen ten grondslag liggen, alsmede voor zover mogelijk gegevens omtrent de omvang van de activiteiten of prestaties die worden beoogd, waarbij deze gegevens voor zover mogelijk worden gesteld naast die van het lopende dienstjaar en naast de uitkomsten van het vorige dienstjaar.
4. De toelichting op de kapitaaldienst, bedoeld in artikel 12, derde lid, onderdeel b, geeft per investering aan:
 - a. een omschrijving van de betreffende investering;
 - b. een raming van het totaalbedrag daarvan alsmede van het dienstjaar dan wel de dienstjaren waarin naar verwachting uit hoofde van de investering verplichtingen zullen worden aangegaan en de verplichtingen die reeds zijn aangegaan;
 - c. de te verwachten levensduur van datgene waarin zal worden geïnvesteerd;
 - d. de vermelding van het dienstjaar waarop de lasten wegens rente en afschrijving voor het eerst op de begroting zullen worden opgenomen, en van de omvang daarvan;
 - e. een nadere toelichting.
5. De toelichting op de kapitaaldienst, bedoeld in artikel 12, derde lid, onderdelen c en d, geeft per financieringstransactie aan:
 - a. een omschrijving van de betreffende financieringstransactie, waaronder het rentepercentage, de looptijd en overige financieringsvoorwaarden;
 - b. een nadere toelichting.
6. De toelichting bevat tevens een uiteenzetting over de financiële toestand van het Land.
7. Bij de uiteenzetting in de toelichting, bedoeld in het vorige lid wordt tevens opgenomen de te verwachten liquiditeitsbehoefte in het dienstjaar waarop de begroting betrekking heeft.

Artikel 15

1. De begroting geeft op duidelijke en stelselmatige wijze de aard en omvang van alle begrote baten en lasten alsmede het saldo daarvan weer.
2. Naast de raming van de baten en lasten per hoofdstuk en per functie worden in de begroting opgenomen het voor het lopende dienstjaar geraamde bedrag na de wijzigingen die daarin eventueel zijn aangebracht, en het gerealiseerde bedrag van het vorige dienstjaar.
3. De begroting kan een (sub)functie voor onvoorziene baten en lasten, een (sub)functie voor onvoorziene verplichtingen voor investeringen, en een (sub)functie voor geheime lasten bevatten.
4. Onder geheime lasten als bedoeld in het derde lid kunnen o.a. worden verstaan lasten betreffende opsporing van misdrijven waartoe slechts door de Raad van Ministers het initiatief tot raming kan worden genomen.

Artikel 16

1. Bij de voorbereiding van de begroting voor een bepaald dienstjaar is de inspanning erop gericht dat de begroting door de Staten kan worden vastgesteld in het jaar voorafgaande aan dat waarvoor zij dient.
2. De landsverordening tot vaststelling van de begroting treedt in werking met ingang van 1 januari van het dienstjaar, waarop de begroting betrekking heeft.
3. Zij wordt geacht met ingang van die dag in werking te zijn getreden, indien zij eerst daarna in het Publicatieblad is geplaatst. Zolang dit niet is geschied, strekt de begroting van het aan het betrokken dienstjaar voorafgegane jaar tot grondslag van het beheer, zulks om de dienst gaande te houden.
4. De landsverordeningen tot wijziging van de begroting treden in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het publicatieblad, waarin zij zijn geplaatst. Indien zodanige landsverordening tot stand komt na de 31ste December van het betrokken dienstjaar, wordt zij geacht op die dag in werking te zijn getreden.

Artikel 17

Modellen van staten, overzichten en recapitulaties die ingevolge de bepalingen van dit hoofdstuk moeten worden opgesteld, worden door de Minister van Financiën bij ministeriële regeling met algemene werking vastgesteld.

HOOFDSTUK 3 | De Jaarrekening

§ 1. Algemene bepalingen

Artikel 18

De jaarrekening over een dienstjaar bestaat uit:

- a. de rekening van baten en lasten op de gewone dienst;
- b. de rekening van gerealiseerde investeringen en andere kapitaaluitgaven alsmede de gerealiseerde dekking op de kapitaaldienst;
- c. een recapitulatie van de totaalbedragen van de baten en lasten per hoofdstuk, alsmede het voordelige of nadelige saldo;
- d. een recapitulatie van de totaalbedragen van de baten en lasten per economische categorie, alsmede het voordelige of nadelige saldo.
- e. een balans;
- f. een kasstroomoverzicht als bedoeld in artikel 31;
- g. een opgave van de werkelijke sterkte van het personeel in 's Lands dienst in het afgelopen dienstjaar;
- h. een overzicht van de gerealiseerde personeelslasten;
- i. een overzicht van opgenomen (langlopende) geldleningen;
- j. een overzicht van uitgegeven (langlopende) geldleningen;
- k. een overzicht van gewaarborgde geldleningen en andere garantieverplichtingen;
- l. een overzicht van gerealiseerde deelnemingen in privaatrechtelijke rechtspersonen door het Land;
- m. een overzicht van de gerealiseerde lasten wegens subsidies en bijdragen aan instellingen, en van andere inkomensoverdrachten;
- n. een verzamel- en consolidatiestaat van gerealiseerde baten en lasten, per hoofdstuk en per economische categorie;
- o. een toelichting op de jaarrekening; en
- p. een verslag over het afgelopen dienstjaar.

Artikel 19

Modellen van staten, overzichten en recapitulaties die ingevolge de bepalingen van dit hoofdstuk moeten worden opgesteld, worden door de Minister van Financiën bij ministeriële regeling met algemene werking vastgesteld.

Artikel 20

1. De jaarrekening over een dienstjaar wordt opgemaakt met inachtneming van hetgeen omtrent de financiële positie op de balansdatum tot en met de 30ste april van het jaar volgende op dat dienstjaar is gebleken. Indien het wenselijk blijkt de datum van 30 april te vervroegen, geschiedt zulks bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen.
2. Indien na 30 april of na de bij een landsbesluit als bedoeld in het eerste lid vastgestelde eerdere datum, doch voordat de jaarrekening door de Staten is vastgesteld, nieuwe feiten blijken waarvan de kennisneming onontbeerlijk is voor een goed inzicht als bedoeld in artikel 2, worden deze feiten door de Minister van Financiën schriftelijk aan de Staten, aan de Algemene Rekenkamer en aan de accountant medegedeeld.

§ 2. *De rekening van baten en lasten*

Artikel 21

1. De rekening van baten en lasten, zoals bedoeld in art. 18 a, b, c, en d en de toelichting daarop geven op getrouwe en stelselmatige wijze de aard en omvang van alle baten en lasten alsmede het saldo daarvan weer.
2. De jaarrekening wordt ingedeeld naar hoofdstukken, functies en economische categorieën, op dezelfde wijze gerangschikt als in de al dan niet gewijzigd vastgestelde begroting.
3. In bedoelde rekening worden opgenomen het geraamde bedrag volgens de voor het betreffende dienstjaar al dan niet gewijzigd vastgestelde begroting, het gedurende dat dienstjaar gerealiseerde bedrag en het gedurende het voorafgaande dienstjaar gerealiseerde bedrag.

Artikel 22

Het saldo van de rekening van baten en lasten wordt afzonderlijk op de balans onder het eigen vermogen opgenomen.

§ 3. De toelichting op de kapitaaldienst

Artikel 23

1. De toelichting op de kapitaaldienst geeft per investering aan:
 - a. een specificatie van de investeringen die in het betreffende dienstjaar geheel of gedeeltelijk zijn gerealiseerd;
 - b. het totaalbedrag dat daarmee gemoeid is geweest met een onderverdeling tot en met het voorgaande dienstjaar en het lopende dienstjaar;
 - c. de oorspronkelijke raming van dit totaalbedrag alsmede de mutaties die daarin later zijn aangebracht;
 - d. of en per wanneer de investering is voltooid en anders wanneer die voltooid zal worden en welk bedrag verwacht wordt nog daarmee gemoeid te zullen zijn;
 - e. de afschrijvingsbedragen die in verband daarmee in de rekening van baten en lasten zijn verantwoord.
 - f. een overzicht van nog lopende grote projecten.
2. De toelichting op de kapitaaldienst, bedoeld in artikel 18, onderdeel b, geeft aan:
 - a. per gerealiseerde financieringstransactie een omschrijving van de betreffende financieringstransactie, waaronder het rentepercentage, de looptijd en overige financieringsvoorwaarden;
 - b. een nadere toelichting per gerealiseerde financieringstransactie alsmede een algemene toelichting over het totaal van gerealiseerde financieringstransacties in relatie tot de rentelastnorm.

§ 4. De balans

Artikel 24

1. De balans en de toelichting geven op getrouwe en stelselmatige wijze de financiële positie van het Land en de grootte en samenstelling in actief- en passiefposten aan het einde van het dienstjaar weer.
2. De balans bevat ter vergelijking tevens de cijfers aan het einde van het voorgaande dienstjaar.

Artikel 25

1. Op de balans worden de activa onderscheiden in vaste en vlottende activa, al naar gelang zij zijn bestemd om de uitoefening van de werkzaamheden al dan niet duurzaam te dienen.
2. Onder de vaste activa worden afzonderlijk opgenomen de immateriële, de materiële en de financiële vaste activa.
3. Van de vaste activa, bedoeld in het tweede lid, wordt een overzicht gegeven van het saldo aan het begin van het dienstjaar, van de mutaties gedurende het dienstjaar en van het saldo aan het einde van dat dienstjaar.
4. Desinvesteringen worden in een afzonderlijke paragraaf van de jaarrekening toegelicht onder vermelding van zowel de opbrengst als de boekwaarde op het moment van afstoten.
5. Elk verschil tussen een opbrengst enerzijds en de boekwaarde anderzijds wordt in de rekening van baten en lasten afzonderlijk verantwoord.
6. Onder de vlottende activa worden afzonderlijk opgenomen de voorraden, de kortlopende vorderingen, de kortlopende beleggingen, de overlopende activa en de liquide middelen.

Artikel 26

1. Op de balans worden onder de passiva afzonderlijk opgenomen het eigen vermogen - waaronder mede begrepen de reserves -, de voorzieningen, de langlopende schulden en de vlottende passiva.
2. Met betrekking tot het eigen vermogen - waaronder mede begrepen de reserves -, de voorzieningen en de langlopende schulden worden bij de balans afzonderlijke specificaties verstrekt van dat deel van het eigen vermogen en voorzieningen dat naar verwachting binnen een jaar zal worden aangewend.
3. Van het eigen vermogen en elke voorziening als bedoeld in het tweede lid wordt een overzicht gegeven van het saldo aan het begin van het dienstjaar, van de mutaties gedurende het dienstjaar en van het saldo aan het einde van dat dienstjaar.
4. Het deel van de langlopende schulden dat direct opeisbaar is, of binnen een jaar opeisbaar wordt, wordt afzonderlijk verantwoord onder de kortlopende schulden.
5. Onder de vlottende passiva worden afzonderlijk opgenomen de kortlopende schulden en de overlopende passiva.

Artikel 27

1. Bij de toepassing van de waarderings- en afschrijvingsmethoden wordt het toerekeningsbeginsel in acht genomen.
2. Activa en passiva worden in beginsel gewaardeerd op basis van de historische kostprijs of nominale waarde.
3. Activa die geheel of gedeeltelijk door derden zijn gefinancierd, worden zonodig gewaardeerd op basis van de historische kostprijs tegen de op het moment van de overdracht geldende koers.
4. Op vaste activa met een beperkte levensduur wordt in beginsel jaarlijks een bedrag afgeschreven volgens een stelsel dat is afgestemd op de te verwachten toekomstige gebruiksduur.
5. Bij ministeriële regeling met algemene werking, worden bedragen vastgesteld waar beneden geen activering van investeringen plaatsvindt. Deze bedragen worden direct ten laste van de rekening van baten en lasten van de gewone dienst gebracht.
6. Waardeverminderingen van alle activa worden, onafhankelijk van het saldo van baten en lasten, direct in aanmerking genomen.
7. Bij de waardering van vaste activa wordt rekening gehouden met een vermindering van hun waarde, indien deze vermindering naar verwachting blijvend is.
8. In afwijking van het tweede lid worden:
 - a. activa die geheel of gedeeltelijk van derden anders dan tegen marktconforme prijs zijn verkregen en in eigendom zijn overgedragen aan het Land, voor zover mogelijk gewaardeerd tegen de marktwaarde op het moment van de overdracht;
 - b. voorraden gewaardeerd tegen de marktwaarde, indien deze lager is dan de historische kostprijs;
 - c. vorderingen, onder aftrek van eventuele voorzieningen wegens oninbaarheid, gewaardeerd;
 - d. kortlopende beleggingen tegen de marktwaarde gewaardeerd, indien deze marktwaarde lager is dan de historische kostprijs.
9. Bij de waardering van het eigen vermogen wordt het saldo van de baten en lasten van een dienstjaar toegevoegd aan respectievelijk onttrokken aan het eigen vermogen.

Artikel 28

Bij het berekenen van de afschrijvingsbedragen, bedoeld in artikel 27, vierde lid, wordt:

- a. voor zover het investeringen van honderdduizend gulden of hoger betreft, ten laste van de rekening van baten en lasten van de gewone dienst van het dienstjaar een tijdsevenredig bedrag tussen het moment van oplevering of levering enerzijds en de balansdatum anderzijds opgenomen;
- b. op investeringen van een geringer bedrag dan het in onderdeel a genoemde voor het eerst afgeschreven in het dienstjaar volgend op het jaar van oplevering of levering.

Artikel 29

Voorzieningen worden gevormd wegens:

- a. verplichtingen en verliezen waarvan de omvang op de balansdatum onzeker is, doch redelijkerwijs is te schatten;
- b. op de balansdatum bestaande risico's terzake van bepaalde te verwachten verplichtingen of verliezen waarvan de omvang met een redelijke mate van waarschijnlijkheid geschat kan worden;
- c. uitgaven die in een volgend dienstjaar zullen worden gemaakt, mits die uitgaven hun oorsprong mede vinden in het lopende dienstjaar of in een voorafgaand dienstjaar en de voorziening strekt tot gelijkmatige verdeling van de lasten over een aantal dienstjaren.

Artikel 30

Aan de balans worden toegevoegd:

- a. een overzicht van nog af te rekenen subsidies aan instellingen, bijdragen en andere inkomensoverdrachten, per toekenningsjaar, alsmede een overzicht van de in het dienstjaar afgerekende subsidies, bijdragen en andere inkomensoverdrachten;
- b. een overzicht van aan het Land toegekende nog af te rekenen subsidies, bijdragen en andere inkomensoverdrachten, per toekenningsjaar, alsmede een overzicht van de in het dienstjaar afgerekende subsidies, bijdragen en andere inkomensoverdrachten;
- c. een staat van de in het afgelopen dienstjaar en daaraan voorafgaande dienstjaren opgelegde aanslagen, alsmede de vermoedelijke toekomstige belastingontvangsten die daarop betrekking hebben;
- d. een staat van vóór de balansdatum verleende en op dat tijdstip nog niet verstreken garantieverplichtingen;

- e. een overzicht van andere belangrijke financiële verplichtingen voor toekomstige dienstjaren die volgens algemeen aanvaardbare grondslagen niet in de balans behoeven te worden opgenomen, zoals die welke voortvloeien uit langlopende overeenkomsten
- f. een overzicht van deelnemingen van het Land in privaatrechtelijke personen, te verantwoorden tegen intrinsieke waarde, en met de historische kostprijs ter toelichting.

§ 5. *Het kasstroomoverzicht*

Artikel 31

1. Het kasstroomoverzicht geeft door middel van een onderscheiding van soorten van ingaande en uitgaande kasstromen een volledige en gespecificeerde verklaring van de gerubriceerde mutaties van de liquide middelen gedurende het betreffende dienstjaar.
2. De vorm waarin het in het eerste lid bedoelde overzicht wordt gepresenteerd, de gegevens welke hij bevat en de wijze waarop deze gegevens worden gerubriceerd, worden door de Minister van Financiën bij ministeriële regeling met algemene werking vastgesteld.

§ 6. *De toelichting op de jaarrekening*

Artikel 32

Onverminderd het bepaalde in de artikelen 21, eerste lid, wordt in de toelichting op de jaarrekening in ieder geval opgenomen:

- a. de grondslagen voor waardering van activa en passiva;
- b. de grondslagen voor de bepaling van de baten en lasten;
- c. de wijzigingen van de begroting.

§ 7. *Het verslag*

Artikel 33

1. Het verslag over het afgelopen dienstjaar wordt als een afzonderlijke nota onder de tot de jaarrekening behorende stukken opgenomen.
2. Het verslag bevat in ieder geval een uiteenzetting of en in hoeverre beleidsvoornemens die tevoren met betrekking tot het betreffende dienstjaar waren geformuleerd gerealiseerd zijn.

HOOFDSTUK 4 | Procedurele en administratieve regels met betrekking tot begrotingen en jaarrekeningen

§ 1. De voorbereiding van de begroting

Artikel 34

1. Elke minister respectievelijk staatsorgaan dient jaarlijks uiterlijk op 1 mei bij de Minister van Financiën ramingen in voor elk onderdeel van de landsadministratie waarover hij het beheer voert. Deze ramingen gaan vergezeld van een uiteenzetting van het te voeren beleid alsmede van het ontwerp van een toelichting.
2. Voor wat betreft de Staten, het Hof van Justitie, de Raad van Advies, de Algemene Rekenkamer, de Ombudsman en de Sociaal Economische Raad, zijn onderscheidenlijk de voorzitter van de Staten, de president van het Hof van Justitie, de ondervoorzitter van de Raad van Advies, de secretaris van de Algemene Rekenkamer, de Ombudsman en de secretaris van de Sociaal Economische Raad met de in het eerste lid bedoelde taak belast, met dien verstande dat in plaats van een uiteenzetting van het te voeren beleid wordt toegevoegd een uiteenzetting van de binnen de betrokken instantie levende opvatting aangaande de wijze waarop haar werkzaamheden in het komende dienstjaar zullen moeten worden uitgevoerd.
3. De ramingen, bedoeld in het eerste en tweede lid, hebben zowel betrekking op de baten en lasten welke in het komende dienstjaar als op die welke ten minste in de drie daarop volgende jaren verwacht kunnen worden, alsmede op de in diezelfde periode wenselijk geachte investeringen en andere kapitaaluitgaven.
4. De Minister van Financiën maakt tegen de in het derde lid bedoelde ramingen bezwaar voor zover deze hem met het oog op het algemene financiële beleid of het doelmatig beheer van 's Lands gelden niet toelaatbaar voorkomen dan wel niet in een redelijke verhouding staan tot de doelstellingen van het beleid dat aan de begroting ten grondslag ligt.
5. Bij ministeriële regeling met algemene werking worden regels vastgesteld met betrekking tot de voorbereiding en de inrichting van de ramingen, bedoeld in het eerste en tweede lid.

Artikel 35

Aan de hand van de ramingen, bedoeld in artikel 34, eerste en tweede lid, en voorts van andere gegevens die daarvoor nodig zijn, dient de Minister van Financiën bij de Raad van Ministers een ontwerp van landsverordening tot vaststelling van de begroting met de daarbij behorende toelichtingen in met betrekking tot de begroting voor het komende dienstjaar en de ingevolge artikel 13, eerste lid, daaraan toe te voegen meerjarenbegroting.

Artikel 36

Ontwerpen van landsverordening tot vaststelling van de begroting met de daarbij behorende toelichtingen worden al dan niet gewijzigd door de Raad van Ministers geaccordeerd en na ommekomst van het op grond van artikel 8, eerste lid, bedoelde advies van de Raad van Advies, vervolgens door de Minister van Financiën, mede namens alle afzonderlijke ministers, uiterlijk de tweede dinsdag van september, ingediend bij de Staten.

Artikel 37

De in artikel 36 bedoelde ontwerpen van landsverordening met de daarbij behorende toelichtingen worden door de Minister van Financiën ter kennisneming aan de Algemene Rekenkamer toegezonden, zodra zij bij de Staten zijn ingediend. Deze toezending geschiedt met inachtneming van de bepalingen van de Landsverordening Algemene Rekenkamer Curaçao.

Artikel 38

1. In de toelichting, bedoeld in artikel 14, tweede lid, wordt in het gedeelte dat betrekking heeft op de functies van één van de staatsorganen tevens het bedrag vermeld dat naar het oordeel van elk van de staatsorganen zelf daarvoor nodig is.
2. In de toelichting, bedoeld in artikel 14, vierde lid, wordt tevens in het gedeelte dat betrekking heeft op de verplichtingen voor investeringen van één van de staatsorganen, het bedrag vermeld dat naar het oordeel van elk van de staatsorganen zelf daarvoor nodig is.

§ 2. De uitvoering van de begroting

Artikel 39

1. Behoudens het bepaalde in het derde en vijfde lid wordt over de bij de begroting toegestane bedragen beschikt door de minister die met het beheer van de betreffende functies in de begroting is belast.
2. De minister die met het beheer van de betreffende functies in de begroting is belast, is verantwoordelijk voor de doeltreffendheid en doelmatigheid van het beleid dat aan de begroting ten grondslag ligt, alsmede voor de doelmatigheid van de bedrijfsvoering van een ministerie.
3. Voor wat betreft de functies die betrekking hebben op de de Staten, het Gemeenschappelijk Hof van Justitie, de Raad van Advies, de Algemene Rekenkamer en Ombudsman beschikken onderscheidenlijk Voorzitter van de Staten, de president van het Gemeenschappelijk Hof van Justitie, de ondervoorzitter van de Raad van Advies, de Secretaris van de Algemene Rekenkamer en de Ombudsman over de bij de begroting toegestane bedragen. Het tweede lid is van overeenkomstige toepassing.
4. Over de bedragen toegestaan bij de begroting voor geheime lasten als bedoeld in artikel 15, vierde lid, wordt telkens, op voorstel van de minister die het aangaat, door de betrokken minister beschikt nadat de Minister-President hiermede heeft ingestemd. De Minister-President of de minister die het aangaat verstrekt op verzoek van de Algemene Rekenkamer informatie over de gelden waarover de betrokken minister ten laste van de functie voor geheime lasten heeft beschikt. Deze informatieverstrekking geschiedt met inachtneming van de Landsverordening Algemene Rekenkamer, voorzover in die landsverordening regels terzake zijn gesteld.
5. De Minister van Financiën kan met betrekking tot uitdrukkelijk door hem aan te geven bedragen, die op de begroting zijn toegestaan, maar niet behoren tot die welke in het derde en vierde lid bedoeld zijn, bepalen dat daarover alleen mag worden beschikt wanneer hij daarvoor toestemming heeft gegeven.

Artikel 40

1. Door de Minister van Financiën indien het hemzelf aangaat, dan wel door de minister die het aangaat gezamenlijk met de Minister van Financiën, wordt per functie, zonodig nader onderverdeeld naar sector, directie of organisatie, de secretaris-generaal, de directeur onderscheidenlijk het hoofd aangewezen die namens de minister die het aangaat, doch zonder zijn voorafgaande machtiging, privaatrechtelijke rechtshandelingen mag verrichten die voortvloeien uit een besluit tot het aangaan van financiële verplichtingen, tot aan de in het betreffende

besluit aangeduide bedragen welke in de begroting waarover hij het beheer heeft voorkomen. De minister, die verschuivingen wil aanbrengen tussen functies van zijn ministerie, zal daarvoor de organisatie onderdelen raadplegen.

2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing op de voorzitter van de Staten, de president van het Hof van Justitie, de ondervoorzitter van de Raad van Advies, de secretaris van de Algemene Rekenkamer, de Ombudsman en de secretaris van de Sociaal Economische Raad.
3. De namen en functies van degenen die op grond van het eerste lid zijn gemachtigd, alsmede tot welke bedragen zij gemachtigd zijn, worden door de Minister van Financiën bijgehouden in een register, dat na elke wijziging, maar in elk geval iedere zes maanden, wordt gepubliceerd. Bij ministeriële regeling met algemene werking kunnen nadere regels worden gesteld omtrent de inrichting en publicatie van dit register.
4. Een besluit als bedoeld in het eerste lid, dat te allen tijde door de betrokken minister, onderscheidenlijk ministers, kan worden ingetrokken of gewijzigd, treedt in werking met ingang van de dag waarop het door de Minister van Financiën is ondertekend. Dit is van overeenkomstige toepassing op het tweede lid.
5. Van alle besluiten als bedoeld in het eerste en tweede lid wordt, zodra zij in werking zijn getreden, door of namens de Minister van Financiën een afschrift gezonden aan de Algemene Rekenkamer en aan de accountant van het Land.
6. Privaatrechtelijke handelingen betreffende het aangaan van financiële verplichtingen als bedoeld in het eerste lid zijn nietig indien zij zijn aangegaan door personen die daartoe niet of niet voldoende gemachtigd zijn conform het in het eerste lid aangeduide besluit.
7. In afwijking van het zesde lid is een rechtshandeling als bedoeld in dat lid wel rechtsgeldig als de bevoegdheid tot het aangaan van de betreffende verplichting blijkt uit een ten behoeve van die rechtshandeling verstrekte schriftelijke machtiging. Een dergelijke machtiging wordt slechts in incidentele gevallen door de Minister Financiën verstrekt.

Artikel 41

1. De Minister van Financiën is belast met het toezicht op de uitvoering van de begroting.
2. De Minister van Financiën wijst een organisatie-onderdeel van zijn ministerie aan dat namens hem is belast met de uitvoering van dit toezicht.
3. Dit toezicht omvat mede de toetsing aan het algemene financiële beleid.
4. Bij ministeriële regeling met algemene werking wordt bepaald welke gegevens hem ten behoeve van het in het eerste lid bedoelde toezicht dienen te worden verstrekt, alsmede wanneer en in welke vorm dit dient te geschieden.

5. De Minister van Financiën is belast met het toezicht op de inrichting van de financiële en andere administraties van het Land, alsmede op de wijze waarop die administraties worden gevoerd.
6. De Minister van Financiën, en de minister die het aangaat, hebben ten aanzien van derden in de collectieve sector en rechtspersonen aan wie door het Land of een derde voor rekening of risico van het Land rechtstreeks of middellijk een subsidie, lening of garantie wordt verstrekt, recht op inzage in de jaarrekening, het jaarverslag en andere verantwoordingen, gegevens en documenten die nodig zijn voor de definitieve vaststelling van de subsidie, lening of garantie, alsmede de verslagen van de onderzoeken van accountants die deze bescheiden hebben gecontroleerd.
7. Indien de bescheiden, bedoeld in het zesde lid, daartoe aanleiding geven, zijn de Minister van Financiën en de minister die het aangaat bevoegd om bij de betrokken derde nadere inlichtingen in te winnen, dan wel inzage in ontbrekende bescheiden, documenten en andere informatiedragers te vorderen, alsmede, mede aan de hand van de administratie van de betrokken derde, een onderzoek in te stellen.

Artikel 42

1. Elk jaar biedt de Minister van Financiën aan de Staten uiterlijk op 15 mei een nota aan waarin hij voorlopig verslag doet van het voorafgaande dienstjaar en van het lopende dienstjaar, uiterlijk op 15 augustus en vervolgens uiterlijk 15 november biedt hij een nota aan waarin hij voorlopig verslag doet van het lopende dienstjaar.
2. In een nota als bedoeld in het eerste lid sluit de Minister van Financiën aan bij het meest recente verslag dat in een zodanige nota dan wel in de bij de begroting of de jaarrekening behorende stukken is opgenomen geweest. Tevens omvat bedoelde nota:
 - a. een overzicht van de wijzigingen die door de Regering in de opgestelde ramingen noodzakelijk worden geacht, alsmede van de consequenties die deze wijzigingen naar zijn verwachting voor het saldo van de baten en lasten, de meerjarenbegroting en 's Lands financiën zullen hebben;
 - b. een verslag aangaande de rechtshandelingen die op grond van artikel 44 tot stand zijn gekomen.
3. Bij ministeriële regeling met algemene werking kan worden bepaald welke andere elementen naast het bepaalde in het tweede lid tenminste in een nota als bedoeld in eerste lid moeten worden opgenomen.

Artikel 43

Een nota als bedoeld in artikel 42, eerste lid, wordt door of namens de Minister van Financiën ter kennisneming aan de Algemene Rekenkamer en de accountant van het Land toegezonden, zodra deze aan de Staten is aangeboden.

Artikel 44

1. Alleen de Minister van Financiën kan bij landsverordening tot vaststelling van de begroting gemachtigd worden om overeenkomsten aan te gaan:
 - a. betreffende het uitgeven van geldleningen door het Land;
 - b. om aan het Land toebehorende gelden aan een derde uit te lenen;
 - c. waarbij het Land zich borg stelt voor de financiële verplichtingen van een derde.
2. Alleen de Minister van Financiën indien het hemzelf aangaat, dan wel de minister die het aangaat gezamenlijk met de Minister van Financiën kunnen bij landsbesluit gemachtigd worden om overeenkomsten aan te gaan:
 - a. betreffende de oprichting of mede-oprichting van privaatrechtelijke rechtspersonen door het Land;
 - b. betreffende de verwerving of mede-verwerving van aandelen in privaatrechtelijke rechtspersonen door het Land;
 - c. betreffende de vervreemding van aan het Land in eigendom toebehorende aandelen in privaatrechtelijke rechtspersonen.
3. Een landsbesluit als bedoeld in het tweede lid wordt door of namens de Minister van Financiën ter kennisneming aan de Algemene Rekenkamer toegezonden. Deze toezending geschiedt met inachtneming van de Landsverordening Algemene Rekenkamer Nederlandse Antillen, voor zover in die landsverordening regels terzake zijn gesteld.

§ 3. Wijzigingen en afwijkingen van de begroting

Artikel 45

1. Dreigende overschrijdingen van in de begroting opgenomen bedragen worden met het oog op een stringent begrotingsbeleid zoveel mogelijk door passende en tijdige maatregelen voorkomen.
2. Onder overschrijding als bedoeld in het eerste lid worden begrepen zowel lasten en investeringen die hoger, als baten die lager zijn dan in de begroting was voorzien.
3. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden nadere regels gegeven die tot doel hebben de begrotingsdiscipline te versterken.

Artikel 46

1. Wijziging van de begroting geschiedt bij of krachtens een landsverordening tot wijziging van die begroting of een landsverordening tot vaststelling van de jaarrekening.
2. Wijziging van de begroting als bedoeld in het eerste lid, vindt plaats op drie vaste momenten in het jaar, gelijk met het aanbieden van de uitvoeringsnotas zoals gesteld in artikel 42 eerste lid.
3. Bij ministeriële regeling met algemene werking kunnen regels worden gesteld aangaande de algemene inrichting van ontwerpen van landsverordening tot wijziging van de begroting.
4. De bepalingen van de hoofdstukken 1 en 2 zijn op wijzigingen van de begroting zoveel mogelijk van overeenkomstige toepassing.

Artikel 47

1. In de volgende gevallen kan worden afgeweken van de begroting voorafgaand aan het tot stand komen van een landsverordening tot wijziging van de begroting:
 - a. indien het landsbelang zulks acuut vordert;
 - b. bij onverwacht opgekomen dringende behoeften in het dienstjaar waarin de begroting niet was voorzien.
2. Het woord „acuut”, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, moet worden verstaan als uitdrukking van de omstandigheid dat de gevolgen van oorlog of oorlogsgevaar, een ramp of een ander buitengewoon voorval door het Land moeten worden opgevangen. Voor zover de beoordeling of er sprake is van deze omstandigheid niet ingevolge een wettelijke regeling aan een ander orgaan is opgedragen, komt zij toe aan de Minister-President. De Staten worden zo spoedig mogelijk na het betreffende besluit schriftelijk ingelicht over de daardoor ontstane financiële gevolgen, waarbij voorstellen worden gevoegd voor het opvangen daarvan.
3. Nadat de Raad van Ministers ermede heeft ingestemd dat zich een dringende behoefte als bedoeld in het eerste lid, onderdeel b, heeft voorgedaan, kan op voorstel van de minister die het aangaat door de Minister van Financiën over de benodigde gelden worden beschikt ten laste van de subfunctie voor onvoorziene lasten of de raming voor onvoorziene verplichtingen voor investeringen indien toereikend.
4. De Minister van Financiën draagt er zorg voor dat de in dit artikel bedoelde lasten en verplichtingen voor investeringen, nadat over de benodigde gelden is beschikt, worden overgeschreven naar de subfunctie onderscheidenlijk de raming voor onvoorziene verplichtingen voor investeringen waarop zij betrekking hebben.

5. De betreffende subfuncties of ramingen voor onvoorziene verplichtingen voor investeringen in de begroting worden in het geval, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, niet eerder aangetast dan nadat de Minister-President terzake een beslissing heeft genomen en in het geval, bedoeld in onderdeel b van genoemd lid, niet eerder dan nadat de Minister van Financiën over het betreffende bedrag heeft beschikt.
6. De Minister van Financiën stelt terstond, voor een overschrijving als bedoeld in het vierde lid een ontwerp-landsverordening, tot wijziging van de begroting voor het betreffende dienstjaar met de daarbij behorende toelichting op. Hij biedt deze ontwerp-landsverordening met de daarbij behorende toelichting namens de Raad van Ministers aan de Gouverneur aan ter indiening bij de Staten.
7. Een afschrift van een ontwerp van een landsverordening als bedoeld in het zesde lid, en de toelichting daarop wordt door of namens de Minister van Financiën zodra het bij de Staten is ingediend aan de Algemene Rekenkamer en de accountant van het Land gezonden.

Artikel 48

1. De voor een dienstjaar op de kapitaaldienst van de begroting ter beschikking gestelde bedragen, die in dat dienstjaar niet tot verplichtingen voor investeringen hebben geleid, kunnen bij ministeriële beschikking worden toegevoegd aan de begroting voor het daaropvolgende dienstjaar voor de overeenkomstige ramingen terzake verplichtingen voor investeringen in de kapitaaldienst.
2. Indien de bedragen zijn toegewezen voor functies, of ramingen betreffen voor investeringsverplichtingen die betrekking hebben op het beheer van een andere minister dan de Minister van Financiën, geschiedt de toevoeging bij gezamenlijke ministeriële beschikking van deze minister en de Minister van Financiën. Het model van een zodanige ministeriële beschikking kan bij ministeriële regeling met algemene werking worden vastgesteld.
3. In de ministeriële beschikking, bedoeld in het eerste en tweede lid, wordt aangegeven op welke wijze in de dekking van de toegevoegde bedragen kan worden voorzien.
4. Een ministeriële beschikking als bedoeld in het eerste en tweede lid treedt in werking op de dag waarop zij door de Minister van Financiën is ondertekend.
5. Van een ministeriële beschikking als bedoeld in het eerste en tweede lid wordt zodra zij in werking is getreden, door of namens de Minister van Financiën onverwijld een afschrift gezonden aan de Staten, de Algemene Rekenkamer en de accountant van het Land. Het afschrift wordt vergezeld van een toelichting bij de betreffende beschikking.

6. Toevoegingen van bedragen in de begroting aan de functies of aan de ramingen voor investeringsverplichtingen voor het daaropvolgende dienstjaar als bedoeld in het eerste en tweede lid worden bij de eerste landsverordening tot wijziging van de begroting als bedoeld in artikel 46, eerste lid, door de Staten bekrachtigd.

§ 4. *Het opstellen van de jaarrekening*

Artikel 49

1. De jaarrekening over een dienstjaar wordt vóór 1 september van het jaar volgende op dat waarop zij betrekking heeft opgesteld door de Minister van Financiën.
2. Ten dienste van de opstelling van de jaarrekening zendt elke minister tijdig aan de Minister van Financiën de daartoe benodigde financiële gegevens en overige benodigde informatie.
3. De Minister van Financiën kan regels geven aangaande het tijdstip waarop de overige ministers de financiële gegevens en overige informatie, bedoeld in het tweede lid, uiterlijk aan hem dienen te verstrekken, alsmede aangaande de inrichting daarvan.

Artikel 50

1. De door de Minister van Financiën opgestelde jaarrekening wordt al dan niet gewijzigd door de Raad van Ministers geaccordeerd. Onmiddellijk nadat de jaarrekening is geaccordeerd, zendt de Minister van Financiën deze naar de Algemene Rekenkamer en naar de accountant van het Land.
2. De accountant zendt zijn verklaring en het daarbij behorende verslag binnen een termijn van één en een halve maand na ontvangst van de jaarrekening aan de Minister van Financiën met afschrift, aan de Algemene Rekenkamer.
3. De Algemene Rekenkamer brengt binnen een termijn van één en een halve maand na de ontvangst van het afschrift van het verslag van de accountant een mede aan de Staten gericht verslag uit van haar bevindingen ten aanzien van de door haar onderzochte rekening, bedoeld in artikel 85, vijfde lid, van de Staatsregeling van Curaçao.

Artikel 51

1. Uiterlijk binnen twee maanden na het uitbrengen van het verslag van de Algemene Rekenkamer, bedoeld in artikel 50, derde lid, dient de Gouverneur bij de Staten ter verlening van décharge aan de ministers over het door hen gevoerde financieel beheer met betrekking tot het voorafgaande dienstjaar een ontwerp-landsverordening tot vaststelling van de jaarrekening in.
2. Bij de ontwerp-landsverordening tot vaststelling van de jaarrekening wordt gevoegd:
 - a. een accountantsverklaring en het daarbij behorende verslag van de accountant;
 - b. het door de Algemene Rekenkamer uitgebracht verslag van haar bevindingen met betrekking tot de jaarrekening.
3. Indien de verklaring, bedoeld in het tweede lid, onderdeel a, of het verslag, bedoeld in onderdeel b van bedoeld lid, niet tijdig beschikbaar is, voegt de Gouverneur bij de ontwerp-landsverordening, bedoeld in het eerste lid, een mededeling aangaande de oorzaak van het niet beschikbaar zijn en het tijdvak waarbinnen de verklaring of het verslag alsnog aan de Staten zal kunnen worden toegezonden.
4. De Staten stellen de ontwerp-landsverordening tot vaststelling van de jaarrekening niet vast voordat zij hebben kunnen kennisnemen van het verslag, bedoeld in het tweede lid, onderdeel b.

Artikel 52

Behoudens later in rechte gebleken onregelmatigheden ontlast het besluit van de Staten om de ontwerp-landsverordening tot vaststelling van de jaarrekening vast te stellen de ministers ten aanzien van het door hen gevoerde beleid en beheer.

HOOFDSTUK 5 | Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 53

1. De begroting voor het dienstjaar 2010 wordt voor wat betreft de organisatie-eenheden en taken die op de dag voorafgaande aan de inwerkingtreding van deze landsverordening een dienst van het eilandgebied Curaçao respectievelijk een verantwoordelijkheid waren van dat eilandgebied, ingericht overeenkomstig het bepaalde bij of krachtens de Comptabiliteitsvoorschriften eilandgebieden².

² P.B. 1953, no. 174.

2. De begroting voor het dienstjaar 2010 wordt voor wat betreft de organisatie-eenheden en taken die op de dag voorafgaande aan de inwerkingtreding van deze landsverordening dienst van het land de Nederlandse Antillen respectievelijk een verantwoordelijkheid waren van dat land, ingericht overeenkomstig het bepaalde bij of krachtens de Comptabiliteitslandsverordening³.
3. De kredieten in de begroting voor het dienstjaar 2010 komen overeen met de restant kredieten in de begroting voor het dienstjaar 2010 van het eilandgebied Curaçao en de kolom van het eiland Curaçao in de Begroting voor het dienstjaar 2010 van het land de Nederlandse Antillen - na overdracht van taken - naar de stand per 9 oktober 2010.

Artikel 54

1. De meerjarenraming in de begroting voor het dienstjaar 2010 zoals deze luidt ingevolge dit artikel komt overeen met de ramingen in de begroting voor het dienstjaar 2011 voor de jaren 2011, 2012 en 2013.
2. In afwijking van artikel 15, tweede lid, bevatten de begroting voor het dienstjaar 2010 en de begroting voor het dienstjaar 2011 geen geraamde bedragen en geen gerealiseerde bedragen voor het voorafgaande dienstjaar.
3. In afwijking van artikel 21, derde lid, bevatten de jaarrekening voor het dienstjaar 2010 en de jaarrekening voor het dienstjaar 2011 geen gerealiseerde bedragen voor het voorafgaande dienstjaar.

Artikel 55

Deze landsverordening treedt in werking op een bij landsbesluit te bepalen tijdstip. Bij landsbesluit kan een ander tijdstip worden vastgesteld waarop de artikelen in werking treden.

Artikel 56

Deze landsverordening kan worden aangehaald als: Landsverordening comptabiliteit 2010.

³ P.B. 1953, no. 1.

Algemene Toelichting behorende bij de Landsverordening comptabiliteit 2010

Deze algemene toelichting is onderverdeeld in de Memorie van toelichting behorende bij Landsverordening comptabiliteit 2010 (A.B. 2010, no. 87) en de Memorie van van toelichting behorende bij Landsverordening van de 14de september 2015 tot wijziging van de Landsverordening comptabiliteit 2010 (P.B. 2015, no. 50).

A. Memorie van toelichting behorende bij Landsverordening comptabiliteit 2010 (A.B. 2010, no.87)

I. Algemene beschouwingen

I. 1. Algemene inleiding

De onderhavige landsverordening dient ter uitvoering van de artikelen 85 tot en met 87 van de Staatsregeling⁴. Bij het opstellen van de dit ontwerp heeft een concept Landsverordening dat in 2002 in opdracht van de Regering van de Nederlandse Antillen was opgesteld als basis gediend. Dit ontwerp is aangepast aan nieuwe inzichten en ontwikkelingen, terwijl voorts ook de afspraken in het kader van samenwerking met Nederland (consensus-rijkswet) zijn meegenomen (zie bijv. begrotingsnormen, toezicht op begrotingsuitvoering, tussentijdse rapportages en aangaan geldleningen).

I. 2. Relaties met de Staatsregeling en Landsverordening Financieel Beheer

Onderhavige Comptabiliteitslandsverordening moet passen binnen de betreffende bepalingen van de nieuwe Staatsregeling van het Land Curaçao. Het gaat dan met name om artikel 82 van de Staatsregeling⁵, die ingaat op de begroting, de verantwoording, het beheer van de financiën en een doeltreffend comptabel bestel. Zo worden de begrotingsnormen, genoemd in artikel 82 lid 2 dat stelt dat de uitgaven volledig worden gedekt door de inkomsten, nader uitgewerkt in artikel 7 van de Comptabiliteitslandsverordening. Artikel 83 van de Staatsregeling⁶ gaat in op het aangaan of garanderen van geldleningen; dit komt in onderhavige landsverordening terug in artikel 44.

⁴ Daar waar in deze memorie van toelichting naar de Staatsregeling wordt verwezen, dient de Staatsregeling van Curaçao te worden gelezen.

⁵ De verwijzing naar artikel 82 van de Staatsregeling is abusievelijk. Daar waar in deze memorie van toelichting naar artikel 82 van de Staatsregeling wordt verwezen, dient artikel 85 van de Staatsregeling van Curaçao te worden gelezen.

⁶ De verwijzing naar artikel 83 is abusievelijk. Daar waar in deze memorie van toelichting naar artikel 83 van de Staatsregeling wordt verwezen, dient artikel 87 van de Staatsregeling van Curaçao te worden gelezen.

De Regering heeft ervoor gekozen om in de Comptabiliteitslandsverordening de nadruk te leggen op het begrotings- en verantwoordingsproces, waarin de verhouding tussen de uitvoerende en de controlerende macht in de budgettaire besluitvorming tot uitdrukking komt. Invalshoek is het budgettaire besluitvormingsproces op hoofdlijnen, met het oog op de wenselijk geachte uitkomsten daarvan in het licht van de begrotingsnormen. De Comptabiliteitslandsverordening bevat daarom spelregels voor de inrichting, vormgeving en tijdschema van de diverse begrotings- en verantwoordingsstukken, alsmede voor de wijze waarop die en door wie ze tot stand moeten komen. De politieke verantwoordelijkheidsverdeling loopt als een rode draad door deze spelregels heen; de in deze Comptabiliteitslandsverordening bepaalde delegatie en mandatering naar het ambtelijk apparaat is daarvan rechtstreeks afgeleid.

De verdere uitwerking van de technische spelregels die toegepast moeten worden in het dagelijkse financieel beheer van de overheid, is echter neergelegd in de separate Landsverordening Financieel Beheer. Dan gaat het om concrete bepalingen op het gebied van het aangaan van overeenkomsten, restitutie op uitgaven, kwijtschelding en verjaring, het beheer van de liquide middelen en reken- en schadeplichtigheid bijvoorbeeld.

I. 3. Budgetrecht Staten en ministeriële verantwoordelijkheid

Het budgetrecht van de Staten wordt in de eerste plaats bevorderd door het beginsel van openbaarheid van de begroting en jaarrekening, op het moment dat de volksvertegenwoordiging deze heeft ontvangen. Immers, als een ieder in de samenleving vrijelijk over deze documenten kan beschikken, wordt de publieke discussie en dus de democratie versterkt. In het verleden is dit beginsel toegepast door middel van een mogelijkheid tot inzage bij de griffier van de Staten. Tegenwoordig echter biedt het internet de mogelijkheid om omvangrijke documenten niet-plaats en –tijdgebonden aan een breed publiek ter beschikking te stellen. De passieve openbaarmaking kan daarmee dan ook plaatsmaken voor een meer actieve publicatie. Op termijn kan ook worden gedacht aan publieksvriendelijke samenvattingen van de belangrijkste hoofdlijnen uit de documenten. Op die manier wordt niet alleen transparantie betracht, maar wordt het democratische proces verder versterkt.

In zeer specifieke gevallen kan het evenwel nodig zijn om bepaalde baten en lasten af te schermen van het publiek en de volksvertegenwoordiging. Het kan dan bijvoorbeeld gaan om lasten die samenhangen met de opsporing van misdrijven. Artikel 15, derde en vierde lid strekken ertoe dit mogelijk te maken en stellen daar tegelijkertijd, samen met artikel 39, nadere regels aan.

Het budgetrecht van de Staten wordt verder versterkt door inhoudelijke ondersteuning van de Staten bij de beoordeling van de begrotings- en verantwoordingsdocumenten. De ontwerp-begroting en alle ontwerpen tot wijziging daarvan, alsmede de jaarrekening, worden aan de Staten aangeboden middels ontwerp-landsverordeningen. Conform de Staatsregeling worden alle landsverordeningen aan de Raad van Advies aangeboden. De begroting en de jaarrekening vormen daarop dus geen uitzondering; maar gezien hun cruciale en reguliere rol in het parlementaire democratische proces, acht de Regering het van belang dit in onderhavige Comptabiliteitslandsverordening te benadrukken.

Voorts wordt het budgetrecht van de Staten bepaald door het niveau waarop de Staten de begroting autoriseren. Het spiegelbeeld daarvan is het niveau waarop achteraf aan de Ministers décharge middels de jaarrekening wordt verleend. Dat niveau wordt in deze Comptabiliteitslandsverordening, artikel 6, gesteld op de economische categorieën per functie per ministerie of staatsorgaan. Het financieel zelfbeheer van de ministers en hun ambtelijk apparaat is daarmee dus gelimiteerd tot mutaties binnen deze categorieën. Met andere woorden: interne verschuivingen binnen deze categorieën behoeven geen goedkeuring van de Staten. Hiermee wordt beoogd de budgettaire discussie met de volksvertegenwoordiging te focussen op de hoofdlijnen.

Om het budgetrecht van de Staten verder te bevorderen, en om de begroting ook voor het brede publiek beter leesbaar te maken, bestaat het voornemen om binnen een periode van drie jaren na in werking treding van onderhavige landsverordening over te stappen van een input-gerichte naar een output-gerichte begroting. In plaats van een indeling van de begroting naar functie en categorie, zal de begroting ook worden ingedeeld in beleidsvelden en beleidsdoelstellingen per ministerie. Binnen deze beleidsdoelstellingen zal vervolgens een onderscheid worden gemaakt naar apparaats- en programmakosten. Met die nieuwe indeling wordt de relatie tussen de beleidsdoelstellingen en de daarvoor in te zetten middelen inzichtelijker gemaakt. De overstap naar een outputgerichte beleidsbegroting is een groeiprocess; in de jaren na inwerkingtreding van onderhavige verordening zal daar reeds naar toe worden gewerkt.

De autorisatiefunctie van de Staten, en dus het door de Staten uitgeoefende budgetrecht, heeft alleen betrekking op de beleidsbegroting. In onderhavige landsverordening wordt de begroting namelijk conform artikel 1, lid a gedefinieerd als de beleidsbegroting. Deze definitie suggereert dat er ook een andersoortige begroting bestaat. Dit is inderdaad het geval: in de overheidscomptabiliteit wordt ook in ons land reeds enkele jaren gewerkt met zowel beleids- als beheersbegrotingen. Op de beheersbegroting wordt ingegaan in de Landsverordening Financieel beheer,

in onderhavige Comptabiliteitslandsverordening komt de beheersbegroting niet ter sprake. Desalniettemin wordt hier kort de achtergrond van de beleids- en beheersbegroting besproken.

De belangrijkste rol van de beleidsbegroting is het overleg tussen de Staten en de Regering over het algemene financiële beleid dat moet worden ontwikkeld en uitgevoerd te structureren en te onderbouwen. De volksvertegenwoordiging moet in het algemeen sturen op hoofdlijnen, waarbij zij overigens vanzelfsprekend zelf bepaalt wat zij als hoofdlijnen ziet. De beheersbegroting geeft per hoofdstuk, en daarbinnen per functie, een meer gedetailleerd inzicht in de kosten.

De beheersbegroting is daarom vooral relevant voor de verhouding tussen het politieke bestuur en de ambtelijke apparaat, meer in het bijzonder geformuleerd die tussen een minister, die ingevolge de begroting over bepaalde gelden mag beschikken, en het onder zijn leiding en politieke verantwoordelijkheid gestelde ambtelijke apparaat dat het beleid van de minister in de dagelijkse praktijk realiseert. De beheersbegroting wordt daarom – in tegenstelling tot de beleidsbegroting – niet door de Staten geautoriseerd.

Ook de doelmatigheid wordt door het onderscheid van beleids- en beheersbegroting gediend. Kleine veranderingen in de omstandigheden kunnen in de beheersbegroting door daaraan aangepaste werkwijzen soepel worden opgevangen.

De introductie van nieuwe methoden om een organisatie te „runnen”, bij voorbeeld door vormen van zelfstandig budgetbeheer, worden mogelijk.

De Staten kunnen hun budgetrecht pas echt effectief uitoefenen als de ministeriële verantwoordelijkheid voor de verschillende begrotingsonderdelen duidelijk is belegd. De indeling naar hoofdstukken, bestaande uit een ministerie of staatsorgaan, schept hiervoor de eerste voorwaarde. Ook artikel 4, eerste lid, verschaft hierover meer duidelijkheid door te bepalen dat de baten en lasten voor alle entiteiten in de collectieve sector worden geraamd en verantwoord onder het ministerie of staatsorgaan waaronder die entiteit ressorteert. Verder dragen de ministers in het begrotingsproces hun verantwoordelijkheid door hun belangrijke rol in de begrotingsvoorbereiding. De ministeriële verantwoordelijkheid komt voorts tot uitdrukking in artikel 39, lid 2, waarin de minister die met het beheer van de betreffende functies in de begroting is belast, verantwoordelijk wordt gesteld voor de doeltreffendheid en doelmatigheid. In de begrotingsuitvoering tenslotte, kiest de Regering voor een zekere mate van zelfstandig budgetbeheer, waarbij elke minister kan beschikken over de betreffende begrotingsbedragen. Een begroting laat onder meer zien voor welk doel bepaalde middelen worden gevraagd. Nadat de begroting is goedgekeurd en vastgesteld, weet in beginsel iedere minister waaraan hij gehouden zal worden.

Naast zijn eigenstandige verantwoordelijkheid voor het begrotingshoofdstuk van het ministerie van Financiën, heeft de Minister van Financiën in het budgettaire proces ook een bijzondere verantwoordelijkheid voor het algemene financiële beleid en beheer van 's Lands gelden. In deze Comptabiliteitslandsverordening komt dat in de eerste plaats tot uitdrukking in artikel 10, waarin de Minister van Financiën de taak krijgt toebedeeld om bezwaar te maken tegen het bekendmaken van voornemens, voorstellen of toezeggingen die hem met het oog op het algemene financiële beleid of het doelmatig beheer van 's Lands gelden niet toelaatbaar voorkomen. Evenmin mogen de ministers voornemens uitspreken in de Raad van Ministers, de Staten of in het openbaar als de financiële gevolgen daarvan de begrotingsbedragen overschrijden of aan gelden een andere bestemming geven. Eerst moet de Minister van Financiën daarover zijn oordeel geven. Naast deze bepalingen heeft de Minister van Financiën een centrale rol in de totstandkoming van de begroting, de wijzigingen daarvan en de totstandkoming van de jaarrekening. In de begrotingsuitvoering tenslotte, heeft de Minister van Financiën de mogelijkheid om op grond van artikel 39, lid 6, voorafgaand toezicht in te stellen op bepaalde begrotingsbedragen. Hij kan daarmee indien nodig het zelfstandig budgetbeheer van een andere minister inperken.

De de Staten, het Gemeenschappelijk Hof van Justitie, de Raad van Advies, de Algemene Rekenkamer en Ombudsman hebben ten opzichte van de Regering een zelfstandige positie. Desondanks blijft de Regering verantwoordelijk voor het opstellen van de begroting en de jaarrekening. Om toch recht te doen aan die zelfstandige positie, is in onderhavige Comptabiliteitslandsverordening een aantal bepalingen opgenomen dat de eigen verantwoordelijkheid van de betreffende entiteiten bij de begrotingsvoorbereiding benadrukt; dat de Staten als controlerende macht in de gelegenheid stelt om de zienswijze van deze entiteiten op de voor hen benodigde bedragen ter vernemen; en dat specificeert op welke manier ambtenaren bij deze entiteiten over de begrotingsbedragen kunnen beschikken.

De autorisatiefunctie van de Staten omvat niet alleen de uitgaven van de ministeries en staatsorganen zelf. Daaronder vallen ook min of meer verzelfstandigde entiteiten, waarvan de baten en lasten op de begrotingshoofdstukken worden verantwoord. De begroting en jaarrekening hebben met andere woorden betrekking op de gehele collectieve sector (sociale zekerheid uitgezonderd). De reden hiervoor is dat de financiële verplichtingen van de hele collectieve sector relevant zijn voor de financiële positie van het Land; bovendien is de rentelastnorm aan de hele collectieve sector gerelateerd. Welke entiteiten tot de collectieve sector behoren, wordt bepaald op grond van het System of National Accounts van de United Nations. Het budgetrecht van de Staten wordt in deze Comptabiliteitslandsverordening verder versterkt door toevoeging aan de begroting van de samenwerkingsmiddelen uit Nederland. Ze moeten naar functie worden ingedeeld. Los van de vraag of de

samenwerkingsmiddelen via derden aan projecten, of via begrotingssteun aan het Land worden verstrekt, neemt hierdoor de transparantie ten aanzien van de voor bepaalde functies beschikbare bedragen toe. Immers, de samenwerkingsmiddelen maken vooralsnog een relatief substantieel deel uit van de voor investeringen beschikbare bedragen. Door ze op de begroting op te nemen, ontstaat een vollediger beeld.

De reikwijdte van het budgetrecht van de Staten wordt tenslotte bepaald door het feit dat het alléén betrekking heeft op de geraamde baten en lasten voor het betreffende dienstjaar. Echter, besluitvorming over begrotingen dient vrijwel altijd plaats te vinden in een meerjarig perspectief. In het bijzonder geldt dit, wanneer het voorstellen bestaat om nieuw beleid in te voeren of bestaand beleid op essentiële punten te wijzigen: het is dan van groot belang na te gaan, tot welke financiële gevolgen de uitvoering van zulk een voornemen ook op een langere termijn zal leiden. Door deze gevolgen zoveel mogelijk bloot te leggen, zal een dieper inzicht in de betekenis van beleidsvoornemens ontstaan. Sinds 1992 bestaat in voor het land de Nederlandse Antillen het voorschrift dat ten dienste van de parlementaire begrotingsbehandeling meerjarencijfers worden overgelegd. Meerjarencijfers geven een inzicht in voor de naaste toekomst verwachte ontwikkelingen en in de effecten van voorgenomen beleid. De voornaamste betekenis ervan is van informatieve aard. In artikel 13 worden enkele voorwaarden gesteld aan de inrichting van de meerjarenramingen, die over het algemeen globaler van aard zullen zijn dan de begroting voor het dienstjaar. Wel wordt nadrukkelijk de mogelijkheid opengelaten dat er bij ministeriële beschikking met algemene werking nadere regels worden gesteld.

I. 4. Begrotingsnormen

In het in 1992 ingevoerde dubbel boekhouden, dat geënt is op het stelsel van baten en lasten als begrotingsstelsel, geeft het saldo van de gewone dienst van de begroting, respectievelijk van de jaarrekening, aan in welke mate de aan het betreffende dienstjaar toe te rekenen lasten kunnen worden gedekt uit de aan dat dienstjaar toe te rekenen baten. Het is juist de verdienste van het stelsel van baten en lasten, dat het onmiddellijk antwoord kan geven op de vraag in hoeverre baten (voorheen lopende inkomsten) en lasten (voorheen lopende uitgaven) met elkaar in evenwicht zijn.

Het opmaken en vaststellen van een begroting is steeds een worsteling tussen het wenselijke en het mogelijke. Wenselijk is dat de begroting in evenwicht is; in deze stelling ligt een van de normen besloten waarnaar de begroting beoordeeld wordt.

In de dialoog tussen Staten en Regering moet worden ingegaan op de wijze waarop en het tempo waarmee de meest wenselijk geachte uitkomst van het begrotingsbeleid tot stand kan komen.

Een begrotingsnorm is een financieel kader; zij omlijnt de ruimte waarbinnen de begroting, en later de jaarrekening, moeten blijven. In onderhavige Comptabiliteitslandsverordening worden twee normen specifiek gedefinieerd: de norm van de sluitende begroting, en de rentelastnorm. Dit zijn dan ook de belangrijkste normen, omdat ze zijn gebaseerd op de Rijkswet financieel toezicht. De norm van de sluitende begroting sluit aan bij artikel 82 lid 2 van de Staatsregeling, die stelt dat de uitgaven volledig worden gedekt tot de inkomsten. In onderhavige Comptabiliteitslandsverordening wordt nader gespecificeerd dat de sluitende begroting in die zin dat er niet voor mag worden geleend, betrekking heeft op de gewone dienst. Voor investeringen, die op de kapitaaldienst worden verantwoord, mag wel worden geleend. De omvang van die leningen, en daarmee ook het tekort op de kapitaaldienst, is echter gemaximeerd via de rentelastnorm. De maximale rentelast die verbonden is aan de opgenomen leningen, is middels een percentage van 5% gerelateerd aan de collectieve inkomsten. Hierdoor wordt de financierbaarheid van de rentelasten, nu en in de toekomst, gewaarborgd. Om enige flexibiliteit in uitzonderlijke situaties mogelijk te maken, is voorzien in afwijking van de normen in verband met het herstel van schade veroorzaakt door buitengewone gebeurtenissen, waaronder natuurrampen.

Het hanteren van de geschetste normen houdt dus niet in, dat door het Land niet zou mogen worden geleend ter financiering van verplichtingen die in een bepaald dienstjaar worden aangegaan, maar ook in de toekomst nut zullen afwerpen. Het is wederom een verdienste van het stelsel van baten en lasten dat uitgaven met een duurzaam nut op evenwichtige wijze kunnen worden toegerekend aan de dienstjaren waarin de bevolking van dat nut profiteert. Door de afschrijvingen op zulke uitgaven en de rente van daarvoor aangegane schulden worden toekomstige begrotingen belast, doch dit is vanwege het voor de toekomst en over een langere periode gerealiseerde nuttigheidskarakter verantwoord. Zuiver comptabel redenerend kan men dit aldus uitdrukken, dat uitgaven waaraan een duurzaam nut verbonden is van de lopende lasten kunnen worden afgezonderd en zo op de balans van de jaarrekening terechtkomen, „geactiveerd worden”.

Bij de toepassing van het toerekeningsbeginsel dreigen, naar uit de ervaring in verschillende landen blijkt, drie gevaren:

- a) met betrekking tot de vraag of bepaalde uitgaven worden aangemerkt als lasten van de lopende dienst dan wel op de balans geactiveerd worden, wordt geen bestendige gedragslijn gevolgd, maar een opportunistisch beleid gevoerd. Is het budget ruim, dan wordt voor de lopende dienst gekozen, maar zit het tegen, dan worden de uitgaven naar de balans uitgestoten;
- b) terwille van een beter ogende presentatie van de financiële positie worden afschrijvingspercentages gebruikt die niet in overeenstemming zijn met de economische levensduur van de zaken waarin geïnvesteerd is;
- c) aangezien nieuwe investeringen alsmede groot onderhoud geactiveerd mogen worden, wordt het normale onderhoud verwaarloosd.

Van deze drie is het eerstgenoemde gevaar het grootst. Door middel van algemene regelgeving ontkomt men daaraan niet gemakkelijk. In principe vindt activering van investeringen plaats tenzij de investeringen een krachtens artikel 27, vijfde lid, vastgestelde bedrag niet te boven gaan. Niettemin kan als vuistregel worden gehanteerd, dat de onderscheiding wordt gelegd bij een verwachte levensduur van de zaken waarin geïnvesteerd wordt van meer dan wel minder dan een jaar. Van belang is voorts dat in de toelichting op de kapitaaldienst in een voorkomend geval duidelijk wordt aangegeven, waarom de betreffende raming in de kapitaaldienst als lange-termijninvestering dient te worden aangemerkt.

Ten einde het tweede gevaar te ontgaan zijn in hoofdstuk 3 van het ontwerp verscheidene bepalingen opgenomen die tot een bestendige gedragslijn met betrekking tot het afschrijven noodzaken. Daarnaast moet bij iedere gerealiseerde investering het afschrijvingsbedrag worden aangegeven. Het derde euvel kan worden bestreden door het opstellen van onderhoudsplannen die zijn afgestemd op de aard van de verschillende door investeringen verworven zaken.

I. 5. Begrotingscyclus

Met het oog op de jaarlijkse begrotingscyclus is het van belang om te weten dat het dienstjaar betrekking heeft op het kalenderjaar. De begroting kan pas in werking treden op het moment dat zij door de Staten is goedgekeurd en nadat zij in het Publicatieblad is geplaatst. Aangezien het dienstjaar op 1 januari aanvangt, is de Regering een zware inspanningsverplichting opgelegd om ervoor te zorgen dat de Staten deze tijdig daarvoor kan goedkeuren. Uiteraard is het aan de Staten om dit ook daadwerkelijk al of niet te doen.

Het kan onverhoopt voorkomen, dat er op 1 januari geen geldige begroting is voor het nieuwe dienstjaar. Het zou niet realistisch zijn om te veronderstellen, dat de overheidsdienst draaiende kan worden gehouden zonder financiële middelen; dit geldt zowel voor de uitgaven als de ontvangstenkant. Daarom is in artikel 16, lid 3, de mogelijkheid geschapen dat de begroting van het voorgaande dienstjaar tijdelijk wordt benut. Logischerwijs betekent dat echter dat geen nieuw beleid kan worden uitgevoerd totdat de nieuwe begroting is goedgekeurd.

De hele begrotingscyclus in een dienstjaar bestaat echter niet alleen uit de begrotingsvoorbereiding; tegelijkertijd wordt ook de lopende begroting uitgevoerd, en wordt de verantwoording over de begroting van het voorgaande dienstjaar voorbereid. Dit levert verschillende rapportage-, besluitvormingsmomenten gedurende het dienstjaar op. De belangrijkste data hiervoor zijn in onderhavige Comptabiliteitslandsverordening wettelijk vastgelegd; het betreft dan meestal uiterste data waarop stukken aan de Staten worden voorgelegd, dan wel in de Raad van Ministers worden besproken. Hiervan afgeleid kunnen, op het niveau van lagere regelgeving, data worden bepaald die betrekking hebben op de interne voorbereiding van dergelijke stukken. Bij de planning van deze belangrijke data is zoveel mogelijk rekening gehouden met een evenwichtige spreiding van de rapportage en besluitvormingsmomenten gedurende het kalenderjaar.

Daarnaast is ernaar gestreefd om de band tussen het recente verleden, het heden en de nabije toekomst zoveel mogelijk accent te geven. De informatie in de uitvoeringsnota's, die driemaal per jaar aan de Staten worden toegezonden, kan bijvoorbeeld worden benut in het proces van de begrotingsvoorbereiding. Om informatie uit de verantwoording te kunnen benutten in de begrotingsvoorbereiding en -uitvoering, is de indeling van de begroting en de jaarrekening in principe op dezelfde wijze gerangschikt. Hiermee wordt de vergelijkbaarheid ten behoeve van de analyse van de ontwikkeling in uitgaven en ontvangsten gewaarborgd. Om dezelfde reden bepaalt onderhavige verordening ook dat de waardering van de activa en passiva, en de bepaling van de baten en lasten op dezelfde grondslagen als van het voorgaande dienstjaar moeten zijn gebaseerd.

Tot slot heeft de Regering getracht, om de efficiëntie in de begrotingscyclus te bevorderen door de uitvoeringsnota's te koppelen aan de suppletoire begrotingen. Op die manier wordt de financiële beleidsinformatie meteen vertaald in autorisatie van de gewijzigde begroting, hetgeen daarmee niet alleen een rapportage-, maar ook een goedkeuringsmoment van de Staten impliceert. Door het aantal uitvoeringsnota's, en daarmee ook het aantal suppletoire begrotingen tot drie per jaar te limiteren, wordt beoogd rust te brengen in het besluitvormingsproces. De wijzigingen van de begrotingen vinden hiermee op een gestructureerde en daardoor meer evenwichtige wijze plaats, en minder op een ad hoc manier.

I. 6. Begrotingsvoorbereiding

Het is goed gebruik dat de voorbereiding van een begroting geschiedt aan de hand van een algemeen financieel kader, waarover de Raad van Ministers op grond van een door de Minister van Financiën gedaan voorstel een voorlopige beslissing neemt. Binnen dit algemene kader kunnen vervolgens de ministers, ieder voor zijn eigen departement en de overige organisatorische eenheden waarvoor hij de eerst-verantwoordelijke is, een goed onderbouwd en adequaat toegelicht begrotingsvoorstel opstellen. Deze ramingen moeten voor 1 mei bij de Minister van Financiën worden ingediend, die deze partiële voorstellen op zijn beurt combineert tot een comprehensief voorstel, in de vorm van een ontwerp van landsverordening tot vaststelling van de begroting. Dat legt hij wederom aan de Raad van Ministers voor. Deze beraadslagingen in de Raad van Ministers zijn niet publiek, en in dit stadium is het de Ministers niet toegestaan om richting de Staten of het publiek mededelingen te doen over de begroting. De Raad stelt het voorstel al dan niet gemodificeerd vast. Aanbieding aan de Staten geschiedt door de Minister van Financiën namens alle afzonderlijke Ministers. Hiermee wordt de eigenstandige verantwoordelijkheid van elke Minister voor zijn begrotingsonderdeel tot uitdrukking gebracht, terwijl ook de coördinerende rol van de Minister van Financiën wordt belicht. De uiterste indieningsdatum bij de Staten is gesteld op de tweede dinsdag van september, conform artikel 82 lid 3 van de Staatsregeling. Hiermee wordt aangesloten bij de opening van het parlementaire jaar.

I. 7. Begrotingsuitvoering

Nadat de begroting door de Staten is vastgesteld, is iedere minister bevoegd om over de op zijn ambtsgebied betrekking hebbende gelden te beschikken en is daarvoor financieel verantwoordelijk. Met “beschikken” wordt bedoeld dat hij – binnen de bestemming die in de begroting is aangegeven – de bestedingsrichting mag bepalen. Voor het daadwerkelijk aangaan van de privaatrechtelijke handelingen tot het aangaan van financiële verplichtingen, mandateert hij, samen met de Minister van Financiën, de daartoe aangewezen ambtenaren.

Deze bepaling kan als basis worden beschouwd voor zelfstandig budgetbeheer; hij sluit tevens aan bij hetgeen hierover in de Rijkswet Financieel toezicht is opgenomen. Terwille van een doelmatig beheer is het wenselijk dat het management, binnen bepaalde grenzen en onder de ministeriële verantwoordelijkheid, een vrije ruimte kan krijgen om met de door de Staten gevoteerde gelden zijn deel van de overheidshuishouding te voeren. Deze invulling van een voor de overheid nieuwe besturingsfilosofie, namelijk gericht op een meer bedrijfsmatige overheid, gaat uit van een gefaseerde invoering van zelfstandig budgetbeheer dat wordt gekenmerkt door outputsturing, nieuwe verantwoordelijkheidscentra en beleidsafstemming tussen ministers en overheidsdienaren door bijvoorbeeld contractmanagement. Via het contract dat financieel wordt vertaald in de beheersbegroting, wordt meer verantwoordelijkheid bij het management van apparaatonderdelen gelegd. Dit management krijgt speelruimte om zelfstandig te kunnen beschikken over de toegekende middelen en wordt afgerekend op basis van de gepleegde input van middelen in verhouding tot de afgesproken c.q. gerealiseerde output.

Voor derden en voor controlerende organen moet echter wel te allen tijde duidelijk zijn welke personen gemachtigd zijn om het Land aan financiële verplichtingen te binden. Daarom worden zij door de Minister van Financiën centraal geregistreerd, en wordt dit register elk half jaar gepubliceerd. Aangezien een ieder daarmee op de hoogte kan worden geacht te zijn geweest van deze machtigingen, is in onderhavig ontwerp ook opgenomen dat privaatrechtelijke handelingen nietig zijn indien blijkt dat zij zijn aangegaan door daartoe niet gemachtigde personen.

Het is de bedoeling dat door dit systeem de verantwoordelijkheid voor de uitvoering van de begroting geleidelijk verschuift: in politiek opzicht van de Minister van Financiën naar de minister die het aangaat, en in ambtelijk opzicht verder door naar de door die minister in samenspraak met zijn collega van Financiën aan te wijzen overheidsdienaren.

Dit laat echter de toezichhoudende taak van de Minister van Financiën op de begrotingsuitvoering onverlet. Budgettaire problemen van één minister, in welke sector dan ook ontstaan, kunnen nu eenmaal repercussies hebben op de budgettaire mogelijkheden die aan de overige ambtsgenoten gelaten worden. Het toezicht van de Minister van Financiën geschiedt in beginsel achteraf, aangezien de Ministers zelf over de op hun begroting opgenomen bedragen mogen beschikken. Voor dit toezicht wijst de Minister van Financiën een organisatieonderdeel van zijn ministerie aan. Ook houdt hij toezicht op de inrichting van financiële en andere administraties van het Land. Het toezicht achteraf kan door de Minister van Financiën worden omgezet in voorafgaand toezicht op bepaalde begrotingsonderdelen. In die gevallen is eerst toestemming van de Minister van Financiën nodig, voordat een minister over die bedragen kan beschikken. Tot slot is expliciet in onderhavig ontwerp een bepaling opgenomen, die beoogt het toezicht op bepaalde derden mogelijk te maken. Het gaat dan ten eerste om derden in de collectieve sector: dit is nodig aangezien de baten en lasten van deze derden relevant zijn voor de begrotingsnormen, en de Regering daar dus een zekere verantwoordelijkheid voor draagt. Ten tweede gaat het om rechtspersonen aan wie door het Land of een derde voor rekening en risico van het Land een subsidie, lening of garantie wordt verstrekt. Aangezien het Land ten aanzien van deze rechtspersonen financiële risico's loopt en daarvoor verantwoordelijk is, ligt het voor de hand om goed toezicht te kunnen waarborgen. Dit toezicht bestaat dan uit het recht op inzage in documenten en de mogelijkheid om een nader onderzoek in te stellen.

Derden in de collectieve sector zijn vaak verzelfstandigde entiteiten. Die zelfstandigheid komt onder meer tot uitdrukking in de mogelijkheid van afwijkend beheer. In het algemeen is de eenheid van de landsbegroting en van de daarbij aansluitende jaarrekening een hoog te waarden goed. Niettemin kan het soms gewenst zijn de uitvoering van bepaald beleid op enige afstand van het centrum te plaatsen en het beheer daarvan van het centrale beheer af te scheiden. Waar het op deze plaats om gaat is evenwel iets anders, namelijk, dat een onderdeel van een ministerie, ofschoon het blijft behoren tot de centrale organisatie, tot op zekere hoogte wordt verzelfstandigd of gedeconcentreerd, en dat het zijn eigen beheer mag voeren en een eigen begroting en jaarrekening krijgt. Ook voor een specifieke, aan een ministerie opgedragen overheidstaak kan deze afgescheidenheid van beheer, begroting en jaarrekening wenselijk blijken. In de Comptabiliteitslandsverordening voorziet artikel 42 in deze behoefte, waarbij er nadruk op wordt gelegd dat de openbaarheid en controle niet mag worden ingeperkt.

I. 8. Regels begrotingsdiscipline

Binnen de algemene lijnen van de wetgeving, die door de Staten en de Regering gezamenlijk worden getrokken, moet deze laatste slagvaardig kunnen optreden. Dit geldt voor alle terreinen van het landsbestuur; het geldt in het bijzonder voor de uitvoering van de begroting. Het uitgangspunt is gelijk het behoort te zijn: dat de begroting wordt uitgevoerd zoals zij door de Staten is goedgekeurd. Men mag intussen de ogen niet gesloten houden voor het feit dat er tussen dit uitgangspunt en de noodzaak om slagvaardig te kunnen handelen een spanningsveld bestaat. Die spanning wordt minder naar de mate waarin de bestuurders zich in alle fasen van de begrotingscyclus gedisciplineerd gedragen: toezeggingen die tot lasten leiden behoren niet te worden gedaan zonder dat de dekking voor die lasten wordt aangegeven, overschrijdingen dienen zoveel mogelijk voorkomen te worden en, indien zij zich toch voordoen, dient voor dekking te worden gezorgd, incidentele meevallers mogen niet worden aangewend voor structurele verhogingen van de lasten. Het is van belang om deze budgettaire „spelregels” in een geordend kader bijeen te brengen.

Zulk een kader kan het eerder bedoelde uitgangspunt veilig stellen. Daartoe wordt in artikel 45, derde lid, van het ontwerp aan de Regering de taak gedelegeerd om in een landsbesluit, houdende algemene maatregelen, regels voor een stringent begrotingsbeleid vast te leggen. Het landsbesluit zal de „budgetdiscipline” versterken, en het zal dit in soepele inspelings op gebleken behoefte kunnen doen. De ervaring heeft geleerd dat mensen vaak de neiging hebben al datgene wat niet uitdrukkelijk verboden is als toegestaan te beschouwen. Mochten dergelijke neigingen in het geval dat hier aan de orde is manifest worden, dan kan het landsbesluit gemakkelijk een verdere aanscherping ondergaan om het euvel te bestrijden.

I. 9. Begrotingswijzigingen

Alle budgettaire discipline en goede ramingen ten spijt, doet zich elk jaar opnieuw de noodzaak voor om het uitgavenbeleid en/of inkomstenbeleid aan gewijzigde situaties aan te passen. Met het oog hierop zijn in § 3 van hoofdstuk 4 niet alleen de oorzaken aangegeven die tot wijzigingen van de begroting kunnen nopen, maar ook regels gegeven voor de procedure die daarbij in acht moet worden genomen.

De wijziging van de begroting vindt altijd plaats door middel van een landsverordening. Dit geldt zowel tijdens de begrotingsuitvoering, als achteraf middels de landsverordening tot vaststelling van de jaarrekening. De wijzigingen van de begroting gedurende het dienstjaar worden supplettoire begrotingen genoemd, en hiervan zijn er – zoals eerder gesteld – drie per jaar, op vaste momenten gekoppeld aan de uitvoeringsnota's.

In principe moeten alle afwijkingen van de begrotingen eerst worden geautoriseerd door de Staten in een suppletoire begroting, alvorens over de gewijzigde bedragen kan worden beschikt. De procedure is in feite dus niet anders dan bij de ontwerp-begroting. Onderhavige Comptabiliteitslandsverordening kent echter twee uitzonderingssituaties: als het landsbelang zulks acuut vordert, of bij onverwacht dringende behoeften in het dienstjaar waarin de begroting niet was voorzien.

Van de eerst genoemde reden kan niet licht gebruik worden gemaakt; het is in principe aan de Minister-President om te beoordelen of sprake is van een dergelijke situatie. Ook de als tweede genoemde reden, onverwacht dringende behoeften, is aan strenge voorwaarden verbonden. Bovendien is de budgettaire omvang hiervan gelimiteerd tot de omvang van de (sub)functie voor onvoorziene baten en lasten. In alle gevallen moet achteraf alsnog de begrotingswijziging in een landsverordening worden geautoriseerd.

Een heel specifieke situatie van de wijziging van een begroting, doet zich voor aan het begin van het dienstjaar, als resterende bedragen van het voorgaande dienstjaar aan de begroting kunnen worden toegevoegd. Dit wordt ook wel de “eindejaarsmarge” genoemd, en deze vindt zijn weerslag in de eerste suppletoire begroting. Het is een steeds weerkerend verschijnsel dat uitvoerende diensten van de overheid aan het einde van het dienstjaar een grote haast ontwikkelen om nog resterende middelen te besteden.

Het euvel, dat nimmer helemaal bedwongen kan worden, kan naar de mening van de Regering het best worden bestreden door een regeling die het, zij het op beperkte schaal, mogelijk maakt om overgebleven middelen van het oude dienstjaar naar het nieuwe over te hevelen. De bevoegdheid daartoe, die een toevoeging aan voor het nieuwe dienstjaar gevoteerde fondsen inhoudt, is in artikel 48 gecreëerd.

Het juridisch instrument is in dit geval de ministeriële beschikking. Deze mogelijkheid is gelimiteerd tot de kapitaaldienst, en heeft dus alleen betrekking op baten en lasten die samenhangen met investeringen.

I. 10. Jaarrekening

Het sluitstuk van de begrotingscyclus is de jaarrekening en het jaarverslag, waarmee de Regering zich naar de Staten toe verantwoordt over het gevoerde (financiële) beleid. Om een jaarrekening te kunnen opstellen is het noodzakelijk om een moment te bepalen in het opeenvolgende dienstjaar, tot wanneer er nog boekingen kunnen worden verricht in het voorgaande dienstjaar. Met andere woorden, het financiële beeld zal op enig moment moeten worden “stilgezet”, oftewel het “loket” moet op zeker moment worden “gesloten”. De Regering acht het haalbaar om deze datum te stellen op uiterlijk de 30ste april, maar streeft ernaar die te vervroegen, zodat de jaarrekening eerder beschikbaar kan komen. Tot die 30ste april kunnen conform artikel 20 alle wijzigingen in de financiële positie die betrekking hebben op het voorgaande dienstjaar, nog in de jaarrekening worden meegenomen. Tegelijkertijd wordt in artikel 3, lid 4, bepaald dat oplevering van goederen en diensten ten laste van het voorgaande dienstjaar uiterlijk op 1 maart moet plaatsvinden.

De jaarrekening wordt vervolgens door de Minister van Financiën vóór 1 september opgesteld, gebruikmakend van de financiële informatie die de ministers daarvoor toezenden. In tegenstelling tot de begroting, wordt de jaarrekening na goedkeuring door de Raad van Ministers niet onmiddellijk aan de Staten gezonden, maar eerst naar de accountant en de Algemene Rekenkamer. Deze laatste heeft drie maanden de tijd om met een verslag van bevindingen te komen, waarbij de Rekenkamer zich mede kan baseren op de accountantsverklaring en het –verslag, dat anderhalve maand na toezending gereed moet zijn. De accountant is degene die door de regering per landsbesluit is aangewezen als de accountant van het Land. Nadat het verslag van de Algemene Rekenkamer is ontvangen, dient Gouverneur binnen een maand de ontwerp-landsverordening tot décharge bij de Staten in. In totaal verstrijken er dus in principe maximaal vier maanden nadat de Raad van Ministers de jaarrekening heeft ingediend, tot indiening bij de Staten. Op zijn vroegst ontvangen de Staten dan op 1 januari de jaarrekening. Teneinde te voorkomen dat vertragingen van de zijde van de accountant of de Algemene Rekenkamer zich vertalen in een latere ontvangst van de jaarrekening door de Staten, is erin voorzien dat deze toch alvast wordt toegezonden, met een separate mededeling.

I. 11. Algemene Rekenkamer

In de onderhavige ontwerp-landsverordening zijn bepalingen opgenomen ter waarborging dat de Algemene Rekenkamer voorzien wordt van de benodigde gegevens ten behoeve van de uitvoering van haar werkzaamheden. Zo wordt in het ontwerp bepaald dat de Algemene Rekenkamer van alle ontwerpen van landsverordening tot vaststelling van de begroting een afschrift ontvangt, zodra zij bij de Staten zijn ingediend. Dit geldt dus ook voor alle begrotingswijzigingen gedurende het uitvoeringsjaar, inclusief bij begrotingsafwijkingen op grond van het acute landsbelang of bij onverwacht opgekomen dringende behoeften, die ten laste komen van de functie voor onvoorziene lasten of verplichtingen. Op die manier heeft de Algemene Rekenkamer te allen tijde de beschikking over een geactualiseerd beeld van de begrotingsbedragen. Voorts worden de uitvoeringsnota's over het voorafgaande en die over het lopende dienstjaar ter kennisneming aan de Algemene Rekenkamer aangeboden. Hierin is ook opgenomen een verslag van de rechtshandelingen die samenhangen met het uitgeven van geldleningen, het lenen van gelden aan een derde, borgstellingen voor financiële verplichtingen van een derde, alsmede de rechtshandelingen samenhangend met privaatrechtelijke rechtspersonen.

Daarnaast krijgt de Algemene Rekenkamer afschrift van de besluiten, waarin de directeur onderscheidenlijk het hoofd van het betreffende Landsonderdeel wordt aangewezen die mag beschikken over de in het besluit betreffende begrotingsbedragen. Zij hebben immers daarmee de bevoegdheid tot het verrichten van privaatrechtelijke handelingen, waaraan financiële verplichtingen zijn verbonden.

Een ander landsbesluit dat in afschrift aan de Algemene Rekenkamer wordt gezonden, met inachtneming en voor zover daarover in de Landsverordening Algemene Rekenkamer regels terzake zijn gesteld, is die waarin de Minister van Financiën, eventueel samen met een andere Minister, wordt gemachtigd om overeenkomsten aan te gaan betreffende de (mede-)oprichting, (mede-)verwerving of vervreemding van (aandelen in) privaatrechtelijke rechtspersonen. Voorts ontvangt de Algemene Rekenkamer een afschrift van een ministeriële beschikking waarin onderschrijvingen op de kapitaaldienst aan de begroting voor het daaropvolgende dienstjaar worden toegevoegd. Verder wordt de Algemene Rekenkamer schriftelijk op de hoogte gesteld van eventuele nieuwe feiten die onontbeerlijk zijn voor een goed inzicht in de financiële positie en de baten en lasten, maar die na 30 april pas aan het licht zijn gekomen en dus niet in de jaarrekening zijn verwerkt. Dit kan echter alleen geschieden als op dat moment de jaarrekening nog niet is goedgekeurd door de Staten.

De Secretaris van de Algemene Rekenkamer krijgt voorts, met handhaving van de verantwoordelijkheid van de Regering voor de begroting, de bevoegdheid om de begroting voor de Algemene Rekenkamer voor te bereiden. Die ramingen, voorzien van een uiteenzetting van de binnen de Algemene Rekenkamer levende opvat-

tingen over de wijze waarop haar werkzaamheden moeten worden uitgevoerd, moeten bij de Minister van Financiën worden ingediend. Door deze aanpak zal de zelfstandige positie van genoemd college ten opzichte van de uitvoerende macht geaccentueerd worden.

B. Memorie van van toelichting behorende bij Landsverordening van de 14de september 2015 tot wijziging van de Landsverordening comptabiliteit 2010 (P.B. 2015, no. 50)

I. Algemene beschouwingen

Met het oog op de verkrijging van de hoedanigheid van land door Curaçao zijn diverse ontwerp-landsverordeningen voorbereid en vastgesteld. Deze landsverordeningen dienen ter waarborging van de continuïteit van het bestuur en van de rechtszekerheid van het nieuw opgerichte land Curaçao.

Met de inwerkingtreding van de Rijkswet wijziging Statuut in verband met de opheffing van de Nederlandse Antillen⁷ hebben bovenbedoelde landsverordeningen de staat van landsverordening van het land Curaçao gekregen.

De toenmalige eilandsraad van het eilandgebied Curaçao had de taak om deze landsverordeningen vóór de opheffing van het Land de Nederlandse Antillen tot stand te brengen, waardoor een uitstel om te werken aan de kwaliteit van deze wettelijke regelingen, niet mogelijk was. Hierdoor zijn enkele onvolkomenheden in een aantal van die landsverordeningen geslopen. Dat geldt ook voor de Landsverordening comptabiliteit 2010. Thans worden middels deze ontwerp-landsverordening enkele in de Landsverordening comptabiliteit 2010 geconstateerde onvolkomenheden, hersteld.

Voorts is achteraf geconstateerd dat destijds vóór de vaststelling van de ontwerp-landsverordening comptabiliteit 2010 door de toenmalige eilandsraad van het eilandgebied Curaçao een nota van wijziging in die eilandsraad had moeten worden behandeld. Het is de Regering van Curaçao niet gebleken dat die nota van

⁷ Staatsblad 2010, no. 333.

wijziging door de toenmalige eilandsraad is vastgesteld, waardoor thans in deze wijzigingslandsverordening de in bovengenoemde nota van wijziging voorgestelde wijzigingen, worden opgenomen. Het gaat om de artikelen zoals verwerkt in onderdeel R van artikel I. Het betreft een overgangsregeling voor de Landsverordening comptabiliteit 2010 ter zake van de begrotingen en jaarrekeningen voor de dienstjaren 2010 en 2011.

Tot slot wordt met deze ontwerp-landsverordening voorzien in aanpassingen van de Landsverordening comptabiliteit 2010 op basis van de ervaring die de afgelopen vier jaren is opgedaan met de toepassing van de laatstgenoemde landsverordening.

II. Financiële paragraaf

Deze ontwerp-landsverordening beoogt geconstateerde onvolkomenheden in de Landsverordening comptabiliteit 2010 te herstellen, de inhoud van een nota van wijziging die in de toenmalige eilandsraad van Curaçao behandeld had moeten worden, in deze wijzigingen te verwerken en de Landsverordening comptabiliteit 2010 aan te passen en aan te scherpen op basis van de ervaring die de afgelopen vier jaren is opgedaan. Deze wijzigingen hebben geen financiële gevolgen voor het Land.

III. Advies Raad van Advies

De Raad van Advies heeft op 9 juli 2014 (RvA no. RA/08-14LV) advies uitgebracht over het onderhavige ontwerp.

Voormelde raad wijst op de rol van Wetgeving en Juridische Zaken (hierna: WJZ) in de voorbereidingsfase van ontwerpregelgeving vanwege de deskundigheid en ervaring bij die organisatie voor het waarborgen van de kwaliteit van wet- en regelgeving. Voormelde raad stelt geen advies van WJZ te hebben ontvangen. De Regering merkt op dat naast het feit dat onderhavig ontwerp reeds juridisch technisch getoetst was, WJZ op 12 juni 2014 advies heeft uitgebracht over onderhavig ontwerp.

De Raad van Advies stelt dat de toevoeging van de Sociaal Economische Raad aan de definitie van het begrip “staatsorganen” in artikel 1 en aan de artikelen 34, tweede lid, 38, 39, derde lid, en 40, tweede lid, van de Landsverordening comptabiliteit 2010 niet is gemotiveerd. Voormelde raad adviseert de Regering deze uitbreiding in de memorie van toelichting te motiveren.

De Regering meldt dat deze wijziging beoogt de Sociaal Economische Raad comptabel technisch op gelijke voet met de andere adviesorganen te behandelen. De Regering ziet de Sociaal Economische Raad als een waarborg voor de onafhankelijke, pluriforme sociaaleconomische afweging van haar beleidsvoorstellen.

De Raad van Advies constateert dat in artikel 1 van de Landsverordening comptabiliteit 2010 naar bijlagen wordt verwezen, maar dat die bijlagen niet opgenomen zijn in Publicatieblad 2010, no. 87, waarmee de thans geldende Landsverordening comptabiliteit 2010 is bekendgemaakt. Voormelde raad adviseert de Regering bedoelde bijlagen alsnog bekend te maken in het Publicatieblad. Bedoelde bijlagen zijn daarom aan het onderhavige ontwerp toegevoegd.

De Raad van Advies verwijst naar de memorie van toelichting behorende bij de Landsverordening comptabiliteit 2010. Alle baten en lasten van de entiteiten in de collectieve sector worden volgens voormelde tekst geraamd onder het ministerie of staatsorgaan waaronder die entiteit ressorteert. Alleen voor de entiteiten in de sociale zekerheid wordt in de Landsverordening comptabiliteit 2010 een uitzondering gemaakt, aldus voormelde raad.

In voornoemde memorie van toelichting staat dat het uitzonderen van de sociale zekerheid wordt gemotiveerd vanuit de gedachte, dat de instelling(en) op dat beleidsterrein een eigen gesloten financieel systeem kennen. De eigen ontvangsten worden namelijk gegenereerd door middel van premieheffing en mogen alleen voor eigen uitgaven benut worden. Ze vloeien in geen geval toe naar de algemene middelen of andere hoofdstukken op de begroting van het Land.

Met artikel I, onderdeel B, van het ontwerp wordt artikel 4, eerste lid, van de Landsverordening comptabiliteit 2010, zodanig gewijzigd dat bedoelde uitzondering voor de sector sociale zekerheid komt te vervallen. Deze inhoudelijke wijziging is volgens voormelde raad in de memorie van toelichting niet gemotiveerd. Voormelde raad adviseert de Regering de wijziging van artikel 4, eerste lid, van de Landsverordening comptabiliteit 2010, zoals voorgesteld in artikel I, onderdeel B, van het ontwerp in de memorie van toelichting te motiveren.

De Regering merkt hierover het volgende op. Ten tijde van de voorbereiding van de Landsverordening comptabiliteit 2010 is de inrichting en reikwijdte van de begroting zodanig bepaald dat die de onderdelen bevat welke onderhevig zijn aan het toezichtinstrumentarium zoals voorzien in de comptabele voorschriften. De sociale zekerheid is toen hiervan uitgesloten. Intussen is gebleken dat hiermede de financiële aansturing van de sociale zekerheid tekort kan schieten. De Regering wenst met deze wijziging hier verandering in te brengen.

Daarnaast wordt thans als onderdeel van de hervorming van het fiscale stelsel gewerkt aan het integreren van de inkomstenbelasting en de sociale premies van de werknemer. Hiermee worden zowel de inkomstenbelastingen als de sociale premies geheven naar dezelfde maatstaven; dat wil zeggen dat de grondslag identiek wordt. Het huidige stelsel kent bovendien enkele sociale premies van de werknemers die in de sfeer van de inkomstenbelasting fiscaal aftrekbaar zijn en sociale premies van de werknemers die alweer niet fiscaal aftrekbaar zijn. Dit maakt het stelsel niet transparant en benadeelt Curaçao bij internationale vergelijkingen op het gebied van de collectieve lastendruk, omdat bij die analyses geen correctie plaatsvindt voor de fiscale aftrekbaarheid van enkele sociale premies. Deze benadeling betekent een verstoring van het investeringsklimaat waardoor Curaçao ook investeringen misloopt.

Met de integratie worden, naast het directe, positieve effect op het investeringsklimaat, de administratieve lasten voor zowel de belastingplichtige, de inhoudingsplichtige als de belastingdienst verlicht. Hierdoor zullen de geïntegreerde sociale premies onderdeel gaan vormen van de algemene middelen en met behulp van een systeem van verdeelsleutels worden toegewezen. Dit heeft als bijkomend voordeel dat het parlement bij het vaststellen van de begroting een integraal en vollediger beeld krijgt van de collectieve lasten en de allocatie van de publieke middelen.

Hierdoor bestaat er geen reden meer voor de uitzondering welke in de Landsverordening comptabiliteit 2010 voor de sociale zekerheid was gemaakt. Vandaar dat deze wijziging wordt voorgesteld.

Zoals hierboven reeds is vermeld, komen de entiteiten in de sociale zekerheid thans niet op de begroting en in de jaarrekening van het Land voor. Zij zijn volgens de Raad van Advies om die reden niet relevant bij het vaststellen van de rentelastnorm. Na de inwerkingtreding van artikel I, onderdeel B, van het ontwerp, zullen deze entiteiten, anders dan thans het geval is, wel relevant zijn voor de bepaling van de rentelastnorm, aldus voormelde raad.

De Regering merkt volledigheidshalve op dat krachtens de Rijkswet financieel toezicht Curaçao en Sint Maarten de entiteiten in de sociale zekerheid nu al bij de berekening van de rentelastnorm worden betrokken. Dus in tegenstelling tot wat de Raad van Advies suggereert, zal de in artikel I, onderdeel B, voorgestelde wijziging van artikel 4, eerste lid, van de Landsverordening comptabiliteit 2010 hierin geen verandering brengen.

In artikel I, onderdeel C, van het ontwerp wordt voorgesteld om aan artikel 10 van de Landsverordening comptabiliteit 2010 een derde lid, toe te voegen luidende: “Regelingen, strekkende tot invoering, verlaging of afschaffing van belastingen of tot opheffing van enig ander middel, treden niet in werking, voordat bij begroting met die invoering, verhoging, verlaging, afschaffing of opheffing rekening is gehouden.”

De Raad van Advies vraagt zich af of aan de zinsnede “strekkende tot invoering, verlaging of afschaffing van belastingen” het volgende zou kunnen worden toegevoegd: “of enig ander middel”. Hierdoor komen ook andere heffingen dan belastingen, waaronder leges en retributies, onder het nieuw voorgestelde artikel 10, derde lid, te vallen, aldus de Raad van Advies. Voormelde raad adviseert de Regering om met inachtneming van het bovenstaande na te gaan of het nieuw voorgestelde artikel 10, derde lid, in die zin aanpassing behoeft.

De Regering heeft het ontwerp conform het advies van de Raad van Advies aangepast. Van de lopende overheidsbaten wordt thans circa negentig procent verkregen door de inning van belastingen. Daarmee wordt dus in het grootste deel van de financiering van de overheidslasten voorzien. Om die reden wordt het wenselijk geacht dat de voorwaarde geldt dat voorafgaand aan wijzigingen die gevolgen hebben voor de belastingopbrengsten, een verhoging, verlaging, opheffing of afschaffing, daar eerst in het kader van het autorisatierecht van het parlement in de begroting in moet zijn voorzien. Wijziging van belastingen behoeven de goedkeuring van het parlement.

Wijziging van andere middelen geschiedt overigens doorgaans, ter wille van de slagvaardigheid, niet bij landsverordening. Omdat de verlaging, opheffing of afschaffing van enig ander middel gecompenseerd moet worden door hetzij andere baten, hetzij door de verlaging van de overheidslasten, wat het autorisatierecht van het parlement raakt, meent de Regering desondanks dat het wenselijk is dat ook bij deze wijzigingen de voorwaarde moet gelden dat daarmee eerst in de begroting rekening moet zijn gehouden.

Voorts meent de Regering dat de voorgestelde tekst moet worden gewijzigd om te voorzien in het afschaffen van de uitzonderingspositie van de sociale zekerheid zoals deze thans geldt krachtens de Landsverordening comptabiliteit 2010.

Hierdoor dient ook in het geval van invoering, verlaging, opheffing of afschaffing van sociale premies daarin voorafgaand in de begroting te zijn voorzien. Daar komt bij dat niet alleen bij de opheffing, maar ook bij de verlaging van enig ander middel het autorisatierecht van het parlement in gedrang kan komen. Het ontwerp is daarom als volgt komen te luiden:

“Regelingen, strekkende tot invoering, verhoging, verlaging, afschaffing of opheffing van belastingen, sociale premies of enig ander middel, treden niet in werking, voordat bij begroting met die invoering, verhoging, verlaging, afschaffing of opheffing rekening is gehouden.”

In onderdeel I van artikel I van het ontwerp zoals dat aan de Raad van Advies is aangeboden, wordt voorgesteld artikel 27, vijfde lid, van de Landsverordening comptabiliteit 2010 zodanig te wijzigen dat bedragen waar beneden geen activering van investeringen plaatsvindt niet meer bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, maar bij landsbesluit sec kunnen worden vastgesteld. Aannemende dat van de zijde van de Regering behoefte bestaat aan een flexibelere wijze voor de aanpassing van bedoelde bedragen adviseert de Raad van Advies in plaats van “landsbesluit” op te nemen “ministeriële regeling met algemene werking”, aangezien laatstgenoemde regeling algemeen verbindende voorschriften bevat en externe werking heeft maar een landsbesluit sec niet.

De Regering heeft het ontwerp conform het advies van de Raad van Advies aangepast.

Met artikel I, onderdeel L, van het ontwerp zoals dat aan de Raad van Advies is aangeboden, is beoogd te voorzien in een overgangsregeling voor de Begroting 2010. De Raad van Advies vindt het een loffelijk streven van de Regering om de vaststelling van de Begroting 2010 alsnog te doen plaatsvinden. Naar het oordeel van de Raad is het niet uitgesloten om daarvoor afwijkende regels in de Landsverordening comptabiliteit 2010 op te nemen. Er moet dan wel sprake zijn van een uitzonderlijk geval. Als uitzonderlijk kunnen in dit geval worden aangemerkt de overgang in 2010 van het land de Nederlandse Antillen naar het land Curaçao en het feit dat de Begroting 2010 minder dan drie maanden zou beslaan.

Een kwaliteitseis van wetgeving is, zo merkt de Raad van Advies op, de juridische eis dat de wetgeving in overeenstemming moet zijn met hoger recht. Dat betekent in dit geval dat de voorgestelde overgangsbepalingen in artikel I, onderdeel L, van het ontwerp zoals dat aan de Raad van Advies is aangeboden, niet in strijd mogen zijn met de bepalingen van de Staatsregeling van Curaçao, in het bijzonder artikel 85, en de Rijkswet financieel toezicht Curaçao en Sint Maarten. De Raad van Advies heeft met name dit aspect betrokken bij haar toetsing van die overgangsbepalingen (de nieuw voorgestelde artikelen 53 en 54 van de Landsverordening comptabiliteit 2010). De Raad van Advies adviseert de Regering om het ontwerp aan te passen rekening houdende met haar opmerkingen.

De Regering constateert dat er destijds niet is voorzien in de bevoegdheid van het voormalige eilandgebied Curaçao om vooruitlopend op het ontstaan van het land Curaçao de eerste begroting voor dat land vast te stellen. De Landsverordening comptabiliteit 2010 zoals die per 10 oktober 2010 is gaan gelden, bevat op dit punt ook geen overgangsregeling. Wel bestond in de aanloop naar 10 oktober 2010 het voornemen voor inpassing van een overgangsregeling in de Landsverordening comptabiliteit 2010. Die landsverordening is echter zonder die overgangsregeling gepubliceerd. Op 10 oktober 2010 moest het land Curaçao echter wel beschikken over een begroting om haar taken te kunnen uitvoeren.

Het land Curaçao is de enige rechtsopvolger van het voormalige eilandgebied Curaçao en één van de rechtsopvolgers van het Land de Nederlandse Antillen. Daarnaast bestonden er op 9 oktober 2010 twee bestuurslagen en ook twee bestuursapparaten. Vanaf 10 oktober 2010 was er weliswaar formeel sprake van slechts één bestuurslaag, maar de feitelijke situatie van het bestuursapparaat op 10 oktober 2010 was identiek aan die op 9 oktober 2010. Pas later is er gemigreerd naar het nieuwe bestuurlijke model en is daarom vanaf 1 januari 2011 de begroting ingericht overeenkomstig de nieuwe ambtelijk bestuurlijke organisatie. De voor het land Curaçao voor het jaar 2010 vast te stellen begroting heeft betrekking op een periode van slechts drie maanden.

Die bijzondere omstandigheden nopen tot een overgangsregeling.

De Regering is naar aanleiding van de opmerkingen van de Raad van Advies tot de conclusie gekomen dat de beoogde overgangsregeling in artikel I, onderdeel L, van het ontwerp zoals dat aan de Raad van Advies is aangeboden, gewijzigd moet worden om strijdigheid met hogere wetgeving te voorkomen. Die overgangsregeling is in het nu voorliggende ontwerp opgenomen in artikel I, onderdeel R. Het daarin nieuw voorgestelde artikel 53 van de Landsverordening comptabiliteit 2010 voorziet in een begroting voor het dienstjaar 2010. Het ontbreken van de Begroting 2010 was een belangrijk bezwaar van de Algemene Rekenkamer tegen de jaarrekening voor het dienstjaar 2010 (pagina 33 van het Verslag van bevindingen bij de jaarrekening 2010 van Curaçao (052/13/Curaçao 26 juni 2013)).

Met artikel I, onderdeel R, van het ontwerp wordt tevens een nieuw artikel 54 van de Landsverordening comptabiliteit 2010 voorgesteld. Dat artikel 54 bevat overgangsbepalingen voor de begroting van het dienstjaar 2011 en voor de inrichting van de jaarrekeningen betreffende de dienstjaren 2010 en 2011.

Met betrekking tot de opmerkingen van de Raad van Advies bij de voorstellen voor de artikelen 53 en 54 van de Landsverordening comptabiliteit 2010 wordt nog het volgende opgemerkt.

- Artikel I, onderdeel L, van het ontwerp zoals dat aan de Raad van Advies is aangeboden, betrof onder meer het voorstel voor artikel 53, vierde lid, van de Landsverordening comptabiliteit 2010. In dat artikel 53, vierde lid, was bepaald dat de Begroting 2010 geen meerjarenramingen bevat. Die bepaling staat volgens de Raad van Advies op gespannen voet met artikel 85, vierde lid, van de Staatsregeling van Curaçao en artikel 15, eerste lid, onderdeel a, en tweede lid, onderdeel a, van de Rijkswet financieel toezicht Curaçao en Sint Maarten.

Om eventuele strijdigheid met hogere wetgeving te vermijden wordt in het nu voorliggende ontwerp voorgesteld dat de meerjarenbegroting in de begroting voor het dienstjaar 2010 overeenstemt met de ramingen voor de jaren 2011, 2012 en 2013 in de Begroting 2011. Hierdoor bestaan er vervolgens geen begrotings- en realisatiecijfers voor 2010 overeenkomstig de inrichting van de begroting voor het dienstjaar 2011. Daarom wordt geregeld dat de Begroting 2011 die cijfers niet bevat. Omdat het land Curaçao op 10 oktober 2010 is ontstaan, zijn evenmin geen begrotings- en realisatiecijfers beschikbaar over 2009. Daarom wordt geregeld dat de Begroting 2010 die cijfers niet bevat. De jaarrekeningen kunnen evenmin deze cijfers bevatten, en daar wordt in dit ontwerp ook in voorzien.

Vanuit wetstechnisch oogpunt is artikel 53, vierde lid, verplaatst naar artikel 54, eerste lid, van de Landsverordening comptabiliteit 2010.

- In artikel I, onderdeel L, van het ontwerp zoals dat aan de Raad van Advies is aangeboden, was ook het voorstel opgenomen voor (een nieuw) artikel 54, eerste lid, van de Landsverordening comptabiliteit 2010. Daarin was bepaald dat in afwijking van artikel 15, tweede lid, van de Landsverordening comptabiliteit 2010, de Begroting 2010 geen geraamde bedragen voor het dienstjaar 2010 bevat en geen gerealiseerde bedragen voor het dienstjaar 2009. Volgens de Raad van Advies staat de eis tot het opnemen van geraamde bedragen in de begroting niet in artikel 15, tweede lid, van de Landsverordening comptabiliteit 2010 maar in artikel 12, eerste en derde lid, van die landsverordening. Dit zou volgens voormelde raad in het ontwerp gecorrigeerd moeten worden.

De Regering constateert dat per abuis in het ontwerp melding werd gemaakt van een raming voor het dienstjaar 2010, terwijl 2009 werd bedoeld. Tevens waren de verwijzingen niet allemaal correct. Het ontwerp is op dit punt aangepast. Zie thans artikel 54, tweede lid, van de Landsverordening comptabiliteit 2010.

- In de memorie van toelichting bij het ontwerp zoals dat is aangeboden aan de Raad van Advies staat dat de Begroting 2010 ter kennisgeving dient te worden toegestuurd aan de Staten van het land Curaçao. Ten aanzien hiervan merkt de Raad van Advies op dat artikel 85, derde lid, van de Staatsregeling van Curaçao voorschrijft dat de begroting jaarlijks in één of meer ontwerpen door de Regering aan de Staten wordt aangeboden en niet slechts ter kennisgeving aan de Staten kan worden toegestuurd.

De Regering meent dat de Raad van Advies op dit punt er aan voorbij gaat dat de begroting 2010 wordt vastgesteld krachtens het voorgestelde artikel 53 van de Landsverordening comptabiliteit 2010. De door die raad gememoreerde passage in de toelichting gaat slechts ten overvloede in op de vanzelfsprekende noodzaak dat een exemplaar van die wettelijk vastgestelde begroting ter kennisgeving aan de Staten wordt gezonden. Middels laatstvermeld artikel en niet middels de kennisgeving wordt uitvoering gegeven aan artikel 85, derde lid, van de Staatsregeling van Curaçao.

Ingevolge artikel III van het ontwerp zoals dat aan de Raad van Advies is aangeboden, treedt de onderhavige landsverordening met ingang van de dag na die der uitgifte van het Publicatieblad waarin het is bekendgemaakt in werking en werkt terug tot en met 10 oktober 2010. Aanwijzing 126, eerste lid, van de Aanwijzingen voor de regelgeving Curaçao bepaalt dat aan een regeling slechts terugwerkende kracht wordt verleend indien daarvoor een bijzondere reden bestaat.

De memorie van toelichting gaf alleen een onderbouwing voor het ingaan met terugwerkende kracht van het nieuw voorgestelde artikel 53 van de Landsverordening comptabiliteit 2010, zoals voorgesteld in artikel I, onderdeel R, van het nu voorliggende ontwerp, maar niet het met terugwerkende kracht ingaan van de overige bepalingen van het ontwerp.

Aangezien de in het ontwerp voorgestelde wijzigingen grotendeels inhoudelijk van aard zijn, bestaat de kans dat niet alle bepalingen van het ontwerp zich lenen voor terugwerking tot en met 10 oktober 2010, aldus de Raad van Advies.

Voormelde raad wijst daarvoor op enkele bepalingen van het ontwerp en adviseert de Regering om na te gaan of het integraal verlenen van terugwerkende kracht tot en met 10 oktober 2010 gehandhaafd moet worden.

De Regering heeft naar aanleiding van deze opmerking het ontwerp zodanig gewijzigd dat enkel aan artikel I, onderdeel R, terugwerkende kracht wordt verleend.

In de financiële paragraaf van de memorie van toelichting stond dat de wijzigingen puur wetstechnisch van aard zijn en om die reden geen financiële gevolgen hebben. De Raad van Advies is van mening dat diverse in het ontwerp voorgestelde wijzigingen van de Landsverordening comptabiliteit 2010 zuiver inhoudelijke zijn. Voormelde raad adviseert de Regering de financiële paragraaf in de memorie van toelichting aan te passen in die zin, dat de toelichting dat de thans voorgestelde wijzigingen van de Landsverordening comptabiliteit 2010 puur wetstechnisch van aard zijn, wordt geschrapt.

De Regering heeft het ontwerp conform het advies van de Raad van Advies aangepast.

In de memorie van toelichting stond dat in artikel 40 van de Landsverordening comptabiliteit 2010, zoals oorspronkelijk voorgesteld in artikel I, onderdeel K, (thans artikel I, onderdeel N) van het ontwerp de zinsnede “Onverminderd de toepassing van artikel 33, derde lid, van de Staatsregeling van Curaçao” aan het begin van dat artikel 40 wordt ingevoegd. In de toelichting op artikel I, onderdeel K (thans N), werd deze invoeging gemotiveerd. Omdat volgens de Raad van Advies voornoemde zinsnede in het ontwerp niet in artikel 40 van de Landsverordening comptabiliteit 2010 wordt ingevoegd, adviseert voormelde raad de Regering het ontwerp aan te passen.

De Regering heeft naar aanleiding van het advies van de Raad van Advies deze passage uit de toelichting verwijderd.

In de memorie van toelichting bij het ontwerp zoals dat aan de Raad van Advies is aangeboden, stond dat er tevens in moet worden voorzien dat “de beschikkingsbesluiten” van kracht blijven. Dit zou als overgangsbepaling wettelijk moeten worden geregeld in de nieuwe comptabele voorschriften. Ook in de tweede overweging van de considerans stond dat het ontwerp erin moet voorzien dat de beschikkingsbesluiten van de oude staatkundige constellatie van kracht zouden blijven.

Het is de Raad van Advies niet duidelijk waar dit over gaat omdat de term “beschikkingsbesluiten” geen bekende terminologie is. Daarnaast is uit het ontwerp niet op te maken dat er een overgangsbepaling zou zijn opgenomen in de nieuwe comptabele voorschriften om de gelding van bedoelde beschikkingsbesluiten voort te zetten. Mochten met beschikkingsbesluiten worden bedoeld “uitvoeringsbesluiten”, dan valt het volgens voormelde raad te betwijfelen of, met het invoegen van een overgangsbepaling in de Landsverordening comptabiliteit 2010, besluiten die vervallen zijn hun geldingskracht terugkrijgen. De uitvoeringsbesluiten zullen opnieuw moeten worden vastgesteld, maar dan gebaseerd op de Landsverordening

comptabiliteit 2010. Ook als bedoelde besluiten niet vervallen zijn, dienen zij, om geldingskracht te hebben ingevolge de Landsverordening comptabiliteit 2010, opnieuw te worden vastgesteld, aldus voormelde raad. De Raad van Advies adviseert de Regering over het bovenstaande nader in te gaan in de memorie van toelichting en indien nodig bedoelde besluiten opnieuw vast te stellen, gebaseerd op de Landsverordening comptabiliteit 2010.

De Regering constateert dat alle comptabele voorschriften zoals deze golden op 9 oktober 2010 nog steeds van kracht zijn en dat daarom alle uitvoeringsvoorschriften die aan de hand van die voorschriften tot stand zijn gekomen, hun rechtskracht hebben behouden. Om die reden zijn de passages die verwijzen naar een op die voorschriften betrekking hebbende overgangsbepaling, geschrapt.

In de toelichting op artikel III van het ontwerp staat volgens de Raad van Advies ten onrechte dat de wijzigingen, behoudens de artikelen 53 en 54, geen externe werking hebben en slechts correcties van schrijffouten betreffen, of wijzigingen van gehanteerde begrippen en verwijzingen in de tekst van de Landsverordening comptabiliteit 2010 zijn (memorie van toelichting). De Raad van Advies geeft enkele voorbeelden van bepalingen in het ontwerp die inhoudelijk zijn en niet wetstechnisch of redactioneel.

De Regering deelt de zienswijze van de Raad van Advies op dit punt niet. In de memorie van toelichting is benadrukt dat de voorgestelde wijzigingen geen externe werking hebben en is een samenstel van wijzigingen genoemd waaronder de aangebrachte wijzigingen gerubriceerd kunnen worden. De Raad van Advies leest klaarblijkelijk hier dat er geen inhoudelijke wijzigingen waren, terwijl dat geenszins in bedoelde toelichting zo wordt genoemd.

Conform de Landsverordening comptabiliteit 2010 dient de ontwerplandsverordening tot vaststelling van de jaarrekening een adviestraject te doorlopen alvorens deze aan de Staten wordt aangeboden. De Raad van Advies adviseert de Regering om met inachtneming hiervan na te gaan of de in artikel 51, eerste lid, van de Landsverordening comptabiliteit 2010 aan de Gouverneur gestelde termijn van een maand voor het indienen bij de Staten van de ontwerplandsverordening tot vaststelling van de jaarrekening, haalbaar is of aanpassing behoeft.

De Regering meent dat het van belang is dat een begroting tijdig, dat wil zeggen voor het begin van het begrotingsjaar, wordt vastgesteld en dat eveneens tijdig verantwoording wordt afgelegd over het gevoerde beheer. Dit vereist een strakke planning en regie bij alle instellingen die hierbij betrokken zijn. Maar dit dient op

verantwoorde wijze te geschieden. In samenhang met het bepaalde in artikel 8, eerste lid, van de Landsverordening comptabiliteit 2010, meent de Regering dat de in artikel 51, eerste lid, van de Landsverordening comptabiliteit 2010 gestelde adviestermijn verlengd moet worden tot twee maanden.

Met de tekstuele opmerkingen van de Raad van Advies is rekening gehouden in het ontwerp.

II. Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1

In artikel 1 van de Landsverordening comptabiliteit 2010 worden de begrippen staatsorganen en samenwerkingsmiddelen gheherdefinieerd. De toevoeging van de Sociaal Economische Raad aan het begrip staatsorganen beoogt deze raad comptabel technisch op gelijke voet met de andere adviesorganen te behandelen. De Regering ziet de Sociaal Economische Raad als een waarborg voor de onafhankelijke, pluriforme sociaaleconomische afweging van haar beleidsvoorstellen. Met deze toevoeging is ook in overige relevante bepalingen rekening gehouden.

Tekst A.B. 2010, no. 87:

Artikel 1

In deze landsverordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. begroting: de beleidsbegroting van een dienstjaar, bestaande uit een gewone dienst en een kapitaaldienst, ingedeeld naar hoofdstukken, gerangschikt overeenkomstig de indeling, opgenomen in bijlage I behorende bij deze landsverordening;*
- b. functies: zorggebieden, gerangschikt overeenkomstig de indeling,*
- c. opgenomen in bijlage II behorende bij deze landsverordening; economische categorieën: rubrieken van de indeling van baten en lasten en van balansmutaties naar soorten, ongeacht hun bestemming, zoals opgenomen in bijlage III behorende bij deze landsverordening; dienstjaar: het kalenderjaar;*
- d. balansdatum: 31 december van het betreffende dienstjaar;*
- e. investeringen: het verwerven van vaste activa die zijn bestemd om de werkzaamheid duurzaam te dienen*
- f. collectieve sector: het Land en overige rechtspersonen ingevolge definitie System of National Accounts van de UN;*
- g. Hof van Justitie: het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao en St. Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba;*

- h. Staatsorganen: de Staten, De Raad van Advies, het Gemeenschappelijk Hof van Justitie, de Algemene Rekenkamer en de Ombudsman;*
- i. Samenwerkingsmiddelen: door Nederland beschikbaar gestelde financiële middelen ten behoeve van overeengekomen ontwikkelingsprogramma's en –ontwikkelingsprojecten;*

Toelichting A.B. 2010, no. 87:

Ingevolge het voorgestelde onderdeel a zal de begroting worden ingedeeld per hoofdstuk. Een hoofdstuk kan bestaan uit een ministerie of een staatsorgaan.

Door de begroting in te delen naar ministerie en staatsorgaan wordt deze inzichtelijker gemaakt. Ook wordt een bijdrage geleverd aan het optimaliseren van de behandeling van de begroting. Daarnaast wordt volledige invulling gegeven aan de ministeriële verantwoordelijkheid van de afzonderlijke ministers voor hun begroting. Verder is in onderdeel a opgenomen dat de begroting bestaat uit een gewone dienst en een kapitaaldienst.

Dit onderscheid is onder andere expliciet van belang in verband met de financiële normen voor de begroting, opgenomen in artikel 7.

Investerings in de zin van het onderhavige ontwerp hebben, zoals uit onderdeel f blijkt, betrekking op de verwerving van vaste activa die bestemd zijn om de werkzaamheid duurzaam te dienen. Onder “duurzaam” in laatstgenoemd artikelonderdeel wordt verstaan langer dan een jaar.

Nieuw is het onderdeel g, waarin de collectieve sector is gedefinieerd. Deze bepaling is relevant gezien artikel 4, eerste lid, dat stelt dat alle baten en lasten voor alle entiteiten in de collectieve sector met uitzondering van die in de sociale zekerheid, worden geraamd onder het ministerie of staatsorgaan waaronder die entiteit ressorteert. Dit impliceert dat de begroting en de jaarrekening betrekking hebben op de hele collectieve sector met uitzondering van de entiteiten in de sociale zekerheid. Daarnaast is het van belang de collectieve sector te definiëren, omdat volgens artikel 7, derde lid, de rentelastnorm wordt berekend over de gemiddelde gerealiseerde gezamenlijke inkomsten van de collectieve sector van het Land.

De achtergrond van het betrekken van de gehele collectieve sector is gelegen in het feit, dat financiële verplichtingen via rechtspersonen die behoren tot het Land van groot belang kunnen zijn voor de financiële positie van het Land. De definitie in het System of National Accounts komt er in de kern op neer, dat een instelling tot de collectieve sector wordt gerekend als de ontvangsten voornamelijk afkomstig zijn uit collectieve heffingen zoals belastingen en premies. Als de ontvangsten voor meer dan de helft afkomstig zijn van de markt, dan is sprake van een marktpartij en niet van een onderdeel van de collectieve sector. Deze benaderingswijze is gevolgd omdat normering pas zin heeft als onomstotelijk vaststaat waarop de normering betrekking heeft, de definities moeten duidelijk zijn.

Artikel 2

Artikel 2 bevat een algemene eis waaraan alle stukken die in verband met de begroting en de jaarrekening aan de Staten worden voorgelegd, moeten voldoen.

Artikel 3

Verwezen moge worden naar I. 10 van de onderhavige memorie van toelichting.

Voor de belastingontvangsten verdient het de voorkeur om het kasstelsel toe te passen, ter wille van de eenvoud. Het is te gecompliceerd om achteraf per belastingplichtige vast te stellen, op welk jaar de belastinginkomsten precies betrekking hebben. Voorkomen moet worden dat er een groot aantal correcties achteraf moeten worden doorgevoerd, die door hun omvang de balans terdege kunnen wijzigen. Door uit te gaan van de geïnde belastingontvangsten in plaats van de heffingen, wordt dit probleem vermeden.

Voor alle andere ontvangsten, de zogenaamde niet-belastingontvangsten, die veelal samenhangen met bepaalde uitgaven, verdient het de voorkeur om evenals voor die uitgaven het stelsel van baten en lasten te gebruiken.

Het derde lid neemt het dienstjaar waarin salarissen en sociale lasten als grondslag dienen voor de inkomstenbelasting, als uitgangspunt voor de verslaggeving. Dit schept duidelijkheid in situaties dat bijvoorbeeld arbeidscontracten in het ene dienstjaar zijn aangegaan, terwijl de uitbetaling van het salaris pas in het volgende dienstjaar aanvangt.

Door het vierde lid kunnen goederen en diensten die zijn besteld in het afgelopen dienstjaar, maar maximaal twee maanden na afloop daarvan worden opgeleverd, nog ten laste worden gebracht van dat afgelopen dienstjaar. Dit impliceert dat goederen en diensten die na 1 maart worden opgeleverd, ten laste komen van het lopende dienstjaar, ongeacht of de verplichting in het voorafgaande dienstjaar is aangegaan. Met deze bepaling wordt een tijdige afsluiting van het verslagleggingjaar beoogd, omdat hiermee duidelijk is dat de uitgaven samenhangend met oplevering van goederen en diensten na 1 maart het financiële beeld van het voorafgaande dienstjaar niet meer kunnen beïnvloeden.

Het vijfde lid tenslotte heeft een vergelijkbaar doel: de administratie voor de opmaak van de jaarrekening moet op enig moment worden afgesloten om de jaarrekening te kunnen opmaken. Dit laat onverlet dat er na die sluiting baten en lasten kunnen

blijken, betrekking hebbende op het voorgaande dienstjaar. Onderhavige bepaling stelt duidelijk dat die dan in het lopende dienstjaar moeten worden meegenomen. Om een te zeer vertekend financieel beeld te voorkomen, is toegevoegd dat bij belangrijke of omvangrijke baten of lasten, daarvan wel melding worden gemaakt in de toelichting op de jaarrekening van het voorgaande dienstjaar, zolang op dat moment die jaarrekening nog niet is opgemaakt.

Artikel 4

In het eerste lid van artikel 4 van de Landsverordening comptabiliteit 2010 worden de woorden “met uitzondering van die in de sociale zekerheid” geschrapt. Er wordt niet langer een uitzondering gemaakt voor de sector sociale zekerheid.

Ten tijde van de voorbereiding van de Landsverordening comptabiliteit 2010 is de inrichting en reikwijdte van de begroting zodanig bepaald dat die de onderdelen bevat welke onderhevig zijn aan het toezichtinstrumentarium zoals voorzien in de comptabele voorschriften. De sociale zekerheid is toen hiervan uitgesloten. Intussen is gebleken dat hiermede de financiële aansturing van de sociale zekerheid tekort kan schieten. De Regering wenst met deze wijziging hier verandering in te brengen.

Daarnaast wordt thans als onderdeel van de hervorming van het fiscale stelsel gewerkt aan het integreren van de inkomstenbelasting en de sociale premies van de werknemer. Hiermee worden zowel de inkomstenbelastingen als de sociale premies geheven naar dezelfde maatstaven; dat wil zeggen dat de grondslag identiek wordt. Het huidige stelsel kent bovendien enkele sociale premies van de werknemers die in de sfeer van de inkomstenbelasting fiscaal aftrekbaar zijn en sociale premies van de werknemers die alweer niet fiscaal aftrekbaar zijn. Dit maakt het stelsel niet transparant en benadeelt Curaçao bij internationale vergelijkingen op het gebied van de collectieve lastendruk, omdat bij die analyses geen correctie plaatsvindt voor de fiscale aftrekbaarheid van enkele sociale premies. Deze benadeling betekent een verstoring van het investeringsklimaat waardoor Curaçao ook investeringen misloopt.

Met de integratie worden, naast het directe, positieve effect op het investeringsklimaat, de administratieve lasten voor zowel de belastingplichtige, de inhoudingsplichtige als de belastingdienst verlicht. Hierdoor zullen de geïntegreerde sociale premies onderdeel gaan vormen van de algemene middelen en met behulp van een systeem van verdeelsleutels worden toegewezen. Dit heeft als bijkomend voordeel dat het parlement bij het vaststellen van de begroting een integraal en vollediger beeld krijgt van de collectieve lasten en de allocatie van de publieke middelen.

Hierdoor bestaat er geen reden meer voor de uitzondering welke in de Landsverordening comptabiliteit 2010 voor de sociale zekerheid was gemaakt. Vandaar dat deze wijziging wordt voorgesteld.

In de reactie op het advies van de Raad van Advies is ook uitvoerig ingegaan op de beweegredenen om artikel 4 van de Landsverordening comptabiliteit 2010 op dit punt te wijzigen.

Voorts wordt er een nieuwe vierde lid in artikel 4 van de Landsverordening comptabiliteit 2010 ingevoegd, dat gaat over de ontvangsten, uit belastingen of enig andere bron, die binnen een begrotingsjaar worden ontvangen. Deze ontvangsten dienen ertoe om alle uitgaven binnen hetzelfde begrotingsjaar te dekken. Bij een terugbetaling uit de ontvangsten van een bepaald begrotingsjaar, worden deze geboekt ten laste van gelijksoortige ontvangsten uit hetzelfde begrotingsjaar. Indien de gelijksoortige ontvangsten niet toereikend zijn ten aanzien van de hier van toepassing zijnde terugbetalingen, dan dient het meerdere aan terugbetalingen verantwoord te worden als uitgaaf.

Tekst A.B. 2010, no. 87:

Artikel 4

- 1. Alle baten en lasten, voor alle entiteiten in de collectieve sector met uitzondering van die in de sociale zekerheid, worden geraamd en verantwoord tot hun bruto bedrag onder het ministerie of staatsorgaan waaronder die entiteit ressorteert.*
- 2. De samenwerkingsmiddelen van Nederland worden separaat als bate en last geraamd en verantwoord, waarbij de uitgaven naar functie worden ingedeeld.*
- 3. Het bruto bedrag wordt bepaald door baten en lasten te nemen c.q. te ramen en te verantwoorden zonder saldering toe te passen.*
- 4. Terugboekingen op baten en lasten welke in hetzelfde dienstjaar plaatsvinden, worden op de functie en de economische categorie in mindering gebracht waaronder de oorspronkelijke boeking is opgenomen.*
- 5. Verrekeningen tussen functies, ministeries en staatsorganen worden altijd geboekt als geldelijke baten en lasten.*

Toelichting A.B. 2010, no. 87:

Voor de toelichting op de beweegredenen voor het opnemen van de collectieve sector, wordt verwezen naar de toelichting op artikel 1. De uitzondering voor de sociale zekerheid wordt gemotiveerd vanuit de gedachte, dat de instelling(en) op dat beleidsterrein een eigen gesloten

financieel systeem kent. Daarmee wordt bedoeld, dat eigen ontvangsten worden gegenereerd, in dit geval door middel van premieheffing, die alleen voor eigen uitgaven mogen worden benut. Ze vloeien in geen geval toe naar de algemene middelen of andere hoofdstukken op de begroting van het Land.

Het tweede lid is een nieuwe bepaling, die ertoe strekt een meer volledig beeld van de daadwerkelijke baten en lasten in de begroting en jaarrekening te schetsen. Dit is met name relevant, omdat de samenwerkingsmiddelen vooralsnog deel uitmaken van de kapitaaldienst. Door de indeling van de samenwerkingsmiddelen naar functie wordt bovendien een meer integrale behandeling van de samenwerkingsmiddelen, in relatie tot de reguliere begrotingsmiddelen, beoogd.

Door het bruto ramen van de baten en lasten, hetgeen betekent dat er geen saldering wordt toegepast, wordt eveneens een volledige en leesbare verslaglegging nagestreefd. Immers, indien baten of lasten zouden worden gesaldeerd is niet meer eenvoudig na te gaan waarop het saldobedrag is gebaseerd. Een vergelijkbaar argument is van toepassing op het vijfde lid.

Het vierde lid waarborgt een ordelijke verslaglegging; immers, indien terugboekingen op andere functies of economische categorieën zouden plaatsvinden, dan is niet langer sprake van een getrouw beeld van de baten en lasten op de oorspronkelijke functies en categorieën.

Artikel 5

Bij het afleggen van verantwoording aan de hand van een jaarrekening gebaseerd op het stelsel van baten en lasten speelt de balans een cruciale rol. Het is van groot belang voor de leesbaarheid van die balans dat de wijze waarop de activa en passiva worden gewaardeerd gelijk blijft. De eis van consistentie vormt daarom de achtergrond waartegen de uitzonderingsbepaling van artikel 5 moet worden begrepen. Er kunnen zich namelijk omstandigheden voordoen waardoor de voorheen gehanteerde uitgangspunten niet meer adequaat zijn voor een goed inzicht. Aanpassingen zijn dan nodig. Daarbij moet niet alleen worden aangegeven waarom dit zo is, maar ook wat daarvan de gevolgen zijn.

Artikel 6

Het niveau waarop de Staten de begroting autoriseert, is bepalend voor de uitoefening van het budgetrecht van de Staten en daardoor ook voor de mate waarin de regering en het daaraan gelieerde overheidsapparaat financieel zelfbeheer kunnen uitoefenen. Immers, alleen binnen de door de Staten geautoriseerde economische categorieën, kunnen ministeries en staatsorganen met budgetten schuiven. Verschuivingen tussen economische categorieën en/of tussen ministeries en staatsorganen in het lopende begrotingsjaar, behoeven autorisatie van de Staten en moeten daarom via een suppletore begroting worden voorgelegd.

Artikel 7

Dit artikel strekt ertoe de financiële normen voor de begroting aan te geven. Deze normen passen in de Rijkswet financieel toezicht. Gezien het belang van deze normen, mede in relatie tot de schuldovername, is ervoor gekozen om ze expliciet in deze Landsverordening comptabiliteit op te nemen.

Het eerste lid geeft aan dat er op de gewone dienst geen sprake mag zijn van een tekort. Met andere woorden, de gewone dienst moet sluitend zijn. Afgezien van tijdelijke liquiditeitstekorten gedurende het begrotingsjaar, moeten over het gehele jaar gezien op de gewone dienst de baten volledig de lasten dekken.

Het tweede lid stelt dat er op de kapitaaldienst rekening mag worden gehouden met de verwachte ontvangsten uit de uitgifte van geldleningen en het (batig) saldo van de gewone dienst. Dit betekent dat er een financieringstekort op de kapitaaldienst mag zijn, dat wordt gedekt door geldleningen. De omvang van die geldleningen is echter middels het derde lid gemaximeerd. Voor zover een batig saldo op de gewone dienst onvoldoende dekking biedt, is de omvang van het tekort op de kapitaaldienst dus beperkt.

Deze beperking wordt aangegeven via de rentelastnorm. Deze norm bewerkstelligt dat de jaarlijkse rentelasten van de collectieve sector als geheel niet boven een bepaalde limiet uitkomen. Bij de rentelastnorm wordt uitgegaan van de drie jaren (t-4 t/m t-2) die voorafgaan aan het jaar (t-1) waarin de begroting wordt ingediend en niet over de drie jaren (t-3 t/m t-1) direct voorafgaande aan het begrotingsjaar (t). Immers, het jaar voorafgaande aan het begrotingsjaar is nog niet afgesloten op het moment waarop de begroting wordt ingediend, waardoor de gegevens over de ontvangsten van de collectieve sector ontbreken.

Voor de beoordeling van de rentelastnorm zijn niet alle rentelasten van belang. Voor die norm zijn alleen van belang de uitgaven aan rente over de geconsolideerde schuld. De definitie van geconsolideerde schuld is zodanig gekozen dat de onderlinge schulden van rechtspersonen (overheid, bedrijven, instellingen, organisaties) binnen de collectieve sector niet meetellen. Bij consolidatie vallen die onderlinge schulden tegen elkaar weg.

Tot schulden worden zowel gerekend schuldtitels in de vorm van bijvoorbeeld obligatieleningen en schatkistpromessen als onderhandse lening- en kredietovereenkomsten. Ook (formeel en feitelijk) leverancierskrediet (openstaande crediteuren), indien de duur daarvan langer is dan in het maatschappelijk verkeer gebruikelijk is, valt onder het begrip schuld. Bij de beoordeling van de rentelastnorm worden ook meegenomen de door de Nederlandse Staat verleende rekening-courantkredieten voor tijdelijke liquiditeitstekorten.

Het vierde lid tenslotte bevat een uitzonderingsbepaling voor de financiële normen. Een buitengewone gebeurtenis moet worden uitgelegd conform artikel 47 lid 2, namelijk een omstandigheid dat de gevolgen van oorlog of oorlogsgevaar, een ramp of een ander buitengewoon voorval dat door het Land moet worden opgevangen. Dat lid geeft tevens aan dat de Minister-President aangewezen is om te beoordelen of er sprake is van deze omstandigheid, voor zover de beoordeling daarvan niet ingevolge een wettelijke regeling aan een ander orgaan is opgedragen. Verder stelt dat lid dat de Staten zo spoedig mogelijk na het betreffende besluit schriftelijk worden ingelicht over de daardoor ontstane financiële gevolgen, waarbij voorstellen worden gevoegd voor het opvangen daarvan. Genoemde bepalingen kunnen tevens van toepassing worden geacht op de situatie dat er afgeweken moet worden van de financiële normen.

Artikel 8

Hoewel in de Staatsregeling reeds is opgenomen dat alle ontwerp-landsverordeningen, dus ook die van de ontwerp-begroting en wijzigingen van de begroting alsmede van de jaarrekening, aan de Raad van Advies ter advies worden aangeboden, is ervoor gekozen dit expliciet in onderhavige verordening op te nemen. Hieraan gekoppeld is de adviestermin van de Raad van Advies, die één maand bedraagt. Deze termijn is van belang met het oog op de begrotingscyclus en de daarin opgenomen vaste aanbiedingsmomenten aan de Staten. Die moeten tijdig over het advies kunnen beschikken, opdat het in de behandeling kan worden meegenomen. Uitstel van de behandeling verdient niet de voorkeur, omdat de verschillende besluitvormings- en aanbiedingsmomenten in de begrotingscyclus dicht op elkaar kunnen liggen. Bovendien wordt met onderhavig lid aangesloten bij artikel 50 lid 3 van deze Verordening, dat ook aan de Algemene Rekenkamer een termijn stelt (van één en een halve maand na ontvangst van het afschrift van het verslag van de accountant).

Alle aan een volksvertegenwoordiging over te leggen stukken zijn in principe openbaar. Hoewel op grond van de Landsverordening openbaarheid van bestuur ieder bestuursorgaan bij de uitvoering van zijn taak openbaarheid moet betrachten en informatie moet verstrekken, is de openbaarheid van de besluitvorming aangaande de begroting en de jaarrekening zo cruciaal voor een goede werking van de parlementaire democratie dat de Regering het van belang acht dit beginsel voor alle daarop betrekking hebbende stukken nog eens uitdrukkelijk vast te leggen. Daarom heeft de Regering in dit geval ook gekozen voor actieve openbaarmaking door middel van publicatie, in plaats van een passieve openbaarmaking via het ter inzage leggen. Ten aanzien van de manier waarop die publicatie plaatsvindt, stelt de Minister van Financiën daarvoor krachtens artikel 8, derde lid, nadere regels vast. Gezien de grote omvang van de begrotingsdocumenten, kan bijvoorbeeld worden

gedacht aan het plaatsen op een internetwebsite van de overheid.

De eis van openbaarheid is van toepassing vanaf het ogenblik van toezending van de betreffende stukken naar de Staten. De voorbereidingsfase in de boezem van de Regering en haar apparaat behoeft zich dus niet in de openbaarheid af te spelen.

Artikel 9

Voor een toelichting op dit artikel moge verwezen worden naar het algemeen deel van de Memorie van toelichting, onderdeel I. 7. De mogelijkheid van afwijkend financieel beheer wordt in de Verordening Financieel Beheer verder uitgewerkt.

De eis die in artikel 9 gesteld wordt, is duidelijk: in elk geval dient de openbaarheid op de wijze die in het voorgaande artikel is voorgeschreven ook voor de begrotings- en jaarrekeningstukken van dergelijke gedeconcentreerde lichamen gewaarborgd te zijn.

Artikel 10

Uitgangspunt voor een gezonde financiële huishouding is uiteraard dat regelingen, strekkende tot invoering, verhoging, verlaging, opheffing of afschaffing van belastingen, sociale premies of enig ander middel in werking treden voor zover deze zijn opgenomen in een vastgestelde begroting.

Van de lopende overheidsbaten wordt thans circa negentig procent verkregen door de inning van belastingen en financieren daarmee het grootste deel van de overheidslasten. Hierdoor wordt het wenselijk geacht dat, voorafgaand aan de wijziging hiervan, een verhoging, verlaging, opheffing of afschaffing, in het kader van het autorisatierecht van het parlement, daarin in de begroting is voorzien. Wijziging van belastingen behoeven de goedkeuring van het parlement. Wijziging van andere middelen geschiedt overigens doorgaans niet bij landsverordening ter wille van de slagvaardigheid.

Omdat de verlaging, opheffing of afschaffing van enig ander middel gecompenseerd moet worden door hetzij andere baten, hetzij door de verlaging van de overheidslasten, wat het autorisatierecht van het parlement raakt, meent de Regering dat het wenselijk is ook bij deze wijzigingen, voorafgaand daarin in de begroting te voorzien.

Voorts noopt het afschaffen van de uitzonderingspositie van de sociale zekerheid, zoals deze thans geldt krachtens de Landsverordening comptabiliteit 2010, dat in het geval van invoering, verlaging, opheffing of afschaffing van sociale premies daarin dan voorafgaand al in de begroting dient te worden voorzien.

Tekst A.B. 2010, no. 87:

Artikel 10

1. Voornemens die betrekking hebben op een nog op te stellen begroting, of die financiële gevolgen hebben welke de op een lopende begroting toegestane bedragen overschrijden of aan gelden een andere bestemming geven dan in die begroting is aangegeven, worden door een minister niet tegenover de Raad van Ministers of de Staten of in het openbaar uitgesproken en voorstellen, toezeggingen of andere uitspraken dienaangaande, onderscheidenlijk met zodanige gevolgen, worden niet aldus door hem gedaan, zonder dat de Minister van Financiën daarover zijn oordeel heeft gegeven.
2. De Minister van Financiën maakt tegen het bekendmaken van de in het eerste lid bedoelde voornemens, voorstellen, toezeggingen of andere uitspraken bezwaar voor zover deze hem met het oog op het algemene financiële beleid of het doelmatig beheer van 's Lands gelden, niet toelaatbaar voorkomen dan wel niet in een redelijke verhouding staan tot de doelstellingen van het beleid dat aan de begroting ten grondslag ligt.

Toelichting A.B. 2010, no. 87:

In artikel 10 wordt een aspect geregeld van de toeziende bevoegdheid van de Minister van Financiën met betrekking tot al hetgeen financiële gevolgen voor het Land heeft of kan hebben. Het wordt door de Regering wenselijk geacht ook dit aspect wettelijk vast te leggen en aan de genoemde bewindsman de mogelijkheid te bieden eventuele bezwaren tegen beleidsvoornemens, toezeggingen e.d. die van zijn collega's afkomstig zijn en hetzij de toekomstige begroting betreffen, hetzij een afwijking en dus wijziging van de lopende begroting nodig maken, tijdig kenbaar te maken en zonodig in de Raad van Ministers aan de orde te stellen. Op grond van zijn centrale verantwoordelijkheid voor het budgettaire en verdere financiële beleid van het Land is dit een noodzakelijke bevoegdheid.

De onderhavige bepaling houdt mede in dat een minister zonder voorafgaande overleg met zijn collega van Financiën geen eindoordeel mag geven over moties en amendementen welke in de Staten zijn ingediend en waaraan financiële gevolgen voor het Land verbonden zijn.

Het artikel heeft uit de aard der zaak niet de strekking, alle ministers behalve die van Financiën monddood te maken zolang zij van de laatstgenoemde bewindsman niet het groene licht hebben gekregen. Het ziet uitsluitend op hun politieke uitspraken aangaande een nog vast te stellen of suppletoir te wijzigen begroting en laat de planning van hun andere activiteiten ongemoeid. Dat wil zeggen zolang een (beleids-)voornemen van een minister binnen de

geautoriseerde begrotingsbedragen past, kan hij daarover vrijelijk in het openbaar uitspraken doen. Echter, zodra de mogelijke financiële consequenties de geautoriseerde begrotingsbedragen dreigen te overschrijden, is overleg met de Minister van Financiën en eventueel het kabinet aangewezen. Dit raakt immers aan het algemene financiële beleid en kan daarmee ook gevolgen hebben voor de begrotingen van zijn collega-ministers.

Het tweede lid omschrijft in welke situatie de Minister van Financiën bezwaar maakt. Het kan zijn dat de Minister van Financiën van oordeel is dat een voornemen, voorstel, toezegging of uitspraak niet toelaatbaar is met het oog op het algemene financiële beleid of het doelmatig beheer van 's Lands gelden. Een andere reden voor ontoelaatbaarheid kan zijn dat de mogelijke financiële consequenties van het voornemen, voorstel, de toezegging of uitspraak niet in een redelijke verhouding staan tot de doelstellingen van het beleid dat aan de begroting ten grondslag ligt. De begroting is immers opgebouwd uit bedragen, die zijn gebaseerd op de instrumenten die nodig zijn om de beleidsdoelstellingen te bereiken.

Artikel 11

Dit artikel vormt in zekere zin de pendant van artikel 10. Voorkomen moet worden dat bij de voorbereiding van wetgevende en andere maatregelen het „financieel plaatje” onvoldoende in het oog gehouden wordt, zodat men later - te laat! - bij de uitvoering van die maatregelen voor onaangename verrassingen wordt gesteld. In het bijzonder de financiële consequenties van nieuwe wet- en regelgeving kunnen van verschillende aard zijn, aan de baten- en vooral ook aan de lastenzijde. Niet zelden blijkt de handhaving van een regeling kostbaarder dan voetstoots was aangenomen.

Het voorgestelde artikel zal dergelijke verrassingen niet zonder meer kunnen uitbannen, maar tenminste kunnen bewerkstelligen dat naar de financiële effecten van maatregelen die worden overwogen zorgvuldiger gekeken wordt.

Artikel 12

Dat een begroting moet bestaan uit een gewone en een kapitaaldienst, vloeit logisch voort uit artikel 7, waarin dat onderscheid relevant is. Ook wordt in het eerste lid nog eens duidelijk gesteld dat de begroting de ramingen voor het dienstjaar bevat. De meerjarenbegroting wordt immers separaat geregeld in artikel 13. Dit betekent dat alle bepalingen in onderhavige Verordening met betrekking tot de begroting, in beginsel alléén betrekking hebben op de begroting van het dienstjaar, tenzij een bepaling uitdrukkelijk ook voor de meerjarenbegroting van toepassing wordt verklaard.

Door in het tweede lid te bepalen dat de baten en lasten per hoofdstuk worden ingedeeld naar functies en economische categorieën, wordt voorzien in de wijze waarop volgens artikel 6 de budgetautorisatie van de Staten plaatsvindt.

Het onderdeel c van het derde lid schrijft voor dat de begroting ook een raming van de overeen te komen financieringstransacties op de kapitaaldienst moet omvatten. Inzicht hierin is onder meer van belang in verband met de rentelastnorm en de wijze waarop conform de Rijkswet geldleningen kunnen worden aangegaan.

De in de onderdelen d en e van lid 3 voorgeschreven gegevens worden ook thans al verstrekt.

Artikel 13

In het eerste lid van artikel 13 wordt een meerjarenbegroting voor ten minste drie op het betreffende dienstjaar volgende jaren formeel verplicht gesteld.

De verplichting om aan de Staten een meerjarenbegroting aan te bieden is op zichzelf niet nieuw. Slechts drie eisen worden in artikel 13, eerste lid, gesteld: de aansluiting, zoveel als mogelijk is, bij de opzet en indelingen van de jaarbegroting; de verschaffing van een toelichting en de rangschikking. Deze laatste eis waarborgt de vergelijkbaarheid op hoofdlijnen met de begroting van het dienstjaar, omdat de meerjarige consequenties per economische categorie c.q. per investering en krediet hierdoor inzichtelijk worden gemaakt. Geen presentatie van cijfers betreffende de publieke middelen mag door de Regering worden bekendgemaakt zonder dat zij wordt toegelicht.

Naar bevind van zaken kan een ministeriële beschikking met algemene werking als in artikel 13, tweede lid, bedoeld met verdere voorschriften gevuld worden.

Artikel 14

Nieuw in het voorgestelde artikel is de in onderdeel c van het derde lid opgenomen verplichting dat voor zover mogelijk ook wordt aangegeven de omvang van de beoogde activiteiten alsmede van de daarmee nagestreefde prestaties en effecten. Hiermee wordt een begin gemaakt met een meer beleidsmatige begroting, waarin een relatie wordt gelegd tussen het begrote bedrag en de doelstellingen die daarmee moeten worden bereikt.

Specifiek voor het onderdeel financieringstransacties op de kapitaaldienst wordt in het vijfde lid omschreven wat deze moet omvatten. Dit is van belang voor een volledig inzicht in de wijze waarop het tekort op de kapitaaldienst wordt gefinancierd, hetgeen relevant is voor onder andere de rentelastnorm.

In een toelichting op de begroting mag een uiteenzetting over de financiële toestand van het Land niet ontbreken, zoals gesteld in het zesde lid. Die uiteenzetting geeft in elk geval weer hoe de saldo's van de gewone en de kapitaaldienst zich ontwikkelen en welke baten en lasten in het dienstjaar daarop met name van invloed zijn. Hierbij wordt inzicht geboden in de verdeling naar hoofdstuk en naar economische categorie, en indien relevant op de individuele baten en lasten. Daarnaast bevat de uiteenzetting een toelichting op de verwachte liquiditeitsbehoefte in het dienstjaar. De liquiditeitsbehoefte kan immers van maand op maand verschillen, aangezien de uitgaven en inkomsten zich gedurende het jaar niet in hetzelfde tempo ontwikkelen.

Artikel 15

Aangaande de subfunctie voor onvoorziene baten, de functie voor onvoorziene lasten en de raming voor onvoorziene verplichtingen voor investeringen die op grond van het derde lid van artikel 15 in de begroting kunnen worden opgenomen, wordt het volgende opgemerkt. Het is wenselijk om voor onverwachte lasten niet uit diverse „potjes” te moeten putten, maar over één subfunctie te beschikken waarop in dergelijke gevallen een beroep kan worden gedaan. Er moet daarom een subfunctie “onvoorziene baten en lasten” worden opgenomen. Het eerste lid, onderdeel b, en het derde lid tot en met het vijfde lid van artikel 47 bevatten een aantal bepalingen over de wijze waarop over de bedoelde functies en raming voor investeringen kan worden beschikt.

In het bijzonder ten dienste van de opsporing van ernstige delicten kan het wenselijk zijn dat er een voorziening is voor geheime uitgaven; ook deze wordt in het derde lid mogelijk gemaakt. De indeling van deze post naar hoofdstuk, functie, economische categorieën en eventuele onderverdelingen daarvan is dan uiteraard eveneens geheim. Het artikellid schrijft voor dat de Raad van Ministers de modaliteiten van de indeling vaststelt. Het vijfde lid van artikel 39 regelt hoe verder met een dergelijke functie moet worden omgegaan.

Artikel 16

Alles dient in het werk te worden gesteld om te bereiken dat de begroting voor een dienstjaar door de Staten is goedgekeurd en dus door de Gouverneur kan worden vastgesteld vóórdat dat dienstjaar aanvangt. Daartoe wordt op alle direct en indirect bij

de voorbereiding ervan betrokkenen - zoals de organisatie-eenheden binnen ieder van de ministeries, de staatsorganen, de gesubsidieerde instellingen, de (overheids) naamloze vennootschappen en de rest van de collectieve sector - een inspanningsverplichting gelegd om het hunne ertoe bij te dragen dat dit doel inderdaad wordt gerealiseerd.

Het tweede lid strekt ertoe aan te geven dat de begroting betrekking heeft op het kalenderjaar.

Het streven is uiteraard om per 1 januari van elk jaar een rechtsgeldige begroting te hebben. Mocht het desondanks niet lukken om tijdig de begroting vast te stellen, dan wordt het financieel beheer gevoerd uitgaande van de begroting van het voorafgaande jaar. Het doel daarvan is de dienst gaande te houden. Dit impliceert dat de begroting in principe geen nieuw beleid kan bevatten, en dat dus geen nieuw beleid kan worden uitgevoerd, totdat er een vastgestelde begroting voor het dienstjaar is.

Artikel 17

In het hoofdstuk betreffende de begroting worden allerlei schematische opgaven geëist, onder verschillende benamingen (staat, recapitulatie, overzicht). De Minister van Financiën is de aangewezen ambtsdrager om daarvoor modellen vast te stellen. Ook in de huidige begrotingspraktijk wordt met modellen gewerkt, en het is zeer wel mogelijk dat verscheidene daarvan geheel of vrijwel ongewijzigd ook onder het dit nieuwe régime dienst kunnen doen. Het is aan de genoemde minister om zulks te beoordelen. Het voorgestelde artikel maakt hem tot dit alles bevoegd.

Mutatis mutandis geldt het in de eerste lid gezegde ook voor de jaarrekening; daarom bevat artikel 19 een met die van het eerste lid gelijkkluidende bepaling.

Artikel 18

Het voorschrift van het eerste onderdeel in het eerste lid van het voorgestelde artikel is in overeenstemming met de bestendige praktijk, maar wordt thans geformaliseerd.

Bij het op grond van de Experimenteerverordening comptabiliteitsvoorschriften ingevoerde stelsel van baten en lasten behoort een balans. Dit element van de verantwoording wordt thans in het eerste lid, onderdeel e, van het onderhavige artikel formeel voorgeschreven.

Ook de verplichting tot verslaglegging over het afgelopen dienstjaar wordt door de Regering belangrijk genoeg geacht om er een juridische basis aan te verschaffen; dit geschiedt in het eerste lid, onderdeel p.

Artikel 19

Verwezen moge worden naar de toelichting op artikel 17.

Artikel 20

Ten einde te kunnen voldoen aan het in artikel 49 opgenomen voorschrift dat de jaarrekening over het afgelopen dienstjaar vóór 1 september door de Minister van Financiën wordt opgesteld, moet vrijwel onmiddellijk in het nieuwe jaar een aanvang gemaakt worden met het opmaken van de jaarrekening.

Er zijn altijd nagekomen facturen en nadere gegevens die alsnog in de jaarrekening van baten en lasten en in de balans kunnen en moeten worden verwerkt. Om praktische redenen dient evenwel een grens getrokken te worden. Dit tijdstip wordt in het onderhavige artikel bepaald op 30 april: wat nadien komt, moet dan wachten op verwerking in de jaarrekening over het volgende dienstjaar.

Voor zover het niet om grote bedragen gaat, is dit zonder meer verantwoord. Er kunnen echter ook na 30 april, maar vóór het accorderen van de jaarrekening door de Raad van Ministers, nog belangrijke feiten aan het licht komen, waarvan de kennisneming door de Staten noodzakelijk is voor een goed oordeel over de financiële positie van het Land. Met het oog daarop is het tweede lid geformuleerd. Het voorschrift dat 30 april de normale sluitingsdatum voor de jaarrekening vormt, is beslist geen „eeuwig edict”. Integendeel, het kan in de toekomst wenselijk blijken de sluitingsdatum dichter bij 31 december, dus bij de einddatum van het boekjaar waarover de jaarrekening gaat, te brengen. Dit kan alsdan bij landsbesluit, houdende maatregelen, geschieden, zoals in de tweede zin van het eerste lid wordt bepaald.

Artikel 21

In het eerste lid wordt de bij artikel 2 gestelde algemene eis van inzichtelijkheid voor wat betreft de jaarrekening nader ingevuld. Zo waarborgt het tweede lid een makkelijk leesbare aansluiting bij de betreffende begroting over het af te sluiten dienstjaar, doordat de indeling hetzelfde is. Door conform het derde lid het al dan niet gewijzigd vastgestelde begrotingsbedrag af te zetten tegen het gerealiseerde bedrag, kan een oordeel worden verkregen over de mate waarin de ramingen een goede inschatting waren van de werkelijkheid. Door ook het gerealiseerde bedrag over het voorafgaande dienstjaar op te nemen, wordt inzicht verkregen in de ontwikkeling van een bepaalde baat of last, hoofdstuk of economische categorie.

Artikel 22

Het stelsel van baten en lasten brengt met zich mede dat het saldo als negatief of positief bestanddeel van het eigen vermogen afzonderlijk op de balans wordt verantwoord.

Artikel 23

Bepaald wordt welke gegevens in de toelichting op de kapitaaldienst moeten voorkomen. Aansluitend op de budgetautorisatie voor investeringen worden in de toelichting op de kapitaaldienst de in het dienstjaar aangegane verplichtingen in verband met investeringen verantwoord in de jaarrekening waarover verslag wordt gedaan. Daarnaast worden tevens de uitgaven vermeld in verband met de aangegane verplichtingen in voorgaande dienstjaren en het lopende dienstjaar. Om zich een goed inzicht te kunnen verschaffen in de gerealiseerde prestaties, moet ook worden nagegaan of en per wanneer de investering is voltooid. Is dat niet het geval, dan moet hiervan een realistische inschatting worden gemaakt, inclusief het nog benodigde bedrag.

Het tweede lid gaat specifiek in op de toelichting van dat deel van de kapitaaldienst, dat betrekking heeft op de wijze waarop de investeringen zijn gefinancierd. In de omschrijving van de gerealiseerde financieringstransactie dient bijvoorbeeld aangegeven te worden of sprake is geweest van een open biedingsprocedure of van het ondershands aantrekken van de lening. In beide gevallen heeft de Nederlandse Staat de gelegenheid om een aanbod te doen, terwijl tegelijkertijd ook aan één of meerdere derde partijen die gelegenheid worden gegeven. Het gunstigste aanbod wordt geaccepteerd op basis van een onderlinge vergelijking van de leningvoorwaarden. Lokale partijen hebben voorrang in het geval van gelijke leningvoorwaarden. In de toelichting op de kapitaaldienst in de jaarrekening moet in de omschrijving per financieringstransactie blijken welke procedure is gevolgd en bij welke partij op grond van welke overwegingen de lening is aangetrokken.

Onderdeel b, tweede lid, stelt dat er ook een algemene toelichting over het totaal van de gerealiseerde financieringstransacties in relatie tot de rentelastnorm moet worden opgenomen. Aan de gerealiseerde financieringstransacties zijn namelijk rentelasten verbonden, die, samen met de rentelasten van daaraan voorafgaande jaren, relevant zijn voor de rentelastnorm.

Artikel 24

Evenals artikel 21 „vertaalt” dit artikel de algemene eis van artikel 2, maar nu toegespitst op de balans.

Artikel 25

Bij het afstoten van bezittingen zal er meestal een verschil zijn tussen de boekwaarde en de opbrengst. Het stelsel van baten en lasten brengt met zich mede dat dergelijke verschillen in één keer worden verantwoord in de jaarrekening van het desbetreffende dienstjaar. Maar men moet kunnen zien in welke mate het „normale” rekeningsaldo door dergelijke bijzondere resultaten wordt beïnvloed. Daarom wordt in het vijfde lid van het voorgestelde artikel voorgeschreven dat de verschillen afzonderlijk worden verantwoord.

Artikel 26

Het eerste, tweede en vijfde lid van het onderhavige artikel hebben een strekking, vergelijkbaar met die van het eerste, tweede en zesde lid van artikel 25: beide groepen van bepalingen regelen de opbouw van de balans, die van artikel 25 aan de actieve zijde, die van artikel 26 aan de passieve zijde.

Het begrip „voorziening” in artikel 26 behoeft afzonderlijke toelichting. Het gaat hierbij om passiefposten,

- a) die een schatting tot uitdrukking brengen van lasten die in verband met risico's en verplichtingen voorzienbaar zijn, en
- b) die oorzakelijk samenhangen met een aan de balansdatum voorafgaande periode, maar
- c) waarvan de omvang en/of het optreden per de balansdatum min of meer onzeker is.

In artikel 29 zijn de eisen met betrekking tot de vorming van voorzieningen geformuleerd. Posten daarentegen waarvan omvang en opeisbaarheid zeker zijn, vallen niet onder het begrip „voorzieningen”. Dit zijn schulden, die als zodanig op de balans moeten worden opgenomen.

Voorzieningen mogen niet worden verward met reserves, ook niet met reserves waaraan in het verleden een bepaalde bestemming is toegekend. Een reserve stelt in staat om in de toekomst iets wat nuttig wordt geacht te realiseren, maar over de doorvoering waarvan later nog met een redelijke mate van vrijheid kan worden beslist. Voorzieningen daarentegen dienen voor risico's en verplichtingen waarbij die vrijheid níet meer aanwezig is.

De reden waarom het tweede lid is opgenomen is, dat voor een goed inzicht in onder meer de budgettaire gevolgen van zowel voorzieningen als eigen vermogen - waaronder mede begrepen reserves - een afzonderlijke specificatie van elk geval daarvan, alsmede van de mutaties, eveneens in elk individueel geval, noodzakelijk is.

Artikel 27

In dit onderdeel wordt artikel 27, vijfde lid, van de Landsverordening comptabiliteit 2010 zodanig gewijzigd dat de bedragen waar beneden geen activering van investeringen plaatsvindt niet meer bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, maar bij ministeriële regeling met algemene werking vastgesteld. Hiermee streeft de Regering een flexibelere wijze na voor de aanpassing van bedoelde bedragen.

Tekst A.B. 2010, no. 87:

Artikel 27

1. *Bij de toepassing van de waarderings- en afschrijvingsmethoden wordt het toerekeningsbeginsel in acht genomen.*
2. *Activa en passiva worden in beginsel gewaardeerd op basis van de historische kostprijs of nominale waarde.*
3. *Activa die geheel of gedeeltelijk door derden zijn gefinancierd, worden zonodig gewaardeerd op basis van de historische kostprijs tegen de op het moment van de overdracht geldende koers.*
4. *Op vaste activa met een beperkte levensduur wordt in beginsel jaarlijks een bedrag afgeschreven volgens een stelsel dat is afgestemd op de te verwachten toekomstige gebruiksduur.*
5. *Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden bedragen vastgesteld waar beneden geen activering van investeringen plaatsvindt. Deze bedragen worden direct ten laste van de rekening van baten en lasten van de gewone dienst gebracht.*
6. *Waardeverminderingen van alle activa worden, onafhankelijk van het saldo van baten en lasten, direct in aanmerking genomen.*
7. *Bij de waardering van vaste activa wordt rekening gehouden met een vermindering van hun waarde, indien deze vermindering naar verwachting blijvend is.*
8. *In afwijking van het tweede lid worden:*
 - a. *activa die geheel of gedeeltelijk van derden anders dan tegen marktconforme prijs zijn verkregen en in eigendom zijn overgedragen aan het Land, voor zover mogelijk gewaardeerd tegen de marktwaarde op het moment van de overdracht;*
 - b. *voorraden gewaardeerd tegen de marktwaarde, indien deze lager is dan de historische kostprijs;*

- c. vorderingen, onder aftrek van eventuele voorzieningen wegens oninbaarheid, gewaardeerd;*
- d. kortlopende beleggingen tegen de marktwaarde gewaardeerd, indien deze marktwaarde lager is dan de historische kostprijs.*

Bij de waardering van het eigen vermogen wordt het saldo van de baten en lasten van een dienstjaar toegevoegd aan respectievelijk onttrokken aan het eigen vermogen.

Toelichting A.B. 2010, no. 87:

Dit artikel regelt de wijze waarop de op de balans voorkomende posten moeten worden gewaardeerd. Afschrijvingen moeten realistisch zijn in relatie tot de prijs en de duurzaamheid van de betreffende zaak. Bovendien dienen met betrekking tot afschrijving bestendige gedragslijnen in acht te worden genomen. Het artikel is bedoeld om deze eisen vast te leggen.

In het tweede, derde en achtste lid is de waarderingsgrondslag voor de activa en passiva van het Land opgenomen. De activa en passiva van het Land worden ingevolge het tweede lid gewaardeerd op basis van de historische kostprijs met uitzondering van de in het achtste lid genoemde activa. Door het bepaalde in het tweede lid worden de activa die geheel of gedeeltelijk door derden zijn vervaardigd en in eigendom zijn overgedragen aan het Land, ook gewaardeerd op basis van de historische kostprijs.

Op de balans komt slechts de waarde van de formeel aan het Land toebehorende onroerende en roerende goederen tot uitdrukking. Daarbij gelden voor onroerende goederen het openbare register en voor wat betreft roerende goederen andere formele stukken als uitgangspunt.

Ingevolge het vierde lid wordt op vaste activa met een beperkte levensduur in beginsel jaarlijks een bedrag afgeschreven volgens een stelsel dat is afgestemd op de te verwachten gebruiksduur. Op gronden en terreinen wordt in principe niet afgeschreven aangezien de levensduur niet beperkt is. Dit geldt niet voor grondverbeteringen.

Artikel 28

Dit artikel bevat enige bepalingen omtrent de afschrijving op investeringen. Normaal is dat daarop wordt afgeschreven vanaf het moment waarop de zaken waarin is geïnvesteerd in gebruik zijn genomen. Voor kleinere investeringen is dat echter te omslachtig. Om deze reden is in onderdeel b een uitzondering op de algemene regel opgenomen.

Artikel 29

In de toelichting op artikel 26 is aangegeven wat onder het begrip “voorzieningen” moet worden verstaan. Het onderhavige artikel geeft de redenen op die ten grondslag kunnen liggen aan de vorming van een voorziening.

Artikel 30

Voor een goed inzicht in de financiële positie van het Land zijn de staten en overzichten die in dit artikel worden geëist van groot belang.

Het overzicht van nog af te rekenen subsidies, bedoeld in onderdeel a, is noodzakelijk om inzicht te verkrijgen in de stand van de verstrekte nog niet afgerekende subsidiebedragen. Deze bedragen zijn als last verantwoord in het dienstjaar waarin deze zijn toegekend en worden na afloop van het betreffende dienstjaar niet meer tot uitdrukking gebracht in de jaarrekening. De verrichte activiteiten door de subsidie-ontvanger moeten echter nog worden beoordeeld door de subsidieverstrekker, waarna de verstrekte subsidie vervolgens kan worden afgerekend. Voor deze definitief afgerekende subsidies wordt een afzonderlijk overzicht aan de balans toegevoegd. Bedoeld afrekenmoment zal veelal vallen in een later dienstjaar dan het dienstjaar waarin de subsidies zijn toegekend c.q. de voorschotten zijn verstrekt.

Met betrekking tot de staat, genoemd in onderdeel c, waarin de vermoedelijke toekomstige belastingontvangsten zullen worden opgenomen, moge worden herinnerd aan het feit dat in het tweede lid van artikel 3, in overeenstemming met de bestendige praktijk, voor ontvangsten uit hoofde van belastingen het kasstelsel voorgeschreven blijft. Ontvangsten uit dezen hoofde kunnen in een bepaald dienstjaar zowel hoger als lager zijn dan hetgeen door de gezamenlijke contribuabelen over dat dienstjaar aan de overheid verschuldigd is. Dit zal uit voornoemde staat blijken daar in deze staat ook de in het afgelopen dienstjaar en de daaraan voorafgegane dienstjaren opgelegde aanslagen zullen worden opgenomen.

De in onderdelen d en e geëiste opgaven zijn nodig voor een goede beoordeling zowel van het saldo van de jaarrekening als van de financiële positie van het Land op de balansdatum. De in de beide onderdelen en in onderdeel f van artikel 23 geëiste opgaven vormen als het ware de tegenhanger van die welke in het vijfde lid van artikel 12 worden bedoeld.

Voorbeelden van belangrijke financiële verplichtingen als bedoeld in onderdeel d van het onderhavige artikel zijn verplichtingen uit hoofde van huur, pacht, operationele leasing, licentie-overeenkomsten en langlopende inkoopovereenkomsten.

De deelnemingen van het Land in privaatrechtelijke personen, moeten conform lid f worden verantwoord tegen intrinsieke waarde. Intrinsieke waarde valt te definiëren als de waarde van het eigen vermogen, waarbij activa en passiva worden gewaardeerd volgens algemeen aanvaarde waarderingsgrondslagen.

Artikel 31

Hoewel artikel 19 een algemene opdracht aan de Minister van Financiën bevat om modellen vast te stellen, is in het tweede lid van het onderhavige artikel een zelfde opdracht voor wat betreft het kasstroomoverzicht opgenomen, aangezien in dit geval ook min of meer inhoudelijke aanwijzingen door hem moeten worden gegeven.

Artikel 32

Ingevolge onderdeel c dient in de toelichting op de jaarrekening aandacht gegeven te worden aan wijzigingen van de begroting, waaronder overgebleven middelen die krachtens artikel 48 naar de nieuwe begroting worden overgeheveld. Door het opnemen van de wijzigingen, bedoeld in het artikel 48, in de toelichting op de jaarrekening zal het voor de Staten duidelijk zijn welke afwijkingen van de begroting pas bij de goedkeuring van de landsverordening tot vaststelling van de jaarrekening bekrachtigd zullen worden. Voor een toelichting op het artikel 48 moge verwezen worden naar de toelichting op dit artikel en I.9 van de algemene beschouwingen van de onderhavige memorie van toelichting.

Artikel 33

Het tweede lid van het voorgestelde artikel stelt aan het verslag als eis dat er niet alleen een comptabele toelichting aan de volksvertegenwoordiging wordt verstrekt, maar dat ook wordt aangegeven in hoeverre eerder op het desbetreffende dienstjaar betrekking hebbende beleidsvoornemens zijn gerealiseerd.

Artikel 34

De vier in het tweede lid genoemde staatsorganen bereiden hun eigen begroting voor. Door deze bepaling wordt hun zelfstandige positie ten opzichte van de uitvoerende macht geaccentueerd. Een toelichting dient evengoed te worden verschaft als in het in het eerste lid bedoelde geval. De vorming van beleid echter - in de strikte zin waarin de term in verband met de begroting en de jaarrekening wordt gehanteerd - is een zaak van de Regering, niet van de genoemde staatsorganen. Om deze reden is er de voorkeur aan gegeven in plaats van „uiteenzetting van het te voeren beleid” in het tweede lid te spreken van „uiteenzetting van de binnen de betrokken instantie levende opvattingen aangaande de wijze waarop de aan het college opgedragen werkzaamheden in het komende dienstjaar zullen moeten worden uitgevoerd”. Uiteraard zullen de bedoelde opvattingen kunnen bijdragen tot de beleidsvorming die vervolgens op regeringsniveau dient plaats te vinden.

Artikel 35

Met dit artikel wordt bepaald dat het de taak is van de Minister van Financiën om de ontwerp-begroting op te stellen. Hij maakt daarvoor gebruik van de door de overige ministers aangeleverde ramingen, maar de ramingen in de ontwerp-begroting hoeven daarmee niet volledig te corresponderen. De Minister van Financiën kan immers, op grond van artikel 34 lid 4, daartegen bezwaar maken. Ook heeft de Minister van Financiën bij het opstellen van de ontwerp-begroting rekening te houden met de financiële normen voor de begroting. Dit impliceert dat hij de individuele ramingen mede zal bezien vanuit het oogpunt van het totale saldo van baten en lasten in relatie tot de financiële normen. Hij kan op grond daarvan tot andere ramingen komen.

Artikel 36

In dit artikel wordt de verantwoordelijkheid van alle ministers gezamenlijk voor de begroting in haar totaliteit vastgelegd, naast, uit de aard der zaak, de verantwoordelijkheid van elke afzonderlijke bewindsman voor het hem regarderende gedeelte van de begroting. Dit komt tot uitdrukking in het feit, dat de ontwerpen van landsverordening tot vaststelling van de begroting accordering van de Raad van Ministers behoeven. Dat de Minister van Financiën deze vervolgens bij de Staten indient, is vanuit pragmatisch oogpunt bepaald. Dit doet echter niets af aan de politieke verantwoordelijkheid van de andere ministers voor de begroting; daarom is opgenomen dat de indiening door de Minister van Financiën mede namens alle afzonderlijke ministers geschiedt.

Tevens bepaalt onderhavig artikel dat de ontwerpen van landsverordening tot vaststelling van de begroting uiterlijk de tweede dinsdag van september bij de Staten worden ingediend. Dit sluit aan bij de huidige gangbare praktijk. Door de uiterste indieningsdatum bij de Staten op te nemen, die ongeveer twee en een halve maand voor aanvang van het begrotingsjaar ligt, is er in principe voldoende ruim de tijd om tijdig de begroting vast te stellen.

Artikel 37

Het is voor de Algemene Rekenkamer nodig om tijdig te kunnen kennis nemen van de ontworpen begroting, niet alleen omdat zij daaraan zorgvuldige aandacht zal moeten schenken, maar ook om een praktische reden: ten einde het haar mogelijk te maken om haar werkprogramma te plannen.

Artikel 38

Vanwege de grote betekenis van de staatsorganen waarop dit artikel betrekking heeft en om de zelfstandigheid ervan ten opzichte van de Regering - niettegenstaande het feit dat zij het is die de begroting opstelt en voor die opstelling derhalve verantwoordelijkheid draagt - zoveel mogelijk te accentueren, is het gewenst dat de Staten bij de vaststelling van de bedragen voor elk van deze staatsorganen kennis kunnen nemen van de door de betreffende staatsorganen zelf gedane voorstellen ter zake.

Het vorenstaande geldt evenzeer voor het bepaalde in het tweede lid met betrekking tot verplichtingen voor investeringen.

Voor en door deze staatsorganen dient, aldus is de gedachtegang, een begroting te worden opgesteld, die vervolgens door de Raad van Ministers in de algemene begroting wordt ingepast, al dan niet gemodificeerd in overeenstemming met de beginselen en ideeën die de Regering met betrekking tot het financiële beleid heeft, maar in elk geval op zo'n manier dat de Staten eventuele discrepanties tussen de oorspronkelijk ingediende begroting en het uiteindelijk resultaat gemakkelijk kunnen constateren en daarin kunnen ingrijpen, indien hun dit wenselijk lijkt.

Artikel 39

Met het beschikken over de bij begroting toegestane bedragen wordt bedoeld, dat een minister mag beslissen over de bestedingsrichting van die bedragen binnen de bestemming die daartoe in zijn hoofdstuk van de begroting is aangegeven. Een minister mag dus binnen die kaders bepalen waaruit de uitgaven precies bestaan. De daaraan verbonden daadwerkelijke privaatrechtelijke rechtshandelingen echter, die leiden tot het aangaan van financiële verplichtingen, mogen alleen door de daartoe bevoegde ambtenaren c.q. degenen die daartoe zijn aangewezen in de collectieve sectorentiteit worden verricht en niet door de minister zelf. Op die mandatering wordt in artikel 40 nader ingegaan.

Het tweede lid expliciteert de verantwoordelijkheid van de minister voor het beheer van de gelden in het hoofdstuk dat onder hem ressorteert. Die verantwoordelijkheid voor het beheer betekent dat de minister aan de volksvertegenwoordiging verantwoording moet afleggen over de doeltreffendheid en doelmatigheid van het beleid enerzijds, en over de doelmatigheid van de bedrijfsvoering van zijn ministerie anderzijds. De zorg voor doeltreffendheid van beleid dat aan de begroting ten grondslag ligt, richt zich op de mate waarin de ingezette financiële middelen binnen de gestelde periode – via de ingezette instrumenten (de ingezette beleidsinstrumenten zelf en de activiteiten die door (onderdelen van) het ministerie worden verricht) – bijdragen aan het bereiken van de beoogde (maatschappelijke) effecten.

Daarbij staan twee vragen centraal: (1) is het beoogde doel bereikt (in feite doelbereiking) en (2) is het bereikt door de door de overheid ingezette instrumenten en de daarmee geleverde prestaties (pure doeltreffendheid).

De zorg voor de doelmatigheid van beleid (ook wel kosteneffectiviteit genoemd) dat aan de begroting ten grondslag ligt, betreft de vraag of hetzelfde effect met de inzet van minder financiële middelen en/of prestaties kan c.q. kon worden gerealiseerd c.q. kan er met de bestaande inzet van financiële middelen en/of prestaties meer effect worden behaald? Dit hangt veelal ook samen met de keuze van de beleidsinstrumenten (bijvoorbeeld regelgeving, heffingen, voorlichting, subsidies). Omdat het antwoord op deze vraag moeilijk op reguliere basis te leveren is, kan het wenselijk zijn om hiertoe periodiek beleidsevaluatieonderzoek te laten uitvoeren. Onvoorwaardelijk verbonden met de doelmatigheid van beleid is de doelmatigheid van de bedrijfsvoering, met name die onderdelen die zich richten op:

- a. De doelmatigheid van de ontwikkeling, aansturing en uitvoering van beleid.
Leidend beginsel: de activiteiten c.q. processen worden zodanig ingericht dat de eruit resulterende producten en diensten in verhouding tot de inzet van middelen en de kwaliteitseisen worden geoptimaliseerd.
- b. De betrachte terughoudendheid (ook wel zuinigheid) bij de inzet of inkoop van middelen (programma- en apparaat).

Bij bedrijfsvoering gaat het om de sturing en beheersing van de diverse activiteiten en processen die binnen ministeries plaatsvinden in het streven naar de realisatie van beleidsdoelstellingen. Het management kan daarvoor meerdere instrumenten inzetten. Te denken valt aan de inrichting van de organisatie, het opstellen en (toezien op) het naleven van procedures, de planning- en controlcyclus en het uitvoeren van (beleids)evaluaties, visitaties of organisatiedoellichtingen. Aangezien de activiteiten c.q. processen veelal verschillend van aard zijn, zal van geval tot geval een keuze gemaakt moeten worden ten aanzien van de in te zetten instrumenten, de frequentie van de inzet en de daarbij te hanteren normen. Bij de afweging worden de mogelijke risico's, de kans dat deze zich zullen voordoen alsmede de eventuele gevolgen ervan in aanmerking genomen. Een aantal instrumenten, bijvoorbeeld de inrichting van de organisatie, zal altijd toegepast worden. De eis van doelmatigheid in relatie tot de bedrijfsvoering heeft betrekking op de relatie tussen de (kosten van de) inzet van sturings- en beheersingsinstrumenten en de risico's die de organisatie loopt. De bedrijfsvoering wordt zodanig vormgegeven dat deze relatie geoptimaliseerd wordt. Dit is slechts mogelijk indien de meest voordelige verhouding tussen prijs, kwaliteit en volume gerealiseerd wordt.

De eisen van doeltreffendheid en doelmatigheid hebben het karakter van een inspanningsverplichting. De invloed van beleid op maatschappelijke ontwikkelingen laat zich moeilijk isoleren. Ook andere factoren, zoals sociaal-economische ontwik-

kelingen, spelen bijvoorbeeld een belangrijke rol als het gaat om de vraag in welke mate doelen worden bereikt en het beleid doelmatig is.

Het derde lid expliciteert de eigenstandige verantwoordelijkheid van de staatsorganen op het punt van de begrotingsuitvoering en meer in het bijzonder het beschikken over de eigen begrotingsbedragen. Een dergelijke bevoegdheid impliceert dan ook de bijbehorende verantwoordelijkheid voor doeltreffendheid en doelmatigheid.

In het vierde lid wordt ook de verplichting van het Land geregeld tot verstrekking van informatie aan de Algemene Rekenkamer ten aanzien van gedane uitgaven ten laste van de functie voor geheime lasten. Dit is conform de Landsverordening Algemene Rekenkamer Curacao, waarin onder § 2 enkele bepalingen zijn opgenomen over geheime uitgaven. Die zien erop dat de Algemene Rekenkamer bevoegd is om informatie te vorderen over de betalingen ten laste van de geheime uitgaven. De Regering acht het namelijk gewenst dat bij wet het mogelijk wordt gemaakt dat de Algemene Rekenkamer “geheime uitgaven” kan onderzoeken.

Op de betekenis van het vijfde lid is reeds ingegaan in I.7 van de algemene beschouwingen van de onderhavige memorie van toelichting. Het vijfde lid schept de mogelijkheid voor de Minister van Financiën om al dan niet tijdelijk voorafgaand toezicht in te stellen op delen van de begroting.

Artikel 40

In het nieuwe artikel 40, eerste lid, van de Landsverordening comptabiliteit 2010 worden enkele begrippen ingevoegd, zoals de secretaris-generaal en uitvoeringsorganisatie. Deze begrippen worden gehanteerd in de ambtelijke bestuurlijke organisatie van het land Curaçao, zoals bepaald in de Landsverordening ambtelijke bestuurlijke organisatie.

Tekst A.B. 2010, no. 87:

Artikel 40

1. Door de Minister van Financiën indien het hemzelf aangaat, dan wel door de minister die het aangaat gezamenlijk met de Minister van Financiën, wordt per functie, zonodig nader onderverdeeld naar directie of uitvoerend Landsonderdeel, de directeur van de betreffende directie onderscheidenlijk het hoofd van het betreffende Landsonderdeel aangewezen die namens de minister die het aangaat, doch zonder zijn voorafgaande machtiging, privaatrechtelijke rechtshandelingen mag verrichten die voortvloeien uit een besluit tot het aangaan van financiële verplichtingen, tot aan de in het betreffende besluit aangeduide

bedragen welke in de begroting waarover hij het beheer heeft voorkomen. De Minister, die verschuivingen wil aanbrengen tussen functies van het betreffende ministerie, zal daarvoor de organisatie onderdelen raadplegen.

2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing op de Voorzitter van de Staten, de president van het Gemeenschappelijk Hof van Justitie, de ondervoorzitter van de Raad van Advies, de Secretaris van de Algemene Rekenkamer en de Ombudsman.
3. De namen en functies van degenen die op grond van het eerste lid zijn gemachtigd, alsmede tot welke bedragen zij gemachtigd zijn, worden door de Minister van Financiën bijgehouden in een register, dat na elke wijziging, maar in elk geval iedere zes maanden, wordt gepubliceerd. Bij ministeriële beschikking met algemene werking kunnen nadere regels worden gesteld omtrent de inrichting en publicatie van dit register.
4. Een besluit als bedoeld in het eerste lid, dat te allen tijde door de betrokken minister, onderscheidenlijk ministers, kan worden ingetrokken of gewijzigd, treedt in werking met ingang van de dag waarop het door de Minister van Financiën is ondertekend. Dit is van overeenkomstige toepassing op het tweede lid.
5. Van alle besluiten als bedoeld in het eerste en tweede lid wordt, zodra zij in werking zijn getreden, door of namens de Minister van Financiën een afschrift gezonden aan de Algemene Rekenkamer en aan de accountant van het Land.
6. Privaatrechtelijke handelingen betreffende het aangaan van financiële verplichtingen als bedoeld in het eerste lid zijn nietig indien zij zijn aangegaan door personen die daartoe niet of niet voldoende gemachtigd zijn conform het in het eerste lid aangeduide besluit.
7. In afwijking van het zesde lid is een rechtshandeling als bedoeld in dat lid wel rechtsgeldig als de bevoegdheid tot het aangaan van de betreffende verplichting blijkt uit een ten behoeve van die rechtshandeling verstrekte schriftelijke machtiging. Een dergelijke machtiging wordt slechts in incidentele gevallen door de Minister Financiën verstrekt.

Toelichting A.B. 2010, no. 87:

Uitgaven worden gedaan door hoofden van dienst of door andere gemachtigden en niet door de bewindslieden zelf. De betrokkenen krijgen van „hun” minister jaarlijks een machtiging voor geregeld terugkerende uitgaven. Daarom wordt in artikel 40 van het onderhavige ontwerp voorgesteld dat de minister die het aangaat tezamen met de Minister van Financiën aan bepaalde ambtenaren en personen die in dienst zijn van collectieve sectorentiteiten een algemene machtiging kan geven met betrekking tot de door de beide ministers aan te wijzen functies op de begroting. Deze bepaling kan als basis voor zelfstandig budgetbeheer, zoals reeds toegelicht in I.7 worden beschouwd.

Naar de mate waarin de betrokken directeur of hoofd, ervan blijk geeft dat hij tegen de op hem gelegde ambtelijke verantwoordelijkheid opgewassen is, kan op voorstel van zijn minister het aantal functies op de begroting waarover hij zonder voorafgaande toestemming mag beslissen en beschikken, worden uitgebreid. Het is de bedoeling dat door dit systeem de verantwoordelijkheid voor de uitvoering van de begroting geleidelijk verschuift: in politiek

opzicht van de Minister van Financiën naar de minister die het aangaat, en in ambtelijk opzicht verder door naar de door die minister in samenspraak met zijn collega van Financiën aan te wijzen overheidsdienaren.

Verschuivingen tussen functies binnen een ministerie vereisen conform artikel 6 geen autorisatie van de Staten en zijn dus de bevoegdheid van de betreffende minister. Het is wel wenselijk dat hij over dergelijke voornemens eerst de betreffende organisatieonderdelen van zijn ministerie raadpleegt. De laatste volzin in het eerste lid strekt hiertoe.

Het verrichten van privaatrechtelijke rechtshandelingen die voortvloeien uit een besluit tot het aangaan van financiële verplichtingen kan dus alleen gebeuren door diegenen die daartoe zijn aangewezen. Het bedrag waarvoor die persoon is gemachtigd, moet in het machtigingsbesluit zijn aangegeven en in overeenstemming zijn met het geautoriseerde begrotingsbedrag van het onderdeel waarover hij het beheer heeft. Als andere personen dan de gemachtigden een met een verplichting verband houdende rechtshandeling hebben verricht, is het Land op grond van het zesde lid niet aan het resultaat van de rechtshandeling gebonden.

Het is derhalve voor derde partijen van belang dat zij zich voorafgaande aan het sluiten van een contract ervan vergewissen wie welke bevoegdheden heeft om het Land juridisch te binden. Om die reden worden de namen en functies van degenen die door de Minister die het aangaat samen met de Minister van Financiën zijn gemachtigd tot het verrichten van privaatrechtelijke rechtshandelingen die voortvloeien uit een besluit tot het aangaan van financiële verplichtingen, bijgehouden in een register. Dit register is openbaar omdat het na elke wijziging, maar in elk geval iedere zes maanden, wordt gepubliceerd. Het publiek, waaronder bijvoorbeeld leveranciers, kunnen dit register raadplegen om desgewenst iemands bevoegdheid tot het aangaan van een bepaalde rechtshandeling vast te kunnen stellen.

Voor die functies waarvoor geen overheidsdienaar van een machtiging is voorzien, kan voor een incidenteel geval een ministeriële machtiging van de Minister van Financiën worden gegeven. Die machtiging heeft dan betrekking op de rechtshandeling die samenhangt met het aangaan van een specifieke (financiële) verplichting. De machtiging moet voorafgaand aan het verrichten van de rechtshandeling zijn verstrekt.

Artikel 41

De uitvoering van de begroting dient zoveel mogelijk te blijven binnen de limieten welke in de vastgestelde ontwerp-begroting zijn vastgesteld. Indien wijzigingen onontkoombaar zijn, vanwege tegen- of meevallers, dan wel noodzakelijk geachte beleidsintensiveringen en –extensiveringen, dan moeten deze via een suppletoire begroting door de Staten worden geautoriseerd. Naast elke minister is de Raad van Ministers verantwoordelijk voor deze handhaving van discipline, en dit gegeven maakt weer een zorgvuldig toezicht van de Minister van Financiën noodzakelijk. Door in het tweede lid te bepalen dat de Minister van Financiën een organisatieonderdeel van zijn ministerie aanwijst, die namens hem is belast met de uitvoering

van het toezicht op de begrotingsuitvoering, kunnen de daarbijbehorende bevoegdheden ook aan de ambtenaren werkzaam bij dat organisatie-onderdeel worden toegekend. Dit betekent onder meer dat de conform het vierde lid bij ministeriële beschikking met algemene werking bepaalde gegevens aan de betreffende ambtenaren dienen te worden overlegd. Ook houdt dit organisatie-onderdeel dan toezicht op de inrichting van de financiële en andere administraties, zoals in het vijfde lid wordt gesteld. Zij hebben eveneens de in het zesde en zevende lid beschreven rechten en bevoegdheden.

In het derde lid wordt gesteld dat het toezicht mede omvat de toetsing aan het algemene financiële beleid. Hieronder kan ook worden verstaan toetsing aan de financiële normen voor de begroting, waaronder de rentelastnorm, alsmede toetsing aan de principes van doelmatigheid en doeltreffendheid. Voor de toelichting op die principes wordt hier verwezen naar de toelichting bij artikel 39 lid 2.

Voorts kan worden getoetst of een wijziging in de ramingen wel in een redelijke verhouding staat tot de doestellingen van het beleid dat aan de begroting ten grondslag ligt. Het in het vijfde lid genoemde toezicht op de administraties is onder meer opgenomen vanuit het oogpunt van financieel beheer.

Daarvoor zijn met name de financiële administraties relevant. Maar voor het uitvoeren van het toezicht op doeltreffendheid en doelmatigheid, is het ook nodig om toezicht te houden op andere administraties.

Hierbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan de personeelsadministratie. Het zesde lid is van belang met het oog op de in artikel 7 gestelde rentelastnorm, die betrekking heeft op de collectieve sector van het Land.

Zowel de inkomsten van de collectieve sector zijn relevant, namelijk voor bepaling van de hoogte van de rentelastnorm, als de uitgaven van de collectieve sector: de jaarlijkse uitgaven aan rente door de collectieve sector als geheel mogen namelijk niet meer bedragen dan de rentelastnorm. Op deze wijze heeft het Land dus alle belang bij de ontwikkeling van de rentelasten in de rest van de collectieve sector. Hoewel die derden in de collectieve sector dus zelfstandig verantwoordelijk zijn voor hun eigen financieel beheer, wordt het belang van het Land in de omvang van de inkomsten en uitgaven van deze derden toch zo groot geacht, dat het nodig kan zijn om bij specifieke derden meer inzicht te kunnen verkrijgen in de (financiële) bedrijfsvoering. Wat betreft rechtspersonen aan wie door het Land of een derde voor rekening en risico van het Land rechtstreeks of middellijk een subsidie, lening of garantie wordt verstrekt, is het financiële belang van het Land erin gelegen te kunnen vaststellen of die subsidie, lening of garantie is benut conform de daartoe gestelde voorwaarden. Daarnaast kan het nodig zijn om inzicht te verkrijgen in de financiële positie van de rechtspersoon, bijvoorbeeld om de terugbetalingcapaciteit te kunnen bepalen of om een realistische inschatting te kunnen maken van het risico dat de garantie wordt ingeroepen. Juist ook in situaties dat er sprake is van achterstallige betalingen of het daadwerkelijk inroepen van de garantie ligt de inzagemogelijkheid nog meer voor de hand.

Bij verantwoordingsinformatie kan de minister allereerst kennisnemen van de jaarrekening, het jaarverslag en de overige gegevens die daaraan zijn toegevoegd. Onder jaarrekening wordt verstaan: de balans en de winst- en verliesrekening (of exploitatierekening) met de toelichting. De jaarrekening geeft volgens normen die in het maatschappelijk verkeer als aanvaardbaar worden beschouwd een zodanig inzicht dat een verantwoord oordeel kan worden gevormd over het vermogen en het resultaat (exploitatiesaldo) en voor zover de aard van de jaarrekening dat toelaat, omtrent de solvabiliteit en liquiditeit van de rechtspersoon. In het jaarverslag wordt ingegaan op de toestand op de balansdatum, de gang van zaken gedurende het boekjaar en de verwachte gang van zaken. Voorts kunnen overige gegevens aan de jaarrekening en het jaarverslag worden toegevoegd, zoals een opgave van de gebeurtenissen na balansdatum met belangrijke financiële gevolgen. Indien de subsidie per boekjaar wordt verstrekt, zal het bij verantwoordingen veelal kunnen gaan om de jaarstukken. Maar het kan daarbij ook gaan om een specifieke verantwoording waarin de subsidieontvanger aantoont dat de te subsidiëren activiteiten hebben plaatsgevonden overeenkomstig de aan de subsidie verbonden voorwaarden. Deze verantwoording omvat ook de aan de activiteiten verbonden uitgaven en ontvangsten (dan wel baten en lasten, indien een baten-lastenstelsel wordt gevoerd), voor zover deze voor vaststelling van de subsidie van belang zijn. Daarnaast kunnen ook nog andere gegevens worden opgevraagd die voor de definitieve vaststelling van de subsidie van belang zijn. Bijvoorbeeld het aantal bezoekers van een tentoonstelling, het aantal leerlingen van een onderwijsinstelling. In een informatieprotocol kan door de subsidieverstrekker een nadere toelichting worden gegeven op de te verstrekken verantwoordingsinformatie. De verslagen van de onderzoeken van accountants die deze bescheiden hebben gecontroleerd, hebben de vorm van een accountantsrapport, een rapport van bevindingen, een accountantsverklaring bij de jaarrekening, dan wel een specifieke verklaring van de accountant over de naleving van de aan de subsidie verbonden voorwaarden. Voor subsidie kan in bovenstaande toelichting ook “lening” of “garantie” worden gelezen.

Het zevende lid tenslotte, gaat in op de situatie dat de door de minister nodig geachte stukken ontbreken of verkregen inlichtingen niet bevredigend zijn. Hij kan dan bij de betrokken derde overlegging van de stukken vorderen of daarover nadere inlichtingen inwinnen. In laatste instantie heeft de minister tenslotte de mogelijkheid een onderzoek ter plaatse in te stellen, in situaties waarin stukken of inlichtingen binnen een redelijke termijn achterwege blijven of verkregen inlichtingen niet toereikend worden geacht.

Artikel 42

In artikel 42 wordt de Minister van Financiën verplicht informatie aan de Staten te verstrekken over de uitvoering van de begroting. De datum van 15 mei voor het voorlopig verslag van het voorafgaande dienstjaar, vloeit voort uit de in artikel 20 gestelde datum van 30 april waarop de jaarrekening over een dienstjaar wordt opgemaakt. Deze datum ligt twee maanden na de in artikel 3 lid 4 gestelde “sluitingsdatum” van 1 maart, waarop oplevering van goederen en diensten ten laste van het voorgaande jaar mag plaatsvinden. Het financiële beeld over het voorgaande dienstjaar moet dus op hoofdlijnen op 30 april bekend zijn, aangezien er dan geen boekingen meer mogen plaatsvinden op het voorgaande dienstjaar. Een termijn van twee weken is dan benodigd om hierover een voorlopig verslag op te stellen, vooruitlopend op de formele jaarrekening, die conform artikel 49 vóór 1 september door de Minister van Financiën wordt opgesteld.

Daarnaast is het wenselijk dat de Staten op reguliere momenten worden geïnformeerd over de uitvoering van de begroting van het lopende dienstjaar. Teneinde de begrotingscyclus zo overzichtelijk mogelijk te houden geeft de Regering er de voorkeur aan om indien mogelijk verschillende onderdelen uit de begrotingscyclus met elkaar te verbinden opdat ze tegelijkertijd kunnen worden behandeld. Dit heeft niet alleen het voordeel van efficiëntie, maar biedt tevens de gelegenheid om bijvoorbeeld verantwoordingsinformatie te benutten bij het oordeel over de uitvoeringsinformatie. Daarom stelt het eerste lid dat de nota op 15 mei zowel een voorlopig verslag bevat over het voorafgaande dienstjaar, als over het lopende dienstjaar. De twee andere momenten in het jaar waarop de Staten worden geïnformeerd over de begrotingsuitvoering van het lopende dienstjaar, liggen op 15 augustus en op 15 november. Op die manier zijn de data goed in het jaar gespreid; 15 november is bovendien als laatste datum gekozen omdat hiermee de Staten in de gelegenheid worden gesteld om ruim voor afloop van het dienstjaar geïnformeerd te worden over de laatste ontwikkelingen in de begrotingsuitvoering.

Artikel 42, tweede lid, schrijft voor welke informatie de Minister van Financiën ten aanzien van de in het eerste lid bedoelde dienstjaren door middel van een nota aan de Staten dient te verstrekken. Ter verbetering en verdieping van het inzicht in de te verwachten toekomstige ontwikkelingen en de uitvoering van de begroting kan het gewenst zijn om andere dan de in het tweede lid van genoemd artikel vermelde informatie in de nota op te nemen. De behoefte hieraan kan blijken uit verzoeken terzake van de Staten, de accountant en van de Algemene Rekenkamer. Krachtens het derde lid van voornoemd artikel kan het geven van de gewenste aanvullende informatie bij ministeriële beschikking met algemene werking verplicht worden gesteld. De Minister van Financiën wordt dan verplicht de in artikel 42, tweede lid, en de krachtens het derde lid van dat artikel bedoelde informatie in de nota's op te nemen.

Artikel 43

De regering acht het van belang om de Algemene Rekenkamer en de accountant ook tijdig op de hoogte te brengen van ontwikkelingen in de begrotingsuitvoering. Dit geldt des te meer voor het voorlopig verslag van het voorafgaande dienstjaar, wat in feite een vooruitblik is op de komende jaarrekening, die door de Algemene Rekenkamer en de accountant wordt gecontroleerd.

Artikel 44

Er kunnen redenen zijn waarom in bepaalde omstandigheden de behoefte wordt gevoeld tot het uitlenen van gelden ten name van het Land aan een derde, bij voorbeeld omdat die derde een bedrijf is waarvan het bestaan en de werkzaamheid in het algemeen belang van het Land is, en dat bedrijf een kapitaalinjectie nodig heeft.

Ook kan het in 's Lands belang zijn dat tot deelneming in het kapitaal van een naamloze vennootschap door het Land wordt overgegaan. Deelneming kan wenselijk zijn om op die wijze een zekere mate van zeggenschap in een vennootschap te verwerven, of om in een activiteit die in de vorm van een vennootschap is opgezet te participeren. Het vorenstaande geldt evenzeer voor de (mede-)oprichting van een vennootschap. Een motief om tot dit laatste over te gaan kan zijn, dat daardoor een verder gaande scheiding tussen beleid en uitvoering mogelijk wordt dan door de instelling van een afzonderlijke begroting, jaarrekening en administratie, zoals bedoeld in artikel 9 van het onderhavige ontwerp.

Conform artikel 83 van de Staatsregeling geschiedt het aangaan of garanderen van een geldlening ten name of ten laste van het land niet dan bij of krachtens landsverordening. In het voorgestelde artikel 44, eerste lid, wordt bepaald dat de Minister van Financiën bij het aangaan van overeenkomsten inzake garantiestellingen en bij het opnemen en uitlenen van gelden de bevoegde bewindsman is. Hij wordt daartoe per landsverordening gemachtigd. Dit houdt in dat in het tot stand te brengen machtigingslandsbesluit alleen de Minister van Financiën het Land terzake van bedoelde overeenkomsten kan vertegenwoordigen.

De minister die het aangaat en, indien hij niet de Minister van Financiën is, is gezamenlijk met de laatstgenoemde minister bevoegd tot het aangaan van overeenkomsten inzake deelnemingen c.q. oprichtingen en vervreemding van aandelen, zoals bepaald in artikel 44, tweede lid.

Door het bepaalde in artikel 44 wordt de Minister van Financiën altijd betrokken bij de totstandkoming van in dat artikel genoemde overeenkomsten. Aan de in artikel 44 genoemde overeenkomsten zijn in de regel grote financiële gevolgen voor het Land verbonden. Mede in verband met de beperkte middelen van het Land is het van belang dat de Minister van Financiën een goed inzicht heeft in de gang van zaken met betrekking tot bedoelde overeenkomsten. Met deze bepaling wordt dus het voeren van een doelmatig “cash management” door de Minister van Financiën bevorderd.

Artikel 45

Een wijziging van de begroting wordt pas noodzakelijk, indien een dreigende overschrijding van een begroot bedrag niet binnen de begroting kan worden opgevangen. Dit laatste moet het eerste en belangrijkste doel zijn: een wijziging van de begroting is in zekere zin een noodmaatregel. Gewezen wordt op artikel 45, tweede lid, waarin duidelijk wordt gemaakt dat het begrip „overschrijding” twee aspecten heeft.

In voornoemd lid wordt onder het begrip “baten” mede begrepen ontvangsten uit hoofde van belastingen.

Teneinde overschrijdingen van eerder geraamde lasten en investeringen zoveel mogelijk te voorkomen is het hanteren van een stringente budgetdiscipline noodzakelijk. Het is van belang om de te hanteren budgettaire “spelregels” in een geordend kader bijeen te brengen. In de onderhavige ontwerp-landsverordening is in artikel 45, derde lid, een grondslag voor het stellen van voornoemde regels bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, opgenomen.

Artikel 46

Uit de formulering van het eerste lid van het artikel blijkt duidelijk dat de normale procedure bij een wijziging van de begroting deze is, dat eerst de landsverordening wordt vastgesteld, en dan pas tot de hogere uitgaven wordt overgegaan. Die procedure - die overigens in beginsel identiek is aan de procedure tot totstandbrenging van een jaarbegroting - dient natuurlijk zo snel mogelijk te worden afgehandeld. De wijzigingen in de begroting worden bij landsverordening vastgelegd in een zogenaamde suppletoire begroting. Letterlijk betekent dit een aanvullende begroting ten opzichte van de ontwerp-begroting.

Nieuw is het bepaalde in het tweede lid, waarin de wijziging van de begroting op drie vaste momenten in het jaar plaatsvindt. Dit vinden gelijktijdig plaats met de aanbidding van de uitvoeringsnota's. Met andere woorden: de regering biedt driemaal per jaar een suppletoire begroting aan de Staten aan, namelijk uiterlijk op 15 mei, 15 augustus en 15 november. Deze suppletoire begrotingen hebben alleen betrekking op wijzigingen in de begroting van het lopende dienstjaar. Hoewel dus op 15 mei in de uitvoeringsnota weliswaar ook voorlopig verslag wordt gedaan van het voorgaande dienstjaar, heeft de daaraan gekoppelde suppletoire begroting alléén betrekking op dat deel van de uitvoeringsnota dat slaat op het lopende dienstjaar. De laatste wijziging van de begroting van het voorgaande dienstjaar vindt immers plaats in ontwerp-landsverordening tot vaststelling van de jaarrekening (zie artikel 51).

Met deze drie vaste momenten van begrotingswijziging in het jaar, wordt beoogd meer rust en duidelijkheid te brengen in het begrotingsproces. Dit moet er dan toe leiden dat er een betere afweging tussen de beleids- en financiële prioriteiten kan worden gemaakt. Immers, alleen op de drie vaste momenten in het jaar worden – wat betreft de begrotingsuitvoering – mee- en tegenvallers, beleidsintensiveringen en –extensiveringen integraal tegen elkaar afgewogen in het licht van het algemene financiële beleid en de financiële begrotingsnormen. Daardoor kunnen ad hoc beslissingen, en dus het risico van onvoorziene en ongewenste overschrijding van de normen, worden voorkomen. Ministers en voorzitters van Staatsorganen zullen hun noodzakelijk en wenselijk geachte wijzigingen in de ramingen van de lopende begroting dus op een geordende wijze bij de Minister van Financiën moeten indienen, die voor de wijze en data van aanlevering daarvan nadere regels kan stellen. Conform het eerste lid kunnen zij pas over de gewijzigde begrotingsbedragen beschikken, zodra de suppletoire begroting is vastgesteld.

De koppeling van de suppletoire begrotingen aan de uitvoeringsnota's is gekozen vanuit het oogpunt van efficiëntie, maar heeft ook een inhoudelijk karakter: op deze manier fungeren de uitvoeringsnota's als toelichting op de suppletoire begroting. De Staten worden hierdoor optimaal geïnformeerd, hetgeen het budgetrecht ten goede komt.

De mogelijkheid om naast de drie reguliere suppletoire begrotingen, ook incidenteel een suppletoire begroting in te dienen, is voor dringende gevallen nog wel openge laten. Hiervoor wordt verwezen naar artikel 47.

De ministeriële beschikking met algemene werking, bedoeld in artikel 46, derde lid, kan een hulpmiddel zijn bij de in de toelichting van het eerste lid bedoelde versnelling van de procedure. Wanneer de algemene inrichting van wijzigingsontwerpen vastligt, behoeft in een individueel geval niet veel meer dan alleen de bedragen van de functies of de ramingen voor verplichtingen voor investeringen die worden verhoogd of verlaagd nog te worden ingevuld.

De procedure moet dan wel snel doorlopen worden, dit neemt niet weg dat aan de zorgvuldigheid van presentatie en toelichting, zoals die bij een gewone begroting wordt verlangd, niet tekort mag worden gedaan.

Verder moge verwezen worden naar I. 9 van de algemene beschouwingen van de onderhavige memorie van toelichting gewijd aan de bepalingen die betrekking hebben op het wijzigen van een eenmaal vastgestelde begroting.

Artikel 47

Een overheid moet steeds prompt en met adequate maatregelen op onvoorziene omstandigheden met een acuut karakter kunnen reageren. Rampen eisen een onmiddellijk ingrijpen. Er moeten dan terstond verplichtingen kunnen worden aangegaan, die pas vervolgens in toekomstige lasten op de begroting worden vertaald. Het tweede lid van het voorgestelde artikel regelt deze mogelijkheid als ook de verantwoordelijkheid in zulke omstandigheden.

Zoals reeds in de toelichting op het derde lid van artikel 15 is opgemerkt, moet de subfunctie voor onvoorziene lasten ervoor dienen dat alle daarvoor in aanmerking komende functies in de begroting zo nodig kunnen worden aangevuld. Een aanwending van die functie voor een bepaald doel beperkt evenwel de mogelijkheden voor het oplossen van andere problemen. Daarom schrijft het derde lid van het onderhavige artikel voor dat voor een beschikking over deze functie de instemming van de Raad van Ministers vereist is.

Artikel 48

Het voorgestelde artikel dient ter beteugeling van de „decemberkoorts”. Het artikel maakt het mogelijk te werken met een zogenaamde “eindejaarsmarge”. Het is wenselijk dat ministers en de onder hen gestelde diensten erop kunnen vertrouwen dat zij kleinere overschotten op de kapitaaldienst niet zo maar „kwijtraken”, maar dat die naar de nieuwe begroting kunnen worden overgeheveld. Het moet echter wel om relatief kleine bedragen gaan ten opzichte van het totaal van alle bedragen voor komende op de kapitaaldienst van hetzelfde ministerie waarop de toe te voegen lasten oorspronkelijk waren geraamd. En natuurlijk moet er financiële dekking zijn:

aldus schrijft het derde lid voor.

Er is voor gekozen om de mogelijkheid van het toepassen van een “eindejaarsmarge” te beperken tot de kapitaaldienst en dus de gewone dienst daarvan uit te sluiten. De reden hiervoor is, dat investeringsuitgaven zich minder goed over het jaar laten spreiden en plannen, zoals exploitatielasten. Er kunnen onvoorziene vertragingen optreden. Vaak gaat het ook om relatief grote bedragen, terwijl exploitatielasten meer evenwichtig over het jaar zijn gespreid.

De bepaling van het vierde lid is nodig, omdat voor de overheidsdienaren die het aangaat volstrekte zekerheid dient te bestaan omtrent het tijdstip van waaraf de betreffende bedragen voor hun dienst behouden zijn gebleven.

In het zesde lid wordt duidelijk gemaakt op welke momenten in de begrotingscyclus de eindejaarsmarge wordt verwerkt. Deze bestaat uit twee delen: ten eerste wordt de te verwachten onderschrijding op de begroting afgeboekt in de derde suppletoire begroting. Op dat moment is het uitvoeringsjaar van de begroting bijna ten einde, en kan per hoofdstuk een realistische inschatting worden gemaakt van de bedragen op de kapitaaldienst die in het uitvoeringsjaar niet meer besteed zullen worden. De betreffende hoofdstukken in de begroting worden dan met deze bedragen verlaagd. Ten tweede vindt de bijboeking van deze bedragen in de begroting van het daaropvolgende dienstjaar, vervolgens plaats in de eerste suppletoire begroting. Immers, op het moment dat de afboeking in de derde suppletoire begroting plaatsvindt, is de ontwerp-begroting reeds behandeld door de Staten of in elk geval aan de Staten aangeboden. Verwerking in de ontwerp-begroting is dus niet langer mogelijk; hoewel in theorie nog een nota van wijziging zou kunnen worden ingediend, acht de Regering dat niet de meest aangewezen weg. De eerste suppletoire begroting is dan de eerstvolgende gelegenheid om de ontwerp-begroting te wijzigen.

Artikel 49

In het onderhavige artikel wordt als zodanig de Minister van Financiën aangewezen als hoofdverantwoordelijke voor het opstellen van de jaarrekening. De betekenis overigens niet dat de Minister van Financiën ook hoofdverantwoordelijke is voor de recht- en doelmatigheid van de baten en lasten van alle hoofdstukken in de jaarrekening. De ministers blijven daar verantwoordelijk voor, behalve uiteraard waar het de onder de Minister van Financiën ressorterende hoofdstukken betreft.

De Minister van Financiën moet alle medewerking van zijn collega's krijgen om de jaarrekening op te kunnen stellen, en kan daarom regels stellen om ervoor te zorgen dat die medewerking op het juiste ogenblik en in de juiste vorm wordt gerealiseerd. Daartoe dient het tweede lid.

In het eerste lid wordt als termijn voor de opstelling van de jaarrekening de datum 1 september gesteld. Ingevolge artikel 20, lopen de gegevens die hij normaliter bij de opstelling van de jaarrekening moet verwerken door tot en met 30 april. Twee maanden daarvoor, op 1 maart, wordt conform artikel 3 lid 4 gestopt met het boeken van lasten die voortvloeien uit de oplevering van goederen en diensten ten laste van het voorgaande dienstjaar. Deze termijnen zijn voornamelijk noodzakelijk om tot een gedegen verantwoording te komen. De formulering dat de genoemde data "uiterste" data zijn, laat bovendien de ruimte open om het proces van totstandkoming van de jaarrekening in de toekomst te versnellen. De Minister van Financiën heeft hierin de leidende rol.

Artikel 50

In artikel 50 wordt de procedure met betrekking tot de controle van de jaarrekening door de Algemene Rekenkamer en de accountant geregeld. Om ervoor te zorgen dat de Algemene Rekenkamer in haar onderzoek gebruik kan maken van de resultaten van het onderzoek door de accountant, zijn de respectievelijke termijnen volgtijdelijk na elkaar opgenomen: eerst brengt de accountant zijn verslag, inclusief verklaring uit, waarvan de Algemene Rekenkamer afschrift ontvangt. Daarna brengt de Algemene Rekenkamer haar verslag uit. De termijnen zijn elk gesteld op één en een halve maand. In totaal heeft de Algemene Rekenkamer na ontvangst van de jaarrekening dus drie maanden de tijd om haar verslag van bevindingen op te stellen. Dit tijdschema maakt in principe aanbidding van het verslag van de Algemene Rekenkamer aan de Staten en aan de Regering op 1 december mogelijk, namelijk in het geval de Raad van Ministers de opgestelde jaarrekening uiterlijk 1 september accordeert.

Artikel 51

Conform de Landsverordening comptabiliteit 2010 dient de ontwerplandsverordening tot vaststelling van de jaarrekening een adviestraject te doorlopen alvorens deze aan de Staten wordt aangeboden. Het is van belang dat de begroting tijdig, dat wil zeggen voor het begin van het begrotingsjaar, wordt vastgesteld en dat eveneens tijdig verantwoording wordt afgelegd over het gevoerde beheer. Dit vereist een strakke planning en regie bij alle instellingen die hierbij betrokken zijn. Maat dit dient op verantwoorde wijze te geschieden. In samenhang met het bepaalde in artikel 8, eerste lid, van de Landsverordening comptabiliteit 2010, meent de Regering dat bedoelde adviestermijn verlengd moet worden tot twee maanden.

Tekst A.B. 2010, no. 87:

Artikel 51

1. Uiterlijk binnen een maand na het uitbrengen van het verslag van de Algemene Rekenkamer, bedoeld in artikel 50, derde lid, dient de Gouverneur bij de Staten ter verlening van décharge aan de ministers over het door hen gevoerde financieel beheer met betrekking tot het voorafgaande dienstjaar een ontwerp-landsverordening tot vaststelling van de jaarrekening in.
2. Bij de ontwerp-landsverordening tot vaststelling van de jaarrekening wordt gevoegd:
 - a. een accountantsverklaring en het daarbij behorende verslag van de accountant;
 - b. het door de Algemene Rekenkamer uitgebracht verslag van haar bevindingen met betrekking tot de jaarrekening.
3. Indien de verklaring, bedoeld in het tweede lid, onderdeel a, of het verslag, bedoeld in onderdeel b van bedoeld lid, niet tijdig beschikbaar is, voegt de Gouverneur bij de ontwerp-landsverordening, bedoeld in het eerste lid, een mededeling aangaande de oorzaak van het niet beschikbaar zijn en het tijdvak waarbinnen de verklaring of het verslag alsnog aan de Staten zal kunnen worden toegezonden.
4. De Staten stellen de ontwerp-landsverordening tot vaststelling van de jaarrekening niet vast voordat zij hebben kunnen kennisnemen van het verslag, bedoeld in het tweede lid, onderdeel b.

Toelichting A.B. 2010, no. 87:

Vervolgens schrijft artikel 51 voor in welke vorm en wanneer de gecontroleerde jaarrekening de Staten moet bereiken. Vast dient overigens te staan dat de jaarrekening niet door de Staten kan worden geaccepteerd, indien zij niet de beschikking hebben over het verslag van de Algemene Rekenkamer. De wijze waarop het eerste lid is geformuleerd, biedt deze garantie omdat de uiterste indieningstermijn van de jaarrekening bij de Staten is gekoppeld aan die van het door de Algemene Rekenkamer uitgebrachte verslag.

Als de Raad van Ministers de jaarrekening uiterlijk 1 september accordeert, dan kunnen het verslag van de Algemene Rekenkamer en dus ook de ontwerp-landsverordening tot vaststelling van de jaarrekening begin december bij de Staten zijn. Dit - weliswaar ambitieuze - schema heeft de voorkeur, omdat de Staten daarmee in de gelegenheid worden gesteld om de jaarrekening te behandelen voor afloop van het dienstjaar volgend op het dienstjaar waarop de jaarrekening betrekking heeft.

Het is echter zeer wel denkbaar dat het verslag van de Algemene Rekenkamer aan de Regering aanleiding geeft om hierop in de verantwoordingsstukken te reageren. Daarom geeft het eerste lid van artikel 51 de regering een maand de tijd om de ontwerp-landsverordening tot vaststelling van de jaarrekening bij de Staten in te dienen. Dit betekent dat de ontwerp-landsverordening tot vaststelling van de jaarrekening op 31 december bij de Staten moet worden ingediend, ervan uitgaande dat de Raad van Ministers de jaarrekening uiterlijk op 1 september aan de Algemene Rekenkamer doet toekomen en die laatste binnen drie maanden haar verslag uitbrengt.

Naast het voorschrijven in welke vorm en wanneer de jaarrekening de Staten moet bereiken, behelst artikel 51 de verplichting voor de ministers verantwoording af te leggen voor het door hen gevoerde financieel beheer. Door goedkeuring van de ontwerp-landsverordening tot vaststelling van de jaarrekening door de Staten wordt décharge verleend aan de ministers. De ministers kunnen daarna, behoudens het bepaalde in artikel 52, niet langer verantwoordelijk worden gesteld voor het gevoerde financieel beheer.

Artikel 52

Artikel 52 regelt het fundamentele staats- en strafrechtelijke gevolg dat verbonden is aan de goedkeuring van de ontwerp-landsverordening tot vaststelling van de jaarrekening door de Staten.

Artikel 53

De begroting van het land Curaçao tot eind 2010 bestaat uit de restant kredieten in respectievelijk de begroting van het voormalige eilandgebied Curaçao en de begroting van het voormalige Land de Nederlandse Antillen. Het laatste betreft de kolom van het voormalige eilandgebied Curaçao in de Begroting 2010 van het voormalige Land de Nederlandse Antillen nadat de overdracht van taken is geëffectueerd. Hiertoe strekt het voorgestelde artikel 53 van de Landsverordening comptabiliteit 2010. De Begroting 2010 wordt krachtens die bepaling vastgesteld. Die aldus vastgestelde begroting dient vanzelfsprekend ter kennisgeving te worden verstuurd aan de Staten van Curaçao.

Het is verder wenselijk een wettelijke voorziening te treffen zodat de begroting 2010 een afwijkende meerjarenbegroting bevat. De opmaak van een meerjarenbegroting die aansluit bij de inrichting van de begroting zoals deze gold in de periode vanaf 10 oktober 2010 tot en met 31 december 2010 zou te tijdrovend zijn en zonder toegevoegde waarde, omdat op dat moment de Staten van Curaçao reeds beschikken over de Begroting 2011, inclusief de daarbij behorende meerjarencijfers.

Op 9 oktober 2010 bestonden twee bestuurslagen en ook twee bestuursapparaten. Op 10 oktober 2010 was er formeel weliswaar één bestuurslaag, maar de feitelijke situatie betreffende het bestuursapparaat op 10 oktober 2010 was identiek aan die op 9 oktober 2010. Pas later is gemigreerd naar het nieuwe bestuurlijke model en is daarom vanaf 1 januari 2011 de begroting ingericht overeenkomstig de nieuwe bestuurlijke organisatie.

Als oplossing wordt in het voorgestelde artikel 54, eerste lid, van de Landsverordening comptabiliteit 2010 geregeld dat de meerjarenbegroting in de begroting voor het dienstjaar 2010 overeenstemt met de ramingen voor de jaren 2011, 2012 en 2013 in de Begroting 2011. Hierdoor bestaan er vervolgens geen begrotings- en realisatiecijfers voor 2010 overeenkomstig de inrichting van de begroting voor het dienstjaar 2011. Daarom wordt in het tweede lid van artikel 54 geregeld dat de Begroting 2011 die cijfers niet bevat. Omdat het land Curaçao op 10 oktober 2010 is ontstaan, zijn evenmin geen begrotings- en realisatiecijfers beschikbaar over 2009. Daarom wordt in het derde lid van artikel 54 geregeld dat de Begroting 2010 die cijfers niet bevat. De jaarrekeningen kunnen evenmin deze cijfers niet bevatten, en daar wordt in dit artikel (derde lid) ook in voorzien.

Artikel 55^a

Toelichting A.B. 2010, no. 87:

Er is om voor de hand liggende redenen een verschil tussen de datum van de inwerking-treding en die van de toepassing van de onderhavige ontwerp-landsverordening. Het is de wens van de Regering dat zij zo spoedig mogelijk in werking treedt, opdat de verschillende diensten en departementen van het landsapparaat de gelegenheid krijgen zich in te werken in de nieuwe wetgeving.

^a Was artikel 53 in A.B. 2010, no. 87.

Bijlage I behorende bij artikel 1, onderdeel a, van de Landsverordening comptabiliteit 2010

Indeling begroting

De begroting wordt ingedeeld in hoofdstukken, waarbij een hoofdstuk gelijk is aan een Ministerie.

De indeling is als volgt:

Hoofdstuk 10:	Staatsorganen en overige algemene organen
Hoofdstuk 11:	Ministerie van Algemene Zaken
Hoofdstuk 12:	Ministerie van Bestuurlijke Planning en Dienstverlening
Hoofdstuk 13:	Ministerie van Justitie
Hoofdstuk 14:	Ministerie van Verkeer, Vervoer en Ruimtelijke Planning
Hoofdstuk 15:	Ministerie van Economische Ontwikkeling
Hoofdstuk 16:	Ministerie van Onderwijs, Wetenschap, Cultuur en Sport
Hoofdstuk 17:	Ministerie van Sociale Ontwikkeling, Arbeid en Welzijn
Hoofdstuk 18:	Ministerie van Gezondheid, Milieu en Natuur
Hoofdstuk 19:	Ministerie van Financiën

De indeling van de begrotingshoofdstukken is als volgt:

Gewone dienst uitgaven/ Gewone dienst inkomsten/ Kapitaaldienst uitgaven/
Kapitaaldienst inkomsten

Functie/ Categorie	Functie	Begroting	Meerjarenbegroting			Begroting	Rekening
		jaar	jaar+1	jaar+2	jaar+3	jaar-1	jaar-2

De ramingen worden getotaliseerd per ministerie met een sub-totaal per functie.

Bijlage II behorende bij artikel 1, onderdeel b, van de Landsverordening comptabiliteit 2010

Lijst van functies

Functie nummer	Functie
----------------	---------

	Staatsorganen en overige algemene organen
--	--

01	Bestuursorganen
02	Algemeen beheer Staatsorganen
11	Rechtswezen
14	Defensie

	Ministerie van Algemene Zaken
--	--------------------------------------

01	Bestuursorganen
03	Algemeen beheer Algemene Zaken
07	Overige Algemene Zaken
09	Uitgaven en inkomsten collectieve sector

	Ministerie van Bestuur, Planning en Dienstverlening
--	--

01	Bestuursorganen
04	Algemeen beheer Bestuur, Planning en Dienstverlening
05	Wachtgelden en pensioenen
06	Statistiek
08	Overige Bestuur, Planning en Dienstverlening
09	Uitgaven en inkomsten collectieve sector

	Ministerie van Justitie
--	--------------------------------

01	Bestuursorganen
10	Algemeen beheer Openbare orde en Veiligheid
11	Rechtswezen
12	Politie
13	Brandweer en Rampenbestrijding
14	Defensie
15	Overige Beschermende Maatregelen
16	Gevangeniswezen
17	Opvoedingswezen
18	Overige Ministerie van Justitie
19	Uitgaven en inkomsten collectieve sector

Functie nummer Functie
Ministerie van Verkeer, Vervoer en Ruimtelijke Planning

01	Bestuursorganen
20	Algemeen beheer Verkeer, Vervoer en Ruimtelijke Planning
21	Openbare werken
22	Verkeer en vervoer
23	Luchtvaart
24	Meteorologische aangelegenheden
25	Reiniging
26	Riolering en waterzuivering
27	Ruimtelijke Ordening, woning en bouwgrondexploitatie
28	Overige Verkeer, Vervoer en Ruimtelijke Planning
29	Uitgaven en inkomsten collectieve sector

Ministerie van Economische Ontwikkeling

01	Bestuursorganen
30	Algemeen beheer Economische Ontwikkeling
31	Handel en Ambacht
32	Economische Samenwerking
33	Handel en Industrie
34	Economische Ontwikkeling en Innovatie
35	Nutsbedrijven
36	Telecommunicatie
38	Overige Economische Ontwikkeling
39	Uitgaven en inkomsten collectieve sector

Ministerie van Onderwijs, Wetenschap, Cultuur en Sport

01	Bestuursorganen
40	Algemeen beheer Onderwijs, Wetenschap, Cultuur en Sport
41	Examenaangelegenheden
42	Openbaar funderend onderwijs
43	Bijzonder funderend onderwijs
44	Openbaar speciaal onderwijs
45	Bijzonder speciaal onderwijs
46	Openbaar voortgezet onderwijs
47	Bijzonder voortgezet onderwijs
48	Bijzonder hoger onderwijs
49	Gemeenschappelijke Uitgaven van het Onderwijs
50	Overige onderwijs
51	Cultuur en Sport algemeen
52	Openbaar bibliotheekwerk

Functie nummer	Functie
53	Sport
54	Cultuur
55	Oudheidkunde en Musea
58	Overige Cultuur en Sport
59	Uitgaven en inkomsten collectieve sector
	Ministerie van Sociale Ontwikkeling, Arbeid en Welzijn
01	Bestuursorganen
60	Algemeen beheer Sociale Ontwikkeling, Arbeid en Welzijn
61	Bijstandverlening
62	Werkgelegenheid
63	Maatschappelijke Begeleiding en Advies
64	Sociaal Cultureel Jeugd en Jongerenwerk
65	Bejaardenoorden
68	Overige Sociale Voorzieningen en Maatschappelijke Dienstverlening
69	Uitgaven en inkomsten collectieve sector
	Ministerie van Gezondheid, Milieu en Natuur
01	Bestuursorganen
70	Algemeen beheer Gezondheid, Milieu en Natuur
71	Preventieve en Curatieve Gezondheidszorg
72	Ambulancevervoer
73	Verpleeginrichtingen
74	Slachthuizen
75	Agrarische Zaken, Jacht en Visserij
76	Milieubeheer
77	Lijkbezorging
78	Overige Uitgaven Gezondheid, Milieu en Natuur
79	Uitgaven en inkomsten collectieve sector
	Financiën
01	Bestuursorganen
90	Algemeen beheer Financiën
91	Belastingen
92	Beleggingen
93	Geldleningen
94	Algemene Uitkeringen
95	Algemene Uitgaven en Inkomsten
98	Overige Financiële en Algemene Dekkingsmiddelen
99	Uitgaven en inkomsten collectieve sector

Bijlage III behorende bij artikel 1, onderdeel c, van de Landsverordening comptabiliteit 2010

Lijst van categorieën

Nummer	Categorie
--------	-----------

Gewone dienst inkomsten:

5100	Belastingen
5200	Sociale voorzieningen
5300	Schenken en subsidies
5400	Andere inkomsten

Gewone dienst uitgaven:

4200	Beloning van personeel
4400	Verbruik van goederen en diensten
4500	Afschrijving vaste activa
4550	Intrest
4600	Subsidies
4650	Overdrachten
4700	Sociale zekerheid
4750	Andere uitgaven

Kapitaaldienst inkomsten:

5909	Non-financiële activa
5929	Financiering

Kapitaaldienst uitgaven:

4909	Verwerving van nonfinanciële activa
4950	Financiering

MINISTERIE VAN
FINANCIËN

Landsverordening financieel beheer

In naam van de Koning!

De Gouverneur van Curaçao,

In overweging genomen hebbende:

dat er regels betreffende het dagelijks financieel beheer van de regering en de verantwoording daarvan dienen te worden vastgelegd;

dat voor het dagelijks financieel beheer van de regering regels noodzakelijk zijn, onder meer op het gebied van: het aangaan van overeenkomsten en andere verplichtingen, restitutie op uitgaven, kwijschelding en verjaring, het beheer van de liquide middelen en reken- en schadeplichtigheid;

dat in verband met het financieel beheer het stelsel van organisatorische maatregelen gericht op de goede werking van de administratie, inbegrepen de financiële administratie, moet worden vastgelegd;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening:

Hoofdstuk 1 | Algemene bepalingen

Artikel 1 Begripsbepalingen

In deze landsverordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

a. administratie:

het systematisch verzamelen, vastleggen, verwerken en verstrekken van informatie:

- 1° ten behoeve van het besturen, het functioneren en het beheersen van de organisatie van het Land; en
- 2° ten behoeve van de verantwoording die daarover moet worden afgelegd;

b. administratieve organisatie:

het stelsel van organisatorische maatregelen gericht op het tot stand brengen en het in stand houden van de goede werking van de administratie van het Land;

c. beheersbegroting:

de beleidsbegroting omschreven in artikel 1, onderdeel a, van de Landsverordening comptabiliteit 2010 nader uitgewerkt tot het niveau van sub-functies en subcategorieën;

d. betalingsordonnateur:

degeene die door de secretaris-generaal van een ministerie, namens de minister die het aangaat, alsmede door de (onder) voorzitter of secretaris van de staatsorganen, is aangewezen voor de betaalbaarstelling ten laste van de begroting van bedragen die dat ministerie respectievelijk die staatsorganen betreffen;

e. budgethouder:

degeene die krachtens artikel 40, eerste lid, van de Landsverordening comptabiliteit 2010 gemachtigd is tot het verrichten van privaatrechtelijke rechtshandelingen die voortvloeien uit een besluit tot het aangaan van financiële verplichtingen;

f. doelmatigheid:

het verband tussen de ingezette middelen en de geleverde prestaties in kwantiteit en kwaliteit, die tot uitdrukking komt in kostprijzen per eenheid product en kwaliteitsgegevens;

g. doeltreffendheid:

de mate waarin vanuit een beleidsdoelstelling als gewenst beschouwde effecten worden bereikt als gevolg van bepaalde beleidsmaatregelen;

h. financiële administratie:

het onderdeel van de administratie dat omvat het systematisch maken en verwerken van aantekeningen betreffende de financiële gegevens van het Land, teneinde te komen tot een goed inzicht in:

- 1° de financieel-economische positie;
 - 2° de uitvoering van de begroting; en
 - 3° het afwikkelen van vorderingen en schulden;
- ten behoeve van het afleggen van rekening en verantwoording daarover;

i. financieel beheer:

het geheel van beslissingen, handelingen en regels ter sturing en beheersing van de financiële transacties en de saldi waarvoor een minister medeverantwoordelijkheid draagt, alsmede de verantwoording daarover, gericht op:

- 1° de juistheid, volledigheid en rechtmatigheid van de verplichtingen, uitgaven en ontvangsten;
- 2° de ordelijke, doeltreffende en doelmatige aanwending van gemeenschaps-gelden; en
- 3° het beheersen van de financiële en operationele risico's;

j. financiële derivaten:

financiële instrumenten belichaamd in contracten waarin de voorwaarden zijn vastgelegd waartegen een transactie op een bepaald moment zal of kan plaats-vinden en waarvan de waarde afhankelijk is van één of meer onderliggende activa, referentieprijzen of indices;

k. Gemeenschappelijk Hof van Justitie:

Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en Bonaire, Sint Eustatius en Saba;

l. het Land:

de openbare rechtspersoon Curaçao;

m. (onder) voorzitter of secretaris van de staatsorganen:

de voorzitter van de Staten, de ondervoorzitter van de Raad van Advies, de secretaris van de Algemene Rekenkamer, de secretaris van de Sociaal Economische Raad of de Ombudsman;

n. materieel beheer:

het geheel van beslissingen, handelingen en regels gericht op het beheren en bewaken van niet-geldelijke waarden van het Land vanaf het moment van in beheer- of ingebruikneming tot aan het moment van afstoting alsmede de verantwoording die daarover moet worden afgelegd;

o. overheidsfunctionaris:

ambtenaar als bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Landsverordening Materieel Ambtenarenrecht, alsmede personen waarmee de overheid een arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht heeft gesloten;

p. rekenplichtige:

overheidsfunctionaris die bij beschikking door de minister die het aangaat, in overeenstemming met de Minister van Financiën, dan wel op aanwijzing van de (onder) voorzitter of secretaris van de staatsorganen, mede belast is met de ontvangst, bewaring en afgifte van geldmiddelen, geldwaardige papieren en roerende zaken;

q. rekenplichtigheid:

de verantwoordelijkheid voor de ontvangst, bewaring en afgifte van geldmiddelen, geldwaardige papieren en roerende zaken;

r. staatsorganen

de Staten, de Raad van Advies, de Algemene Rekenkamer, de Ombudsman en de Sociaal Economische Raad.

Artikel 2 Eisen en verantwoordelijkheid van het financieel beheer en het materieel beheer

1. Het financieel beheer en het materieel beheer voldoen aan eisen van rechtmatigheid, ordelijkheid en controleerbaarheid en wordt doelmatig ingericht.
2. Elke minister is verantwoordelijk voor het financieel en het materieel beheer van zijn ministerie en draagt ervoor zorg dat ten minste wordt voldaan aan de eisen, genoemd in het derde lid.
3. De verantwoordelijkheid, bedoeld in het tweede lid betreft ten minste de zorg voor:
 - a. de preventieve beveiliging met betrekking tot het handelen door het aanbrengen van beperkingen in de bevoegdheden van de verschillende functionarissen;
 - b. het scheppen van gunstige voorwaarden voor de uitoefening van interne controle;
 - c. het regelen van tekeningbevoegdheden;
 - d. het opstellen van instructies, richtlijnen, normen en budget voor de verantwoordelijke overheidsfunctionarissen;
 - e. de vastlegging van de administratieve organisatie in een handboek
 - f. de beveiliging van waarden;
 - g. de juiste, tijdige en volledige registratie van transacties in de financiële administratie;
 - h. informatiebeveiliging van de gegevens vastgelegd in de financiële administratie;
 - i. de controle op de gegevensverwerking en de daaruit voortvloeiende informatie;
 - j. de controle op het bestaan en de aanwezigheid van bezittingen;
 - k. de controle op primaire verantwoordingsverslagen en andere basisgegevens;
 - l. de toetsing van de gehanteerde normen bij de controle bedoeld in de onderdelen i tot en met k.
4. Bij ministeriële regeling met algemene werking kunnen, door de Minister van Financiën, nadere regels worden vastgesteld met betrekking tot de eisen en de verantwoordelijkheid, bedoeld in het eerste, tweede lid en derde lid.
5. Onverminderd de verantwoordelijkheid van elke minister, bedoeld in het tweede lid, berust de dagelijkse verantwoordelijkheid voor het financieel beheer en het materieel beheer bij de secretaris-generaal van elk ministerie.
6. Elke minister draagt er zorg voor dat de administratieve organisatie van zijn ministerie wordt vastgelegd in beschrijvingen van taken, bevoegdheden en verantwoordelijkheden alsmede in procedures, werkafspraken en tijdsplanningen. De schriftelijke vastlegging, bedoeld in de eerste volzin, wordt door de secretaris-generaal van het ministerie ter goedkeuring aan de minister die het aangaat voorgelegd en na die goedkeuring opgenomen in taak- en functiebeschrijvingen respectievelijk in hand- en procedureboeken. Het vijfde lid is van overeenkomstige toepassing.

7. In overeenstemming met de in het derde lid en de in de ministeriële regeling, bedoeld in het vierde lid, gestelde eisen draagt elke minister zorg voor de periodieke interne controle van alle vitale processen op juistheid, volledigheid en tijdigheid van de bestuurlijke informatievoorziening en de rechtmatigheid van de beheershandelingen, vastgelegd in interne controleprogramma's per proces. Het vijfde lid is van overeenkomstige toepassing.
8. Indien uit de interne controle, bedoeld in het zevende lid, afwijkingen blijken, die het getrouwe beeld van de jaarrekening of de rechtmatigheid van de beheershandelingen aantasten, neemt de betrokken minister onverwijld maatregelen tot herstel. Het vijfde lid is van overeenkomstige toepassing.
9. Elke minister draagt zorg voor het voorkomen van misbruik en oneigenlijk gebruik van regelingen, eigendommen, systemen en informatie van zijn ministerie.
10. Het eerste, tweede, derde, vijfde, zesde, zevende, achtste en negende lid zijn van overeenkomstige toepassing op de (onder) voorzitter of secretaris van de staatsorganen voor het financieel beheer en het materieel beheer van de staatsorganen.

Artikel 3 De administratie en de inlichtingenplicht

1. De administratie wordt gevoerd overeenkomstig het bepaalde bij of krachtens deze landsverordening en met inachtneming van het bepaalde bij of krachtens de Landsverordening comptabiliteit 2010.
2. De administratie is zodanig van opzet en werking, dat zij dienstbaar is voor:
 - a. het sturen en het beheersen van activiteiten en processen in het Land;
 - b. het verstrekken van informatie over onder andere ontwikkelingen in de omvang van vaste activa, voorraden, vorderingen, liquide middelen, schulden, contracten;
 - c. het bewaken van de waarden van het Land;
 - d. het verschaffen van informatie over uitputting van de toegekende budgetten en investeringskredieten en voor het maken van kostencalculaties;
 - e. het afleggen van verantwoording over de rechtmatigheid, de doelmatigheid en de doeltreffendheid van het gevoerde bestuur in relatie tot de gestelde beleidsdoelen, de begroting en relevante wet- en regelgeving;
 - f. de controle van de registratie van gegevens als zodanig en van de daaraan ontleende informatie, alsmede voor de controle op de rechtmatigheid, de doelmatigheid en doeltreffendheid van het gevoerde bestuur in relatie tot de gestelde beleidsdoelen, de begroting en relevante wet- en regelgeving.

Artikel 4 Toezicht

1. Met het toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens deze landsverordening zijn belast de door de Minister van Financiën aangewezen overheidsfunctionarissen. De in de eerste volzin bedoelde overheidsfunctionarissen zijn te allen tijde bevoegd van andere overheidsfunctionarissen en van degenen die ter beschikking van het Land zijn gesteld inzage te vorderen respectievelijk inlichtingen te verkrijgen van de onderscheidene onderdelen van de administratie van het Land.
2. Bij ministeriële regeling met algemene werking, kunnen regels worden vastgesteld met betrekking tot de wijze van taakuitoefening van de overheidsfunctionarissen, bedoeld in het eerste lid.
3. De overheidsfunctionarissen, bedoeld in het eerste lid, zijn bevoegd met medeneming van de benodigde apparatuur elke plaats, met uitzondering van de woning zonder uitdrukkelijke toestemming van de bewoner, te betreden, waar aan het Land behorende of toevertrouwde gelden en goederen worden bewaard of administratie daaromtrent wordt gevoerd voor zover dat voor de vervulling van hun taak nodig is.
4. Een ieder is verplicht aan de overheidsfunctionarissen, bedoeld in het eerste lid, alle medewerking te verlenen die op grond van het derde lid wordt gevorderd.

Hoofdstuk 2 | De beheersbegroting

Artikel 5 Indeling beheersbegroting

1. Bij ministeriële regeling met algemene werking kunnen regels worden vastgesteld met betrekking tot de indeling van de beheersbegroting in sub-functies en sub-categorieën.
2. Bij ministeriële regeling met algemene werking kunnen richtlijnen worden vastgesteld met betrekking tot de procedure en de kaders voor het ontwerp en de wijziging van de beheersbegroting.

Artikel 6 Ramingen beheersbegroting en vaststelling

1. Elke minister dient de ramingen waarover hij het beheer voert voor de beheersbegroting van het hoofdstuk van de begroting bedoeld in artikel 1, onderdeel a, van de Landsverordening comptabiliteit 2010, jaarlijks gelijktijdig met dat begrotingshoofdstuk in bij de Minister van Financiën.
2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing op de (onder) voorzitter of secretaris van de staatsorganen voor het onderdeel van de begroting waarover zij het beheer voeren.

3. De ramingen, bedoeld in het eerste en tweede lid, hebben betrekking op de baten en lasten welke in het komende dienstjaar verwacht kunnen worden of welke ten minste in de drie daarop volgende jaren verwacht kunnen worden, alsmede op de in diezelfde periode wenselijk geachte investeringen en andere kapitaaluitgaven.
4. De totalen van de ramingen, bedoeld in het eerste tot en met derde lid sluiten per hoofdstuk van de beheersbegroting per functie en per categorie aan op de bedragen die hiervoor in de begroting, bedoeld in artikel 1, onderdeel a, van de Landverordening comptabiliteit 2010 zijn opgenomen.
5. Indien de Minister van Financiën op grond van artikel 34, vierde lid, van de Landverordening comptabiliteit 2010 bezwaar maakt tegen de ramingen van de beleidsbegroting geldt dat bezwaar evenzeer voor de betrokken sub-functies en subcategorieën van de beheersbegroting. Daarnaast maakt de Minister van Financiën bezwaar tegen de verdeling van de gelden binnen een categorie of functie voor zover deze hem met het oog op het doelmatig beheer van gelden van het Land niet toelaatbaar voorkomen dan wel niet in een redelijke verhouding staan tot de doelstellingen van het beleid dat aan de begroting ten grondslag ligt.
6. Aan de hand van de ramingen, bedoeld in het eerste en tweede lid, en indien nodig van andere gegevens, dient de Minister van Financiën bij de Raad van Ministers een ontwerp van de beheersbegroting in.
7. Onmiddellijk na vaststelling van de beleidsbegroting door de Staten, wordt de door de Raad van Ministers goedgekeurde beheersbegroting bedoeld in het zesde lid, bij ministeriële regeling met algemene werking vastgesteld

Artikel 7 Afwijkingen beheersbegroting

1. Tijdens de uitvoering van de beheersbegroting wordt elke afwijking daarvan, uitgezonderd het gestelde in het derde en vierde lid, vooraf ter goedkeuring voorgelegd aan het door de Minister van Financiën krachtens artikel 41, tweede lid, Landsverordening comptabiliteit 2010, aangewezen organisatieonderdeel binnen zijn ministerie.
2. Bij ministeriële regeling met algemene werking kunnen regels worden vastgesteld met betrekking tot de procedure en het model voor de afwijking, bedoeld in het eerste lid.
3. De budgethouder is ten aanzien van het organisatieonderdeel waaraan hij leiding geeft, bevoegd af te wijken van de beheersbegroting mits bedoelde afwijking budgetneutraal is en uitsluitend binnen elk van de volgende economische categorieën genoemd in bijlage 3, van de Landsverordening comptabiliteit 2010: categorie 4200, categorie 4300 en categorie 4400 geschiedt.
4. De minister die met het beheer van een hoofdstuk van de begroting is belast is bevoegd, na raadpleging van de betreffende organisatieonderdelen van zijn ministerie, in de in de volgende volzin genoemde gevallen binnen de functies die

deel uitmaken van dat hoofdstuk van de begroting af te wijken van de beheersbegroting. Voor zover bedoelde afwijking budgetneutraal is, kan er van worden afgeweken binnen elk van de volgende economische categorieën genoemd in bijlage 3, van de Landsverordening comptabiliteit 2010: categorie 4200, categorie 4300, categorie 4400, categorie 4600, categorie 4650, categorie 4750.

5. De minister die met het beheer van een hoofdstuk van de begroting is belast is bevoegd, na raadpleging van de betreffende organisatieonderdelen van zijn ministerie, in de in de volgende volzin genoemde gevallen binnen de functies die deel uitmaken van dat hoofdstuk van de begroting af te wijken van de beheersbegroting. Voor zover bedoelde afwijking budgetneutraal is, kan er van worden afgeweken binnen categorie 4900, in geval het inventarissen, kantoorapparatuur of vervoersmiddelen betreft.
6. Het derde, vierde en vijfde lid is van overeenkomstige toepassing op de (onder) voorzitter of secretaris van de staatsorganen voor organisatieonderdelen van zijn staatsorgaan.
7. Een besluit tot afwijking als bedoeld in het derde, vierde en vijfde lid, wordt terstond vastgelegd overeenkomstig de ministeriële regeling met algemene werking bedoeld in het tweede lid. Bedoeld besluit wordt terstond ter verwerking in de financiële administratie gezonden aan de overheidsfunctionaris die daartoe door de betrokken minister in overleg met de Minister van Financiën is aangewezen.

Artikel 8 Bijzondere lasten

1. Bij ministeriële regeling met algemene werking kunnen regels worden vastgesteld met betrekking tot de aanwijzing van lasten of uitgaven als lasten of uitgaven met een bijzonder karakter, mits die lasten of uitgaven een aanmerkelijk financieel belang hebben of een risico kunnen vormen, of waarvan het financieel beheer voor de categorieën van de organisatieonderdelen daartoe aanleiding geven.
2. Bij het aangaan van financiële verplichtingen als gevolg waarvan lasten en uitgaven met een bijzonder karakter als bedoeld in het eerste lid ontstaan, wordt een goedkeuringsprocedure in acht genomen. De in het eerste volzin bedoelde goedkeuringsprocedure, wordt bij ministeriële regeling met algemene werking vastgesteld.

Hoofdstuk 3 | Overeenkomsten tot verwerving van goederen, rechten en diensten

Artikel 9 Budgethouder, verlening van opdrachten

1. Opdrachten tot het uitvoeren van werken of tot het doen van leveringen of dienstverrichtingen ten behoeve van het Land worden verstrekt door de budgethouder.
2. Opdrachten tot het uitvoeren van werken of tot het doen van leveringen of dienstverrichtingen ten behoeve van het Land worden verstrekt op basis van een programma van eisen. In bedoeld programma is onder meer duidelijk omschreven welke werken op welke termijn tot stand gebracht zullen worden, onderscheidenlijk welke goederen, rechten of diensten op welke termijn zullen worden verworven en onder welke condities dit dient te geschieden.
3. Opdrachten tot het uitvoeren van werken of tot het doen van leveringen of dienstverrichtingen ten behoeve van het Land voor een bedrag groter dan NAF 1.000, worden steeds schriftelijk verstrekt.
4. Overeenkomsten voor werken, leveringen of dienstverrichtingen worden voor ten hoogste drie jaar gesloten.
5. Indien het landsbelang dat vordert kunnen de in het vierde lid bedoelde overeenkomsten in afwijking van dat lid worden aangegaan voor:
 - a. ten hoogste vijf jaar, mits daarin voorafgaand is goedgekeurd bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, of
 - b. een periode van langer dan vijf jaar, mits dat voorafgaande bij landsverordening is goedgekeurd.
6. De in het eerste lid bedoelde opdrachten en de in het vierde lid bedoelde overeenkomsten zijn nietig indien zij geheel of gedeeltelijk zijn aangegaan door personen die daartoe niet of niet voldoende zijn gemachtigd overeenkomstig artikel 40, zesde lid, Landsverordening comptabiliteit 2010.
7. De in het eerste, tweede, derde, vierde en vijfde lid bedoelde opdrachten en overeenkomsten worden verstrekt door de budgethouder namens de minister die het aangaat.
8. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden nadere regels gesteld met betrekking tot de procedure, richtlijnen en modellen voor de opdrachten en overeenkomsten, bedoeld in het eerste, derde, vierde en vijfde lid.
9. Bij ministeriële regeling met algemene werking kan het bedrag, genoemd in het derde lid, worden aangepast.

Artikel 10 Aanbesteding van opdrachten

1. Opdrachten tot het uitvoeren van werken en het doen van leveringen of dienstverrichtingen ten behoeve van het Land waarvan de geraamde waarde gelijk is aan of groter is dan NAf 100.000, worden in het openbaar aanbesteed. In afwijking van de eerste volzin worden alleen opdrachten tot het uitvoeren van civieltechnische werken, waarvan de geraamde waarde gelijk is aan of groter is dan NAf 250.000 in het openbaar aanbesteed.
2. Bij opdrachten tot het uitvoeren van werken en het doen van leveringen of dienstverrichtingen ten behoeve van het Land, waarvan de geraamde waarde gelijk is aan of groter is dan NAf 25.000 doch kleiner dan NAf 100.000 kan worden volstaan met de opvraag van drie offertes. In afwijking van de eerste volzin kan bij opdrachten tot uitvoeren van civieltechnische werken, waarvan de geraamde waarde gelijk is aan of groter is dan NAf 25.000 doch kleiner dan NAf 250.000 worden volstaan met de opvraag van drie offertes.
3. Bij een opdracht tot het uitvoeren van werken en het doen van leveringen of dienstverrichtingen ten behoeve van het Land, waarvan de geraamde waarde kleiner is dan NAf 25.000 kan worden volstaan met de opvraag van één offerte.
4. In afwijking van het eerste en het tweede lid kan in de hiernavolgende gevallen volstaan worden met de opvraag van één offerte:
 - a. bij licenties van door het Land aangeschafte programmatuur;
 - b. bij onderhoudswerkzaamheden aan programmatuur of systemen die door het Land zijn aangeschaft en waarvan de programmatuurcode eigendom blijft van de opdrachtnemer dan wel de opdrachtnemer de exclusieve rechten heeft om de programmatuur of het systeem te onderhouden;
 - c. bij onderhoudswerkzaamheden aan roerende zaken waarvan de opdrachtnemer de exclusieve rechten dan wel expertise van onderhoud heeft;
 - d. bij vervolgoopdrachten die binnen een periode van 3 jaar na gunning geschieden;
 - e. bij opdrachten waarbij er sprake is van één potentiële opdrachtnemer.
5. De Minister van Financiën kan in het Landsbelang, in een met redenen omklede beschikking, beslissen dat wordt afgezien van de in het eerste en tweede lid bedoelde openbare aanbesteding respectievelijk offerteprocedure.
6. Bij ministeriële regeling met algemene werking kunnen de bedragen, genoemd in het eerste, tweede en derde lid, worden aangepast.

Artikel 11 Procedureregels bij opdrachten

Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden regels gesteld met betrekking tot:

- a. de procedures die worden gevolgd in geval van openbare aanbestedingen of het opvragen van offertes als bedoeld in artikel 10;

- b. de wijze waarop een keuze wordt gemaakt tussen inschrijvers of aanbieders bij het verstrekken van een opdracht als bedoeld in artikel 10;
- c. het toezicht op de uitvoering van de opdrachten als bedoeld in artikel 10;
- d. de wijziging, schorsing of staking van door het Land in opdracht gegeven werken en het beslechten van geschillen met opdrachtnemers.

Artikel 12 Verbod aanneming van werk, dienstverrichtingen, leveringen

1. Onverminderd de bepalingen van de Landsverordening Materieel Ambtenarenrecht is overheidsfunctionaris of een persoon die ter beschikking is gesteld aan het Land, verboden werken, leveringen of dienstverrichtingen, welke direct of indirect, geheel of gedeeltelijk, ten laste van het Land komen, aan te nemen, zich daarvoor borg te stellen of daaraan rechtstreeks of zijdelings deel te hebben.
2. Indien de participatie aan de gunning van opdrachten van een persoon als bedoeld in het eerste lid de schijn kan wekken van belangenverstrengeling onthoudt hij zich van deelname aan de besluitvorming en de advisering betreffende deze aangelegenheid. Tevens onthoudt bedoelde persoon zich van de vaststelling of goedkeuring der rekening van een organisatie tot welks bestuur hij behoort.

Artikel 13 Verstrekken van subsidie

1. Het verstrekken van subsidie door een minister geschiedt met in achtneming van de Landsverordening comptabiliteit 2010 en binnen de grenzen van de in de begroting vastgestelde financiële middelen.
2. Een subsidie ten laste van een begroting die nog niet is vastgesteld of goedgekeurd wordt verleend onder de voorwaarde dat voldoende middelen op de begroting beschikbaar worden gesteld. Bij de verleningsbeschikking wordt daarop gewezen.
3. Bij landsbesluit houdende algemene maatregelen worden nadere regels gesteld voor de verstrekking van subsidie.
4. Het landsbesluit, bedoeld in het derde lid, bevat in ieder geval regels ten aanzien van:
 - a. de inrichting en inhoud van de beschikking tot verstrekking van subsidie, de aan de subsidie verbonden verplichtingen en voorwaarden en de procedureregels;
 - b. de termijnen waarbinnen subsidie kan worden aangevraagd met de beslistermijnen;
 - c. de vorm waarbij subsidie wordt verstrekt: op aanvraag dan wel bij inschrijving;
 - d. het toezicht op de verstrekte subsidie;
 - e. de verantwoording van de ontvangen subsidie.

Hoofdstuk 4 | Betaalbaarstelling en betalingen

Artikel 14 Aanwijzing betalingsordonnateur, register

1. Facturen ten laste van het Land worden betaalbaar gesteld door een betalingsordonnateur.
2. De aanwijzing van de betalingsordonnateur, bedoeld in artikel 1, onderdeel d, geldt vanaf het moment dat deze overheidsfunctionaris in het register, bedoeld in het derde lid, is opgenomen.
3. Er is een register van de betalingsordonnateurs dat wordt beheerd door de secretaris-generaal van het betrokken ministerie.
4. Het in het derde lid bedoelde register wordt bewaard bij het betrokken ministerie dan wel bij de staatsorganen en is te allen tijde beschikbaar voor raadpleging door het Ministerie van Financiën, die tevens bevoegd is tot het maken van afschriften uit bedoeld register.

Artikel 15 Betaalbaarstelling

1. Een budgethouder of betalingsordonnateur mag niet tevens rekenplichtig zijn.
2. Betaalbaarstelling vindt uitsluitend plaats indien een bewijs van het verkregen recht van de schuldeiser is overgelegd.
3. Facturen voor aan de ministeries geleverde werken, goederen of diensten worden ingediend bij het Ministerie van Financiën en worden daar direct geregistreerd en vervolgens doorgezonden naar de budgethouder, die de opdracht heeft gegeven tot de uitvoering van het werk, de goederenlevering of de dienstverrichting waarop de vordering is gegrond.
4. De in het derde lid bedoelde budgethouder of de budgethouder van het betrokken staatsorgaan verklaart ten behoeve van betaalbaarstelling, na dienaangaande onderzoek te hebben verricht, of naar zijn oordeel de betreffende prestatie al dan niet naar behoren is verricht en of het in rekening gebrachte bedrag al dan niet juist is.
5. Nadat een verklaring als bedoeld in het vierde lid is afgegeven die inhoudt dat de betreffende prestatie naar behoren is verricht en het in rekening gebrachte bedrag juist is, geschiedt de betaalbaarstelling op grond van een betalingsopdracht van een betalingsordonnateur van het betrokken ministerie en het betrokken staatsorgaan.
6. Aan opdrachtnemers wordt geen interest toegekend bij mogelijke vertraging in de betaling van hun vorderingen.
7. Zaken en vermogensrechten toebehorend aan het Land, worden niet aan een schuldeiser afgestaan als betaling voor diens vordering.

Artikel 16 Vorm, inhoud en toetsing facturen

Bij ministeriële regeling met algemene werking worden nadere regels vastgesteld over de vorm, inhoud en wijze van toetsing van facturen.

Artikel 17 Voorschotten

1. Aan opdrachtnemers worden slechts voorschotten verleend indien dit bij overeenkomst is vastgelegd.
2. Overeenkomsten waarin is bepaald dat een voorschot wordt of kan worden verleend, worden pas aangegaan, nadat het krachtens artikel 41, tweede lid, van de Landsverordening comptabiliteit 2010 aangewezen organisatieonderdeel daarmee heeft ingestemd.
3. Bij ministeriële regeling met algemene werking worden regels vastgesteld betreffende de criteria en de te volgen procedure bij het verlenen van voorschotten aan opdrachtnemers.

Artikel 18 Voorschotten aan overheidsfunctionarissen

1. Andere voorschotten dan die bedoeld in artikel 17 en 20 kunnen slechts worden verleend:
 - a. wegens reis- en verblijfskosten van overheidsfunctionarissen;
 - b. voor bezoldigingen ter voldoening van het eigen aandeel van de overheidsfunctionaris in de kosten van geneeskundige behandeling en/of verpleging en tandheelkundige behandeling van die overheidsfunctionaris en zijn meeverzekerde gezinsleden;
 - c. voor studiekosten van overheidsfunctionarissen;
 - d. ter betaling van begrafeniskosten;
 - e. voor noodzakelijke uitgaven, die geen uitstel gedogen, voor een maximaal bedrag van NAf 1.000, van overheidsfunctionarissen, met een bezoldiging van ten hoogste het maximaal bedrag opgenomen in schaal 3 als bedoeld in de bijlage behorende bij de Bezoldigingslandsbesluit 1998.
2. Bij ministeriële regeling met algemene werking, worden regels en procedures vastgesteld voor de verlening van de voorschotten, bedoeld in het eerste lid, die ten minste betreft:
 - a. de terugbetalingstermijn;
 - b. het minimum bedrag voor de maandelijks aflossing en;
 - c. de verantwoordingsplicht.

Artikel 19 Rekenplichtigheid bij betalingen

1. Behoudens het gestelde in artikel 20, worden schulden van het Land betaald:
 - a. door rekenplichtigen van het Ministerie van Financiën, uit de door de Minister van Financiën aangewezen kassen en bankrekeningen;
 - b. door rekenplichtigen uit door de Minister van Financiën geautoriseerde kassen en bankrekeningen van staatsorganen, onder beheer van de betreffende voorzitter of secretaris.
2. De in het eerste lid genoemde kassen en bankrekeningen worden niet gebruikt voor de inning van ontvangsten.

Artikel 20 Kleine kas

1. Een secretaris-generaal, directeur onderscheidelijk een hoofd van een sector kan de beschikking krijgen over een kleine kas waaruit hij bij wijze van voorschot ten laste van de begroting betalingen kan doen voor:
 - a. kleine huishoudelijke uitgaven;
 - b. kleine kantooruitgaven;
 - c. uitgaven voor klein onderhoud en reparatie;
 - d. andere bij het verstrekken van de kleine kas met name te noemen uitgaven.
2. Elke in het eerste lid bedoelde kleine kas wordt afzonderlijk ingesteld bij beschikking van de Minister van Financiën en de minister die het aangaat waarbij tevens het maximale geldbedrag dat telkens bij wijze van voorschot wordt gestort, wordt bepaald.
3. De in het eerste lid bedoelde kleine kas kan zowel chartaal als giraal worden aangehouden. Op de girale kleine kas is artikel 19, tweede lid, van overeenkomstige toepassing.
4. De secretaris-generaal, de directeur of het hoofd van een sector stelt een rekenplichtige van zijn organisatieonderdeel aan als bewaarder van de kleine kas.
5. Het eerste tot en met het vierde lid is van overeenkomstige toepassing op de (onder) voorzitter en secretaris van de staatsorganen .

Artikel 21 Procedureregels betalingen

Bij ministeriële regeling met algemene werking worden regels gesteld betreffende procedures voor betaalbaarstelling, feitelijke betaling en het verlenen van voorschotten voor de kleine kas en de periodieke afrekening daarvan, alsmede over de vorm en inhoud van de daarbij gebruikte documenten.

Hoofdstuk 5 | Vorderingen, ontvangsten en teruggave op ontvangsten

Artikel 22 Ontvangst van betalingen

1. Vorderingen van het Land anders dan uit hoofde van belastingen, worden ontvangen door storting of overschrijving op daartoe door de secretaris-generaal van het Ministerie van Financiën, namens de Minister van Financiën, aangewezen kassen en bankrekeningen onder beheer van rekenplichtigen.
2. De in het eerste lid genoemde kassen en bankrekeningen worden niet gebruikt voor het doen van uitgaven.

Artikel 23 Procedureregels invordering en teruggave

Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen worden regels gesteld betreffende procedures voor instelling van de invordering, incasso, kwijting en teruggave op ontvangsten, anders dan belastingen, alsmede de vorm en inhoud van daarbij gebruikte documenten.

Artikel 24 Teruggave van ontvangsten

Teruggave van ontvangsten, anders dan wegens belastingen en sociale premies, vindt slechts plaats nadat de budgethouder van het betrokken ministerie of het betrokken staatsorgaan daarmee heeft ingestemd.

Artikel 24a Dading

1. Geschillen omtrent zaken alsmede omtrent de hierop verleende rechten, opdrachten als bedoeld in hoofdstuk 3 en alle overige overeenkomsten kunnen door de minister die het aangaat of de (onder) voorzitter of secretaris van de staatsorganen die het aangaat, in overleg met de Minister van Financiën, worden beëindigd bij dading. Alvorens daartoe over te gaan wint de minister die het aangaat juridisch advies in over de conceptovereenkomst van dading.
2. Een overeenkomst als bedoeld in het eerste lid kan door middel van een met redenen omklede beschikking van de minister die het aangaat worden aangegaan indien de overeenkomst een bedrag betreft van ten hoogste NAF 25.000. Voor een overeenkomst voor een bedrag van meer dan NAF 25.000 maar ten hoogste NAF 1 miljoen wordt de beschikking door de Minister van Financiën verstrekt.

3. Indien de overeenkomst, bedoeld in het eerste lid een bedrag groter dan NAF 1 miljoen betreft, komt die overeenkomst niet eerder tot stand dan nadat die bij landsverordening is vastgesteld.
4. Van de beëindiging van een geschil bij dading wordt telkens onverwijld kennis gegeven aan de Algemene Rekenkamer en de interne accountant van de overheid, onder toezending van de tekst van de betreffende overeenkomst.
5. Jaarlijks wordt door de Minister van Financiën indien het hemzelf aangaat, dan wel door de minister die het aangaat gezamenlijk met de Minister van Financiën, van de overeenkomsten als in het eerste lid bedoeld aan de Staten mededeling gedaan.

Hoofdstuk 6 | Kwijtschelding, oninbare vorderingen en verjaring

Artikel 25 Kwijtschelding en oninbare vordering

1. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden met inachtneming van dit artikel regels voor kwijtschelding en oninbaar verklaring van vorderingen vastgesteld.
2. Het oninbaar verklaren van een of meerdere vorderingen is een interne aangelegenheid van het Land, die niet aan de schuldenaar wordt bekend gemaakt. Na het oninbaar verklaren van een vordering worden de actieve invorderingshandelingen gestaakt. Mocht later blijken dat alsnog verhaalsobjecten bestaan, dan wordt de invordering weer ter hand genomen.
3. Burgerrechtelijke het Land toekomende vorderingen kunnen door middel van een met redenen omklede beschikking van de minister die het aangaat of een met reden omklede besluit van de (onder) voorzitter en secretaris van de staatsorganen die het aangaat worden kwijtgescholden of oninbaar worden verklaard indien het gezamenlijke bedrag van de vorderingen per schuldenaar minder dan NAF 25.000 bedraagt. Voor kwijtschelding of oninbaar verklaren van vorderingen waarvan het gezamenlijke bedrag per schuldenaar meer dan NAF 25.000, maar minder dan NAF 1 miljoen bedraagt, wordt deze bij beschikking van de Minister van Financiën verstrekt.
4. Indien het bedrag van de kwijtschelding of oninbaar verklaren van burgerrechtelijke vorderingen, bedoeld in het derde lid, per schuldenaar groter is dan NAF 1 miljoen geschiedt de kwijtschelding of het oninbaar verklaren van de vordering bij landsverordening.

Artikel 26 Besluit tot kwijtschelding of oninbaarheid

1. Elke oninbaar verklaring als bedoeld in artikel 25, derde lid, wordt door de minister die het aangaat, indien deze niet de Minister van Financiën is, of door de (onder) voorzitter en secretaris van de staatsorganen die het aangaat maandelijks met opgave van redenen gemeld aan de Minister van Financiën.
2. Jaarlijks wordt door de Minister van Financiën van het totaalbedrag van de kwijtscheldingen en verklaringen van oninbare vordering, bedoeld in artikel 25, derde lid, aan de Staten bij indiening van de jaarrekening mededeling gedaan. Dit totaalbedrag wordt gesplitst naar de reden van kwijtschelding of oninbaarheid. De in de eerste volzin bedoelde mededeling wordt door de Minister van Financiën tevens gezonden aan de Algemene Rekenkamer en aan de interne accountant van de overheid.
3. In het verslag van de accountant, bedoeld in artikel 50, tweede lid, van de Landsverordening Comptabiliteit 2010 wordt vermeld of de kwijtscheldingen en het oninbaar verklaren van vorderingen zowel procedureel als materieel in overeenstemming met deze landsverordening en het landsbesluit, bedoeld in artikel 25, eerste lid, geschied.

Artikel 27 Verjaring vorderingen

Voor vorderingen ten gunste van het Land zijn de verjaringsregels zoals deze in afdeling 3, Boek 3, van het Burgerlijk Wetboek zijn vastgelegd, van overeenkomstige toepassing.

Artikel 28 Verjaring overige vorderingen

1. Voor vorderingen ten laste van het Land zijn de verjaringsregels zoals deze in afdeling 3, Boek 3, van het Burgerlijk Wetboek zijn vastgelegd, van overeenkomstige toepassing.
2. Indien de vordering schriftelijk bij het Ministerie van Financiën of bij het betrokken staatsorgaan is ingediend binnen de termijn, bedoeld in het eerste lid, wordt de verjaring gestuit. Aan de schuldeiser, wordt op verzoek een gedagtekende ontvangstbevestiging als bewijs afgegeven.

Hoofdstuk 7 | Het beheer van liquide middelen

Artikel 29 Beheer liquide middelen

1. Behoudens het bepaalde in het tweede lid, is het Ministerie van Financiën belast met het beheer van de liquide middelen, waaronder wordt verstaan de bewaring en inning van liquide middelen, het doen van betalingen en het beleggen van overtollige financiële middelen.
2. De (onder) voorzitter of secretaris van de staatsorganen worden met de in het eerste lid genoemde taak belast voor zover het de staatsorganen betreft.
3. De Minister van Financiën kan bij beschikking een overheidsfunctionaris van een ander ministerie belasten met de inning van liquide middelen, voor zover dit samenhangt met de aan het betrokken ministerie opgedragen taak.
4. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen richtlijnen worden vastgesteld zodat:
 - a. het uitzetten van overtollige geldmiddelen uitsluitend gebeurt bij financiële instellingen met minimaal een A rating afgegeven door ten minste één gezaghebbende rating agency;
 - b. het uitzetten van overtollige geldmiddelen uitsluitend gebeurt tegen vastrentende waarden, dan wel in producten waarvan de hoofdsom aan het eind van de looptijd intact is;
 - c. derivaten uitsluitend worden gebruikt voor het beperken van financiële risico's.

Artikel 30 De huisbankier

1. Het Land heeft een huisbankier
2. De huisbankier wordt door middel van een openbare aanbesteding geselecteerd.
3. Als huisbankier kan een commerciële bank of de Centrale bank van Curaçao en Sint Maarten worden geselecteerd.
4. Met de huisbankier, bedoeld in het eerste lid, wordt, in afwijking van artikel 9, vierde lid, door de secretaris-generaal van het Ministerie van Financiën, namens de Minister van Financiën, een overeenkomst aangegaan voor vijf jaar. Na afloop van de termijn waarvoor de overeenkomst bedoeld in de eerste volzin is aangegaan kan de overeenkomst aansluitend één maal worden verlengd voor ten hoogste vijf jaar.

Artikel 31 De hoofdbankrekening

1. De secretaris-generaal van het Ministerie van Financiën houdt namens de Minister van Financiën bij de in artikel 30, eerste lid, bedoelde huisbankier een hoofdbankrekening aan ten behoeve van het liquiditeitenbeheer.
2. Behoudens de creditsaldi van de in artikel 20, bedoelde kleine kassen, en van bij ministeriële regeling met algemene werking aan te wijzen rekeningen worden alle creditsaldi op de rekeningen bij commerciële banken dagelijks overgeboekt naar de hoofdbankrekening van het Land.
3. Alle debetsaldi op de rekeningen bij de commerciële banken worden dagelijks aangevuld vanaf de hoofdbankrekening bedoeld in het eerste lid.

Artikel 32 Overige bankrekeningen

1. Behoudens het gestelde in het tweede en derde lid, houdt alleen het Ministerie van Financiën bankrekeningen aan bij de huisbankier en commerciële banken.
2. De in artikel 29, tweede en derde lid bedoelde personen respectievelijk overheidsfunctionarissen kunnen in overleg met de secretaris-generaal van het Ministerie van Financiën, namens de Minister van Financiën, één of meer bankrekeningen aanhouden bij de huisbankier en commerciële banken.
3. De in artikel 20, vierde lid bedoelde rekenplichtigen kunnen per kleine kas één bankrekening aanhouden bij de huisbankier of een commerciële bank, welke slechts kan worden geopend door een daartoe door de secretaris-generaal van het Ministerie van Financiën, namens de Minister van Financiën, aan te wijzen overheidsfunctionaris van het Ministerie van Financiën.

Hoofdstuk 8 | Rekenplichtigheid en schadeplichtigheid

Artikel 33 Rekenplichtige, register

1. De overheidsfunctionaris die met de tijdelijke waarneming van de taak van de rekenplichtige is belast, is ook rekenplichtig.
2. De rekenplichtige wordt namens de minister die het aangaat aangewezen door de secretaris-generaal van het betreffende ministerie, dan wel door de (onder) voorzitter of secretaris van de staatsorganen aangewezen.
3. Er is een register van rekenplichtigen, ingesteld en beheerd door de secretaris-generaal van het betrokken ministerie, namens de Minister van Financiën dan wel door de (onder) voorzitter of secretaris van de staatsorganen.
4. De aanwijzing tot rekenplichtige, bedoeld in het tweede lid, gaat pas in op het moment dat deze rekenplichtige in het register, bedoeld in het derde lid, is opgenomen.

5. Het in het derde lid bedoelde register wordt bewaard bij het betrokken ministerie dan wel bij de staatsorganen en is te allen tijde beschikbaar voor raadpleging door het Ministerie van Financiën, die tevens bevoegd is tot het maken van afschriften uit bedoeld register.

Artikel 34 Zekerheidsstelling

Aan een rekenplichtige wordt geen verplichting tot zekerheidsstelling opgelegd.

Artikel 35 Verplichtingen bij rekenplichtigheid

De Minister van Financiën regelt bij ministeriële regeling met algemene werking:

- a. de overzichten en specificaties die door de rekenplichtige periodiek dienen te worden overlegd,
- b. de frequentie waarmee dit dient te geschieden,
- c. de wijze waarop op de rekenplichtige toezicht wordt uitgeoefend en door welk orgaan of welke functionaris, en
- d. de wijze waarop de overdracht van rekenplichtigheid plaatsvindt.

Artikel 36 Aanzuiveren tekorten bij rekenplichtigheid

Onverminderd het bepaalde in artikel 69 van de Landsverordening Materieel Ambtenarenrecht, is de rekenplichtige verplicht tot het aanzuiveren van tekorten die in de aan hem toevertrouwde goederen en liquide middelen zijn ontstaan.

Artikel 37 Verantwoordelijkheid rekenplichtige bij afwezigheid

Indien het bevoegd gezag geen aanwijzing tot waarneming als bedoeld in artikel 70 van de Landsverordening Materieel Ambtenarenrecht heeft gedaan, doch de rekenplichtige aantoonbaar dat hij in de onmogelijkheid verkeerde om zijn taak te verrichten en dat dit feit aan de secretaris-generaal van het betrokken ministerie bekend was, is hij voor de tijd gedurende welke dit het geval is geweest eveneens van zijn verantwoordelijkheid ontheven en gaat die verantwoordelijkheid over naar het bevoegde gezag.

Artikel 38 Schadevergoeding

Bij vaststelling van de schadevergoeding, bedoeld in artikel 68 van de Landsverordening Materieel Ambtenarenrecht moet aan de betrokken overheidsfunctionaris de gelegenheid worden geboden om zich mondeling of schriftelijk te verantwoorden. Indien de overheidsfunctionaris buiten machte is van deze gelegenheid gebruik te maken, wordt de onrechtmatigheid of verwijtbaarheid, bedoeld in artikel 68, eerste lid, van de Landsverordening Materieel Ambtenarenrecht, zoveel mogelijk op andere wijze onderzocht alvorens tot vaststelling van een schadevergoeding wordt overgegaan.

Hoofdstuk 9 | Beheer en vervreemden roerende en onroerende zaken van het Land

Artikel 39 Beheer en administratie

1. Het beheer, de administratie en de vervreemding van onroerende zaken van het Land geschiedt overeenkomstig de Landsverordening domaniale gronden.
2. Elke minister is verantwoordelijk voor het beheer en de administratie van de onder hem ressorterende roerende zaken.
3. Bij ministeriële regeling met algemene werking kan de Minister van Financiën nadere regels vaststellen met betrekking tot voorschriften betreffende het beheer en de administratie, bedoeld in het eerste en tweede lid.
4. Tegelijk met het verslag van het afgelopen dienstjaar doet de Minister van Verkeer, Vervoer en Ruimtelijke Planning aan de Staten schriftelijk verslag met betrekking tot het beheer van de onroerende zaken. Dit verslag wordt als een afzonderlijke nota onder de tot de jaarrekening behorende stukken opgenomen.

Artikel 40 Wisseling roerende zaken tussen organisatieonderdelen

1. Voordat tot vervreemding van roerende zaken wordt overgegaan, worden eerst de organisatieonderdelen van het Land, in de gelegenheid gesteld om de betreffende zaak te verwerven.
2. Indien een roerende zaak wordt verworven door een ander organisatieonderdeel van het Land, wordt deze roerende zaak tegen de overdrachtswaarde ten tijde van de overdracht naar het organisatieonderdeel dat de zaak verwerft, overgeboekt. Dat gebeurt onder vermindering voor dat bedrag van de beheersbegroting van het organisatieonderdeel dat de zaak verwerft en gelijktijdige verhoging voor hetzelfde bedrag van de beheersbegroting van het organisatieonderdeel dat de zaak vervreemdt.

Artikel 41 Vervreemding van roerende goederen

1. Behoudens het bepaalde in het derde lid geschiedt de verkoop van roerende zaken in het openbaar.
2. In afwijking van het eerste lid, behoeft de verkoop niet in het openbaar te geschieden mits de Minister van Financiën daarmee instemt en de waarde van de roerende zaak ten hoogste NAF 25.000 bedraagt. De ministeriële beschikking waarbij de afwijking wordt toegestaan bevat de gronden waarop tot de afwijking is besloten.
3. Het eigendom van de roerende lichamelijke zaken gaat niet eerder op de wederpartij over, dan nadat de levering daarvan is geschied overeenkomstig de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek.

Artikel 42 Procedureregels bij openbare verkoop

Regels met betrekking tot de procedures die in geval van openbare veilingen en inschrijvingen en andere verkopen in het openbaar moeten worden gevolgd worden door de Minister van Financiën bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, vastgesteld.

Artikel 43 Dading

Vervallen

Hoofdstuk 10 | Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 44 Intrekking comptabele verordeningen

1. De Comptabiliteitslandsverordening, de Experimenteerverordening Comptabiliteitsvoorschriften en de Comptabiliteitsvoorschriften eilandgebieden worden ingetrokken.
2. De in het eerste lid genoemde verordeningen blijven van toepassing op ontwerpen tot vaststelling en wijziging van een begroting en tot vaststelling van een jaarrekening tot en met het dienstjaar 2015.
3. De intrekking van de in het eerste lid genoemde verordeningen heeft geen gevolgen voor de geldigheid van bepalingen, nadere regels en beleidsregels waarin wordt verwezen naar deze verordeningen mits de bepaling of regel waarnaar wordt verwezen naar de strekking ook is opgenomen in vervangende verordeningen.

Artikel 45 Intrekking Subsidieverordening

1. De Subsidieverordening Curaçao 2007 wordt ingetrokken maar blijft van toepassing op subsidies die krachtens deze verordening zijn verleend tot het moment waarop die subsidies in overeenstemming met de nieuwe regels zijn vervallen of ingetrokken.
2. De intrekking van de Subsidieverordening Curaçao 2007 heeft geen gevolgen voor de geldigheid van bepalingen, nadere regels en beleidsregels waarin wordt verwezen naar genoemde verordening mits de bepaling waarnaar wordt verwezen naar de strekking ook is opgenomen in vervangende regelgeving.

Artikel 46 Inwerkingtreding

1. Deze landsverordening treedt in werking op een bij landsbesluit te bepalen tijdstip dat voor de verschillende artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden vastgesteld.
2. Deze landsverordening geldt voor de begroting en jaarrekening over het dienstjaar 2016.

Artikel 47 Citeertitel

Deze landsverordening wordt aangehaald als: Landsverordening financieel beheer.

MEMORIE VAN TOELICHTING van de Landsverordening financieel beheer

1. Algemeen deel

De Landsverordening financieel beheer richt zich op de rechtmatige, ordelijke, controleerbare, doelmatige en doeltreffende inrichting van het geheel van beslissingen, handelingen en regels ter sturing en beheersing van de financiële stromen door de overheidsorganisatie, alsmede de verantwoording die daarover moet worden afgelegd. Daarmee is meteen het onderscheid met de Landsverordening comptabiliteit 2010 duidelijk die zich richt op de begrotings- en verantwoordingscyclus, en de vorm- en inrichtingseisen van de begroting en jaarrekening. Dergelijke vereisten zijn met name van belang voor de relatie tussen regering en Staten, terwijl het financieel beheer meer is gericht op de interne beheersing van financiële stromen. De relatie tussen de bestuurlijke leiding en het ambtelijk apparaat, alsmede in het ambtelijk apparaat onderling, staan hierin centraal.

De in hoofdstuk 1 en 2 opgenomen bepalingen inzake het financieel beheer en de beheersbegroting vormen de spreekwoordelijke kapstok voor de afzonderlijke ministeries. en voor de staatsorganen. Daarnaast zal de Minister van Financiën met ministeriele regelingen nadere invulling geven aan verschillende onderwerpen, zoals de eisen en verantwoordelijkheden rondom financieel beheer, de regels voor bijzondere lasten en de aanbestedingsregels. Ook is een rol weggelegd voor de Minister van Financiën wanneer in uitzonderingsgevallen van een algemene regel kan worden afgeweken. Hiermee geeft de Minister van Financiën invulling aan de bepalingen van artikel 41 van de Landsverordening comptabiliteit 2010, waarin onder meer is geregeld dat de Minister van Financiën belast is met het toezicht op de uitvoering van de begroting en met de inrichting van de financiële en andere administraties van het Land, alsmede op de wijze waarop die administraties worden gevoerd.

De beheersbegroting fungeert als instrument voor het Ministerie van Financiën om deugdelijk financieel beheer van het Land te waarborgen. Het financieel beheer zelf is, binnen de kaders van deze Verordening en de ministeriele regelingen echter een zaak van elke afzonderlijke minister en van de (onder)voorzitter of secretaris van de Staatorganen, die ingevolge de begroting over bepaalde gelden mag beschikken, en het onder zijn leiding en politieke verantwoordelijkheid gestelde ambtelijke apparaat dat het beleid van de minister en de (onder)voorzitter of secretaris van de staatorganen in de dagelijkse praktijk realiseert. Iedere minister is verantwoordelijk voor zijn eigen budget naast de gezamenlijke verantwoordelijkheid van alle ministers voor het geheel.

Hoofdstuk 3 heeft betrekking op overeenkomsten tot verwerving van goederen, rechten

en diensten. Zelfstandig budgetbeheer is uitgangspunt, zolang de uitgaven of ontvangsten worden gepleegd binnen de budgettaire kaders van de beheersbegroting. In deze landsverordening worden de absolute grensbedragen aangegeven.

Hoofdstuk 4 inzake betaalbaarstelling en betalingen heeft onder meer betrekking op rekenplichtigheid bij betalingen.

In het kader van het zelfstandig budgetbeheer worden de beheerstaken binnen de beheerketen in naam van de verantwoordelijke minister of de (onder)voorzitter of secretaris van de staatsorganen aan de organisatieleiding van het desbetreffende ministerie of staatsorgaan gedelegeerd. Binnen deze beheertaken wordt onderscheid gemaakt tussen enerzijds de bewaartaken en anderzijds overige beheertaken. Bewaartaken worden aan een rekenplichtige opgedragen. Rekenplichtigheid krijgt een ruime strekking, omdat de bewaartak behalve geldwaardige papieren ook roerende zaken omvat. De overige beheertaken omvatten het budgethouderschap en de betaalbaarstelling. De betalingsordonnateur, die met de betaalbaarstelling is belast, wordt opgenomen in een register, dat wordt ingesteld en beheerd door het betrokken ministerie, namens de Minister van Financiën of door het betrokken staatsorgaan.

Een uitzondering op de decentraliseringsgedachte is de wijze waarop de treasury-functie is vormgegeven. Betaling en inning geschiedt in beginsel door het Ministerie van Financiën. Er zijn wel enkele uitzonderingen: de staatsorganen kunnen hun eigen treasury-functie vervullen. Daarnaast zijn er onderdelen van ministeries die vanuit hun taak en de aard van de werkzaamheden belast zijn met het innen van bepaalde ontvangsten, zoals de inning van leges en retributies.

Voorts kunnen ministeries kleine kassen aanhouden, waarvan de inhoud bij wijze van voorschot door het Ministerie van Financiën wordt verstrekt.

Hoofdstuk 5 heeft betrekking op vorderingen, ontvangsten en de teruggave van ontvangsten en op procedureregels in dit verband. Hoofdstuk 6 heeft betrekking op kwijtschelding, oninbare vorderingen en verjaring. De termijnen voor verjaring zoals bepaald in de onderhavige landsverordening zijn van toepassing. Voor het overige zijn de termijnen aangaande verjaring zoals bepaald in het Burgerlijk Wetboek van toepassing. De regels die op de onderwerpen in dit hoofdstuk betrekking hebben worden geregeld in een landsbesluit, houdende algemene maatregelen.

In hoofdstuk 7 is uitgangspunt bij de treasury geïntegreerd middelen beheer. Hierin zijn alle bankrekeningen van de overheid - dus van de ministeries - aan de hoofdbankrekening gekoppeld. Dagelijks worden eventuele negatieve saldi aangezuiverd en worden positieve saldi afgeroomd. Is het totaalsaldo negatief, dan trekt het Ministerie van Financiën tijdelijk geld op de markt aan; is het positief, dan kan dit volgens vastgestelde richtlijnen worden uitgezet. Het is aan het Ministerie van Financiën om de seizoenfluctuaties in de kasprognoses te verwerken en om te zetten in een adequaat liquiditeitsbeheer, met de meest gunstige rentekosten of -opbrengsten. Tevens worden de inkomsten en uitgaven op separate bankrekeningen geadministreerd.

Hoofdstuk 8 regelt rekenplichtigheid en schadeplichtigheid. Er worden regels gegeven ten aanzien van verplichtingen bij rekenplichtigheid en de verantwoordelijkheid hierbij. Voorts wordt de aansprakelijkheid van niet rekenplichtige overheidsfunctionarissen geregeld voor verwijtbare schade toegebracht aan het Land. Het beheer en het vervreemden van roerende en onroerende zaken wordt geregeld in hoofdstuk 9. Hierin zijn onder andere opgenomen de hierbij te hanteren voorwaarden en procedureregels. Tevens is geregeld de wijze waarop roerende zaken kunnen worden vervreemd. In dit hoofdstuk is ook geregeld de beëindiging van geschillen bij dading.

Hoofdstuk 10 bevat het overgangsrecht en de slotbepalingen. Vanaf de inwerking-treding dienen alle stukken te voldoen aan de in deze verordening neergelegde bepalingen.

2. Financiële gevolgen

Deze landsverordening heeft betrekking op het intern financieel beheer van de overheidsorganisatie. De bij of krachtens het ontwerp gestelde regels en procedures behoren thans grotendeels tot bestaande financiële praktijk van de overheidsorganisatie. Derhalve heeft deze landsverordening geen additionele financiële kosten tot gevolg. Voorts zijn de consequenties hiervan voor de beheersing van de uitgaven reeds verwerkt in de begroting.

3. Advies Raad van Advies

Op 17 augustus 2015 heeft de Raad van Advies (RvA) de regering inzake de onderhavige ontwerp-landsverordening van advies voorzien (RvA no. RA/10-15-LV).

Het advies van de RvA is voor de regering aanleiding geweest om zowel het ontwerp als de memorie van toelichting op onderdelen te wijzigen. De Regering heeft de adviezen van de RvA grotendeels overgenomen. Voor zover het advies van de RvA niet is overgenomen, wordt de beweegreden daarvoor hierna zo volledig mogelijk weergegeven.

In hoofdstuk I, paragraaf 4, adviseert de RvA om in de memorie van toelichting aan te geven of alle overheidsdiensten geëquipeerd zijn om volgens de bij of krachtens het ontwerp gestelde regels en procedures te functioneren. Tevens adviseert de RvA om aan te geven of aan de hiervoor aangehaalde voorbeelden al dan niet kosten zijn verbonden.

De regering is geëquipeerd om volgens de bij of krachtens het ontwerp gestelde regels en procedures te functioneren. Immers de gestelde regels en procedures

behoren grotendeels thans tot de bestaande financiële praktijk van de regering en zullen daarom geen financiële gevolgen met zich meebrengen.

In hoofdstuk II, onderdeel a, geeft de RvA aan begrip te hebben voor de wens van de regering om het streven naar meer flexibiliteit, maar wijst er op dat het doel van het ontwerp juist het waarborgen van een deugdelijk financieel beheer van het Land is. Door het brengen van bepaalde bevoegdheden buiten het toetsingsveld van de regering en de Staten en deze bevoegdheden toe te kennen aan uitsluitend de regering, de Minister van Financiën of de betrokken minister, loopt het Land naar oordeel van de RvA het niet ondenkbare risico dat het doel van het ontwerp, namelijk het waarborgen van een deugdelijk financieel beheer van het Land, niet wordt bereikt.

De regering heeft het advies van de RvA op dit punt nagenoeg integraal overgenomen zodat wijziging van de bedragen in de onderhavige landsverordening, op twee gevallen na, bij landsverordening tot wijziging van de onderhavige landsverordening geschiedt. Met het oog op de noodzaak van flexibiliteit, modernisering van het financieel beheer, en slagvaardigheid van bestuur heeft de regering gemeend de mogelijkheid te creëren om de bedragen in de artikelen 9 en 10 bij ministeriële regeling met algemene werking te kunnen wijzigen. In artikel 9 betreft het het bedrag boven welk opdrachten tot het uitvoeren van werken of tot het doen van leveringen of dienstverrichtingen ten behoeve van het Land schriftelijk dienen te worden verstrekt. In artikel 10 betreft het de afgrenzing van de gevallen waarin opdrachten in het openbaar of onderhands aanbesteed dienen te worden dan wel volstaan kan worden met de aanvraag van een enkele offerte. Deze bedragen zijn sterk afhankelijk van en sterk van invloed op de kwaliteit van het financieel beheer en dienen daarom met de nodige flexibiliteit aangepast te kunnen worden; zowel opwaarts als neerwaarts.

De RvA acht het, omdat de Stichting Overheidsaccountantsbureau (SOAB) in de afgelopen periode bij de controle van jaarrekeningen van het Land geconstateerd heeft dat het financieel beheer niet op orde is, gewenst om het onderhavige ontwerp aan de SOAB ter advisering voor te leggen. De regering tekent aan dat het onderhavige ontwerp juist antwoord geeft op de tekortkomingen die in het verleden in het financieel beheer zijn gesignaleerd en dat deskundigen die bij die rapporten betrokken waren bij de advisering over het onderhavige ontwerp zijn betrokken. In antwoord op het advies van de RvA om artikel 8 aan te passen zodat daaruit blijkt in welke gevallen de minister een last of uitgave als last respectievelijk uitgave met een bijzonder karakter kan aanwijzen, merkt de regering op dat zij meent dat de inkadering hiervan genoegzaam is omschreven in de toelichting op dat artikel. Lasten en uitgaven hebben namelijk een bijzonder karakter als het financieel belang dat met de last of uitgave is gemoeid aanmerkelijk is, dan wel wanneer verplichtingen een langdurig en structureel effect hebben. Het welk mede zal afhangen van de situatie van de overheidsfinanciën en dientengevolge situationeel ingevuld wordt.

Terzake de opmerking van de RvA dat uit artikel 37 niet blijkt of met “het bevoegde gezag” de Secretaris-generaal bedoeld wordt die de rekenplichtige overheidsdienaar namens de minister heeft aangewezen, de minister zelf of iemand anders, verwijst de regering naar artikel 33, tweede lid, waar geregeld is dat de rekenplichtige namens de minister die het aangaat wordt aangewezen door de secretaris-generaal van het betreffende ministerie. Zodoende is in de situatie als geschetst in artikel 37 in voorkomend geval de minister die het aangaat het bevoegde gezag, daar de aanwijzing namens de minister die het aangaat geschiedt.

Op grond van artikel 1 van de Algemene overgangsregeling wetgeving en bestuur Land Curaçao hebben wet- en regelgeving van de Nederlandse Antillen en van het eilandgebied Curaçao na de overgang naar de nieuwe staatkundige structuur, hun kracht behouden, totdat zij met inachtneming van de Staatsregeling zijn gewijzigd of ingetrokken. Het voorgaande geldt niet voor wet- en regelgeving die op de zogenaamde “negatieve lijst” is geplaatst. Desalniettemin merkt de RvA in reactie op artikel 48 op dat de Comptabiliteitslandsverordening (P.B. 1953, no. 1), de Experimenteerverordening Comptabiliteitsvoorschriften (P.B. 1992, no. 9) en de Comptabiliteitsvoorschriften eilandgebieden (P.B. 1953, no. 174) weliswaar niet voorkomen op de “negatieve lijst” en ook niet expliciet zijn ingetrokken, maar, anders dan de regering, van oordeel is dat die regelingen geen rechtskracht hebben en niet ingetrokken behoeven te worden.

De Raad zet uiteen waarom zij de zienswijze van de regering, welke impliceert dat naast de Landsverordening comptabiliteit 2010, ook de Comptabiliteitslandsverordening (P.B. 1953, no. 1), de Experimenteerverordening Comptabiliteitsvoorschriften (P.B. 1992, no. 9) en de Comptabiliteitsvoorschriften eilandgebieden (P.B. 1953, no. 174) geldend recht zijn, niet deelt.

Ten eerste stelt de RvA dat uit de memorie van toelichting behorende bij de Algemene overgangsregeling wetgeving en bestuur Land Curaçao, onder “3. Uitwerking van het uitgangspunt” blijkt dat het niet de bedoeling was om onder andere de organieke landsverordeningen, die op voet van de afspraken gemaakt op de Start Ronde Tafel Conferentie, in het nieuwe land Curaçao over te nemen. Omdat de Landsverordening comptabiliteit 2010 een dergelijke organieke landsverordening is, concludeert de RvA uit de memorie van toelichting dat het in ieder geval nimmer de bedoeling is geweest dat de Comptabiliteitslandsverordening (P.B. 1953, no. 1), de Experimenteerverordening Comptabiliteitsvoorschriften (P.B. 1992, no. 9) en de Comptabiliteitsvoorschriften eilandgebieden (P.B. 1953, no. 174) na de overgang naar de nieuwe staatkundige structuur rechtskracht zouden behouden. De regering deelt deze zienswijze van de RvA om de hiernavolgende redenen niet. Ten eerste bevat de zogenaamde “negatieve lijst” organieke wetten welke ten tijde van de Nederlandse Antillen van kracht waren, zoals de Staatsregeling van de Nederlandse Antillen (AMvRB 1955, no. 32) en de Landsverordening Organisatie

Landsoverheid (P.B. 2011, no. 75). Hoewel het bijvoorbeeld nimmer de bedoeling is geweest dat de Staatsregeling van de Nederlandse Antillen (AMvRB 1955, no. 32) en de Landsverordening Organisatie Landsoverheid (P.B. 2011, no. 75) na de overgang naar de nieuwe staatkundige structuur rechtskracht zouden behouden zijn die in de zogenaamde “negatieve lijst” opgenomen. Hieruit kan worden geconcludeerd dat de stelling van de RvA dat een organieke wet, ook al komt die niet op de zogenaamde “negatieve lijst” voor, geen rechtskracht meer heeft, mank loopt. Voorts wordt aangetekend dat niet de toelichting doch de wetstekst het recht bepaalt.

Ten tweede vervangt volgens de RvA een nieuwe regeling de oude, zodat - los van de bedoeling van de wetgever verwoord in de memorie van toelichting bij de Algemene overgangsregeling wetgeving en bestuur Land Curaçao - reeds op dat punt volgens de RvA geoordeeld kan worden dat de Comptabiliteitslandsverordening (P.B. 1953, no. 1) en de Comptabiliteitsvoorschriften eilandgebieden (P.B. 1953, no. 174) vervangen zijn door de Landsverordening comptabiliteit 2010. In het andere geval, waarin twee regelingen die dezelfde materie regelen naast elkaar blijven bestaan, zal men voor het geldend recht in het ongewisse blijven, aldus de RvA. Dat geldt volgens de RvA des te meer indien beide regelingen hetzelfde onderwerp verschillend regelen. In het voorliggend geval zou de regel dat de nieuwe regeling voor de oude gaat, volgens de RvA evenmin oplossing bieden. Immers, beide regelingen (de Landsverordening comptabiliteit 2010 en de Comptabiliteitslandsverordening (P.B. 1953, no. 1)) zouden dan op 10 oktober 2010 formeel rechtskracht hebben gekregen in Curaçao, hetgeen de RvA betwist.

Ook op dit punt loopt de redenering van de RvA mank en wel omdat anders dan de RvA veronderstelt regelen de Comptabiliteitslandsverordening (P.B. 1953, no. 1), de Comptabiliteitsvoorschriften eilandgebieden (P.B. 1953, no. 174) en de Landsverordening comptabiliteit 2010 niet dezelfde materie. Dat de citeertitel van voormelde drie wetten het woord “comptabiliteit” bevatten betekent geenszins dat die dezelfde materie regelen. Integendeel, het nieuwe comptabele stelsel bestaat uit de Landsverordening comptabiliteit 2010 en de onderhavige landsverordening financieel beheer. De Landsverordening comptabiliteit 2010 regelt de relatie tussen regering en Staten door eisen te stellen aan de begrotings- en verantwoordingscyclus, alsmede aan de vorm- en inrichting van de begroting en jaarrekening. Daarentegen richt de Landsverordening financieel beheer zich op de interne beheersing van financiële stromen: op de rechtmatige, ordelijke, controleerbare, doelmatige en doeltreffende inrichting van het geheel van beslissingen, handelingen en regels ter sturing en beheersing van de financiële stromen door de overheidsorganisatie, alsmede de verantwoording die daarover moet worden afgelegd. De relatie tussen de bestuurlijke leiding en het ambtelijk apparaat, alsmede in het ambtelijk apparaat onderling, staan hierin centraal. Dat onderscheid bestond in essentie niet in het comptabele stelsel van de voormalige Nederlandse Antillen: de Comptabiliteitslandsverordening (P.B. 1953, no. 1) en de Comptabiliteitsvoorschriften eilandgebieden (P.B. 1953, no. 174) bevatten

beide elementen welke in de nieuwe systematiek deels in de Landsverordening comptabiliteit 2010 en deels in de onderhavige ontwerp-landsverordening financieel beheer worden geregeld.

Voorts wordt aangetekend dat de zogenaamde “moederregeling” op grond waarvan uitvoeringsvoorschriften die in een verordening hun grondslag vinden, vervallen met de regeling waaraan zij hun grondslag ontleen, waar de RvA zich op baseert om te concluderen dat de Experimenteerverordening Comptabiliteitsvoorschriften (P.B. 1992, no. 9) evenmin van kracht is, in het specifiek benoemde geval niet opgaat. Niet alleen omdat zoals hierboven is uiteengezet de Comptabiliteitslandsverordening (P.B. 1953, no. 1) nog rechtskracht heeft, maar ook omdat de Experimenteerverordening Comptabiliteitsvoorschriften (P.B. 1992, no. 9) geen uitvoeringsvoorschrift betreft van de Comptabiliteitslandsverordening (P.B. 1953, no. 1) doch eveneens een landsverordening is die de mogelijkheid creëert om af te wijken van de Comptabiliteitslandsverordening (P.B. 1953, no. 1).

4. Artikelsgewijze toelichting

Hoofdstuk 1 | Algemene bepalingen

Artikel 1

In dit artikel worden de in deze landsverordening gehanteerde begrippen gedefinieerd. De definities spreken voor zich. Onder de definitie van de beheersbegroting opgenomen in artikel 1, onderdeel c, van deze verordening dient te worden verstaan de beleidsbegroting omschreven in artikel 1, onderdeel a, van de Landsverordening comptabiliteit 2010 nader uitgewerkt tot het niveau van sub-functies en subcategorieën.

Een van de grondslagen van de administratieve organisatie van de overheid is de functiescheiding tussen bewaartaken en overige beheertaken. Bewaartaken worden aan een rekenplichtige opgedragen. De overige beheertaken omvatten onder meer budgethouderschap en de betaalbaarstelling. In deze verordening krijgt rekenplichtigheid een ruime strekking, omdat de bewaartak behalve geldwaardige papieren, ook roerende zaken omvat.

De financiële landsadministratie beperkt zich niet tot de ministeries. De jaarrekening en het jaarverslag van het Land zal derhalve ook de specifieke overheidsfondsen, andere organen en de overige entiteiten in de collectieve sector bestrijken. Wat betreft die laatste categorie wordt verwezen naar de in de Landsverordening comptabiliteit 2010 opgenomen definitie van de collectieve sector, conform de UN System of National Accounts.

De benaming budgethouder bestaat in het spraakgebruik in de dagelijkse praktijk, maar dient ook om het onderscheid met de betalingsordonnateurs en de rekenplich-

tigen duidelijk te maken. Het belang van de benaming moet dus vooral worden gezien in het licht van het financieel beheer, en daarom is die ook in onderhavige landsverordening opgenomen.

Artikel 2

Dit artikel stelt algemene eisen waaraan het op elk ministerie gevoerde financieel en materieel beheer moet voldoen. Uit dit artikel valt af te leiden dat zowel het financieel beheer als het materieel moet voldoen aan eisen van rechtmatigheid, ordelijkheid en controleerbaarheid en dient tevens doelmatig te worden ingericht. Beheer en verantwoording hierover zijn niet mogelijk zonder een goede administratie, die op zijn beurt gestoeld moet zijn op een solide administratieve organisatie. De genoemde algemene grondslagen van administratieve organisatie dienen mede met het oog op uniformiteit en consistentie, nader uitgewerkt te worden door de Minister van Financiën en later op een nog groter detailniveau door de secretaris-generaal van elk ministerie. De administratieve organisatie wordt vastgelegd in handboeken. Dit is geen eenmalige vastlegging; het handboek dient periodiek te worden geactualiseerd naar aanleiding van wijzigingen in de (administratieve) organisatie en werkwijzen. Elke minister richt voor zijn ministerie op basis van risico inschatting een systeem van interne controle in, waarmee wordt vastgesteld dat conform de vastgestelde procedures wordt gewerkt, de functiescheidingen in acht worden genomen en ontvangsten en uitgaven op rechtmatige wijze hebben plaatsgevonden. Onvolkomenheden, die blijken uit de ingestelde periodieke interne controle worden, indien herstel mogelijk is, direct hersteld. Herstel kan plaatsvinden door redresseren van een transactie, aandacht vestigen op het navolgen van bestaande procedures of door het aanpassen van procedures. De termijn van aanpassing is afhankelijk van risico van de geconstateerde afwijking en de complexiteit van de noodzakelijke aanpassingen, doch dient uiterlijk binnen 3 maanden te zijn geëffectueerd.

Uiteraard is het de verantwoordelijke minister, die in het kader van financieel zelfbeheer beheerstaken kan delegeren. Elke minister draagt eigen verantwoordelijkheid voor zijn ministerie en onderdelen daarvan. Dat geldt zowel voor privaatrechtelijke handelingen als voor overeenkomsten van publiekrechtelijke aard. Daarbij moet hij zich in elk geval laten leiden door de bepalingen omtrent de begrotingsuitvoering in de Landsverordening comptabiliteit 2010.

Artikel 3

Voor de financiële administratie vormt de Landsverordening comptabiliteit 2010 de basis. De administratie als geheel moet meer informatie opleveren dan de klassieke financiële overheidsadministratie. De administratie zal ook informatie moeten geven over de doelmatigheid en doeltreffendheid van het gevoerde beheer in relatie tot de gestelde beleidsdoelen.

Artikel 5

In artikel 1, onderdeel a, van de Landsverordening comptabiliteit 2010 wordt de begroting gedefinieerd als de beleidsbegroting van een dienstjaar. In de memorie van toelichting bij die landsverordening wordt ingegaan op het onderscheid tussen de beleids- en de beheersbegroting. Daarin wordt aangegeven, dat de beheersbegroting nader wordt gespecificeerd in de Landsverordening financieel beheer.

De beheersbegroting geeft per hoofdstuk, en daarbinnen per functie, een meer gedetailleerd inzicht in de kosten. De beheersbegroting is daarom vooral relevant voor de verhouding tussen het politieke bestuur en het ambtelijke apparaat, meer in het bijzonder geformuleerd die tussen een minister, die ingevolge de begroting over bepaalde gelden mag beschikken, en het onder zijn leiding en verantwoordelijkheid gestelde ambtelijke apparaat dat het beleid van de minister in de dagelijkse praktijk realiseert. De beheersbegroting wordt daarom - in tegenstelling tot de beleidsbegroting - niet door de Staten geautoriseerd.

De beheersbegroting is een nadere verbijzondering van de beleidsbegroting.

De functies en economische categorieën per ministerie of staatsorgaan worden in de beheersbegroting nader onderverdeeld in sub-functies en subcategorieën.

Door die onderverdeling te laten vaststellen door de Minister van Financiën bij ministeriële regeling met algemene werking, ligt de verantwoordelijkheid voor de indeling van de beheersbegroting waar hij thuishoort: de beheersbegroting is immers voornamelijk een instrument van de Minister van Financiën om deugdelijk financieel beheer van het Land te kunnen waarborgen. Om de nodige flexibiliteit in de indeling mogelijk te maken, heeft de regering gekozen voor vaststelling bij ministeriële regeling met algemene werking.

Hoofdstuk 2 | De beheersbegroting

Artikel 6

Het proces van voorbereiding van de beheersbegroting loopt in grote lijnen parallel met die van de begroting. Dit is ook logisch, want de beheersbegroting is in feite de nadere onderbouwing van de totaalbedragen in de begroting. Het voorbereidingsproces van de beheersbegroting gaat echter afwijken van dat van de begroting, nadat deze door de Raad van Ministers is goedgekeurd. Wordt de begroting vervolgens als landsverordening bij de Staten ter vaststelling ingediend, de beheersbegroting daarentegen bereikt de Staten niet anders dan desgewenst ter kennisneming. De vaststelling van de beheersbegroting is een zaak van de Minister van Financiën (weliswaar na goedkeuring door de Raad van Ministers). Die vaststelling kan pas plaatsvinden, nadat de Staten de begroting hebben vastgesteld. Immers die bevat de totaalbedragen op het niveau van de functies en economische categorieën per ministerie.

Artikel 7

In dit artikel wordt de functie van de beheersbegroting als beheersinstrument tussen de Minister van Financiën en de andere ministers duidelijk: het zelfstandig budgetbeheer van de ministers en de gemandateerde organisatieleiding, heeft in beginsel betrekking op de budgetten binnen de kaders van de beheersbegroting. Met andere woorden, zolang er uitgaven of ontvangsten worden gepleegd binnen de budgettaire kaders van de beheersbegroting, is sprake van zelfstandig budgetbeheer. Wil een minister of ministerie daarvan afwijken, dan is goedkeuring van de Minister van Financiën nodig.

Het derde, vierde en vijfde lid geven wel een verruiming aan van deze strikte regel: binnen bepaalde economische categorieën mogen ministers en budgethouders met budgetten schuiven. Het gaat dan bijvoorbeeld om verschuivingen met personeel of goederen. Voor budgethouders ligt het voor de hand dat die verschuivingen alleen plaatsvinden binnen het organisatieonderdeel waarvoor zij verantwoordelijk zijn. Het kan echter voorkomen dat het wenselijk is om te schuiven met budgetten tussen organisatieonderdelen van een ministerie of een staatsorgaan. Dat kan alleen zonder wijziging van de begroting voor zover zich dit beweegt binnen de functies en binnen de economische categorieën. Er kunnen organisatieonderdelen zijn waarvan de budgetten over meerdere functies zijn verspreid. In zo'n geval is het de minister van het betreffende ministerie of de (onder) voorzitter of secretaris van de staatsorganen voor organisatieonderdelen van zijn staatsorgaan die bevoegd is om verschuivingen aan te brengen, binnen de gestelde regels.

Het is van belang dat de Minister van Financiën snel beschikt over bovengenoemde aangebrachte wijzigingen in de beheersbegroting. Dit beïnvloedt immers het totale financiële beeld van de uitputting. Het zevende lid regelt daarom deze verwerking.

Artikel 8

Terwijl artikel 7 zich richt op zelfstandig budgetbeheer in de zin van afwijkingen van de beheersbegroting, richt artikel 8 zich op de mate van zelfstandig budgetbeheer in de zin van het doen van de daadwerkelijke uitgaven binnen de beheersbegroting. Ook daarop zijn namelijk enkele beperkingen van toepassing.

De regering acht het noodzakelijk dat, zelfs indien de bedragen in de beheersbegroting zijn opgenomen, bepaalde lasten op de gewone dienst en uitgaven op de kapitaaldienst een goedkeuringsprocedure doorlopen, alvorens de financiële verplichting wordt aangegaan. Bedoelde lasten en uitgaven hebben een bijzonder karakter in die zin, dat daarop een voorafgaande of zwaardere toetsing noodzakelijk is. Reden daarvoor is het aanmerkelijke financieel belang dat met de uitgave is gemoeid. Een andere reden is dat bepaalde verplichtingen een langdurig en structureel effect kunnen hebben. Een effectieve monitoring is vanuit het oogpunt van budgetbeheersing essentieel.

Deze lasten op de gewone dienst en uitgaven op de kapitaaldienst, alsmede de goedkeuringsprocedures worden door de Minister van Financiën bij ministeriële regeling met algemene werking vastgesteld.

Hoofdstuk 3 | Overeenkomsten tot verwerving van goederen, rechten en diensten

Artikel 9

Het eerste lid sluit aan op hetgeen over de machtiging tot het verrichten van privaatrechtelijke rechtshandelingen in de Landsverordening comptabiliteit 2010 is opgenomen. In artikel 1 bevattende definities is reeds aangegeven wat onder budgethouder wordt verstaan.

Het derde lid gaat uit van het beginsel dat alle opdrachten schriftelijk worden verstrekt, tenzij het een opdracht betreft met een lage financiële waarde. In dat geval kan het, omwille van de snelheid, nodig zijn om met een mondelinge opdrachtverstrekking te werken. Van deze mogelijkheid moet echter slechts bij hoge uitzondering gebruik worden gemaakt. De betreffende grenswaarde bedraagt NAf 1.000. Uitdrukkelijk wordt hier nogmaals gewezen op het bepaalde in artikel 8, tweede lid, inzake de goedkeuringsprocedure.

Het vierde lid bepaalt dat overeenkomsten tot verwerving van goederen, rechten en diensten in beginsel worden aangegaan voor ten hoogste drie jaren. Alleen indien het landsbelang ermee is gediend kunnen dergelijke overeenkomsten voor ten hoogste vijf jaar worden aangegaan. Indien ook die periode, vanuit het oogpunt van het landsbelang te kort wordt geacht, kan daarvan slechts worden afgeweken met instemming van de Staten.

Artikel 10

Bij het verwerven van goederen, rechten en diensten gaat vanuit het oogpunt van transparantie in beginsel de voorkeur uit naar een openbare aanbesteding. Dit biedt over het algemeen de beste waarborg voor een goede prijs-kwaliteitverhouding, alsmede voor eerlijke concurrentieverhoudingen voor alle spelers op de markt. Bij opdrachten die echter een gematigd financieel belang behelzen, kan een dergelijke openbare aanbesteding te omslachtig zijn. Daarvoor maakt het tweede lid een uitzondering. Er moeten dan wel minimaal drie offertes worden opgevraagd. In het vierde lid wordt daarop een uitzondering mogelijk gemaakt: in die gevallen waar de opdracht in de praktijk niet te ontkoppelen is van de eerdere aanschaf door het Land van een activa. Als bijvoorbeeld een op maat gemaakt geautomatiseerd systeem is aangeschaft, kan in beginsel enkel de opdrachtnemer de programmatuur aanpassen en onderhouden. Als een beveiligingssysteem is aangeschaft, kan in

beginsel enkel de opdrachtnemer dat systeem onderhouden, tenzij die opdrachtnemer niet de exclusieve rechten heeft om dat systeem te verhandelen. Als het Land programmatuur heeft aangeschaft en in gebruik heeft dient daarvoor een licentierecht te worden betaald. Indien een opdrachtnemer de exclusieve rechten van onderhoud van roerende zaken, zoals bijvoorbeeld de exclusieve rechten van onderhoud verkregen bij de aanschaf van een auto, kan in beginsel enkel de opdrachtnemer die auto onderhouden. Ook voor vervolgoopdrachten die binnen een periode van 3 jaar na gunning geschieden, kan worden volstaan met de opvraag van één offerte. Hieruit blijkt dat zich situaties in de praktijk voordoen welke niet aanbesteed kunnen worden doch welke in essentie niet onder de noemer van het vijfde lid ondergebracht kunnen worden om van de regel van openbare aanbesteding dan wel offerteprocedure af te wijken. Vandaar dat hiervoor een specifieke afwijking voor wordt geregeld in het vierde lid.

Tot slot voorziet het vijfde lid erin dat als er zwaarwegende belangen zijn om af te zien van het in het openbaar aanbesteden van een opdracht dan wel het opvragen van minimaal drie vergelijkbare offertes daartoe vooraf bij beschikking van de Minister van Financiën kan worden besloten. In die beschikking moeten de zwaarwegende redenen helder uiteen worden gezet. Het moge duidelijk zijn dat van deze uitzonderingsmogelijkheid zo min mogelijk gebruik moet worden gemaakt. Vandaar dat anders dan de huidige situatie in het vierde lid reeds situaties zijn benoemd welke een openbare aanbesteding dan wel de opvraag van drie offertes in de praktijk onmogelijk maken, terwijl er strikt gezien geen sprake is van zwaarwegende belangen om af te wijken van de voorgeschreven procedures.

Tevens wordt er een onderscheid gemaakt tussen civieltechnische werken en andere opdrachten tot uitvoering van werken. Met het oog op de noodzaak van flexibiliteit en slagvaardigheid van bestuur heeft de regering ervoor gekozen om de grensbedragen bij ministeriële regeling met algemene werking te kunnen wijzigen. Dit biedt meer flexibiliteit dan het regelen daarvan in deze landsverordening. Immers, deze bedragen zijn zowel sterk afhankelijk van, alsook sterk van invloed op de kwaliteit van het financieel beheer en dienen daarom met de nodige flexibiliteit aangepast te kunnen worden. Dat wil zeggen zowel opwaarts als neerwaarts.

Artikel 11

Het in dit artikel bedoelde landsbesluit, houdende algemene maatregelen beoogt objectiviteit en transparantie te waarborgen in alle drie de fasen van het verwervingstraject, voor, tijdens en na de opdrachtverstrekking.

Artikel 12

Dit artikel ziet op het voorkómen van elke vorm van belangenverstrengeling.

Artikel 13

Door deze bepaling wordt de bevoegdheid tot het geven van nadere regels voor subsidieverstrekking gedelegeerd. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen worden nadere regels vastgesteld betreffende subsidieverstrekking. Hierbij dienen wel de in dit artikel gestelde kaders strikt te worden aangehouden.

Hoofdstuk 4 | Betaalbaarstelling en betalingen

Artikel 14

Elke minister draagt een eigen verantwoordelijkheid voor rechtshandelingen betrekking hebbende op zijn eigen ministerie. Uit deze rechtshandelingen kunnen schulden voortvloeien die, alvorens betaald te worden, de goedkeuring behoeven namens de minister. Net als dat bij de budgethouders het geval is ten aanzien van het verrichten van privaatrechtelijke rechtshandelingen, wordt de bevoegdheid tot betaalbaarstelling uitgeoefend namens de minister door daartoe aangewezen overheidsfunctionarissen. Om het onderscheid met budgethouders en rekenplichtigen aan te geven, en ten behoeve van het dagelijks spraakgebruik, is ervoor gekozen om de overheidsfunctionarissen die de betaalbaarstelling verrichten, aan te duiden als “betalingsordonnateur”.

Betaalbaarstelling moet worden onderscheiden van het verrichten van geldelijke betalingen die plaatsvindt door rekenplichtige overheidsfunctionarissen.

Betaalbaarstelling behelst het intern betaalbaar stellen van aangegane financiële verplichtingen. De feitelijke betaling geschiedt door de rekenplichtigen.

Artikel 15

Uit het oogpunt van interne controle is bepaald dat de goedkeuring van de betaalbaarstelling steeds middels een dubbel handtekeningsysteem moet worden gedaan, namelijk door de budgethouder en door de betalingsordonnateur. Principes van interne controle liggen tevens ten grondslag aan het bepaalde in het tweede lid. Om tot goedkeuring over te gaan zal in elk geval vast moeten komen te staan dat de opdrachtnemer datgene heeft gepresteerd wat met hem is overeengekomen en dat hij hiertoe deugdelijke facturen heeft ingediend. Tot betaalbaarstelling zal vervolgens alleen worden overgegaan als duidelijk blijkt dat de opdrachtgever

zich akkoord heeft verklaard met de verrichte prestatie en wat hiervoor is gefactureerd. De opdrachtgever is gelijk aan de betreffende budgethouder. Nadat deze verklaring is afgegeven geschiedt de betaalbaarstelling, krachtens het vijfde lid, op grond van een betalingsopdracht van een betalingsordonnateur van het betrokken ministerie of betrokken staatsorgaan. Diens functie betreft het nagaan of alle door de budgethouder aangeboden betalingsverzoeken voldoen aan de vereisten van het aangaan van verplichtingen, het vaststellen van de prestatie en het goedkeuren van de factuur en dat dus een rechtmatige betalingsverplichting voor het Land bestaat. In de geautomatiseerde (financiële) administratie van het Land is een afzonderlijke autorisatie voor de betalingsgoedkeuring aangebracht.

Indien de betaalbaarstelling of betaling van aangeane financiële verplichtingen door enige oorzaak vertraging oploopt, dan kunnen opdrachtnemers geen aanspraak maken op betaling van interest op hun gefactureerde bedragen. Het zevende lid beoogt te voorkomen, dat geldelijke betalingen aan opdrachtnemers worden vervangen door schenkingen van bijvoorbeeld overtollig overheidsmaterieel. Het ongewenste gevolg daarvan zou zijn, dat de transparantie van uitgaven en inkomsten in het gedrang komt. Voor de vervreemding van roerende zaken zijn in deze landsverordening specifieke bepalingen opgenomen; die mogen niet worden doorkruist. Ook voor de vervreemding van onroerende goederen bestaan specifieke bepalingen in de Landsverordening Domaniale gronden.

Artikel 17

Het verstrekken van voorschotten aan opdrachtnemers moet vanuit het oogpunt van goed financieel beheer zoveel mogelijk worden beperkt. In dit artikel wordt dit derhalve aan banden gelegd.

Artikel 18

Het verlenen van andere voorschotten dan aan opdrachtnemers en ten behoeve van de kleine kassen, is in dit artikel beperkt tot een vijftal categorieën. Dit is van belang om een ongebreidelde toepassing van voorschotten te voorkomen, wat goed financieel beheer onder druk zou zetten.

Artikel 19

De betaling van schulden van het Land die de ministeries zelf betreffen, vindt plaats door rekenplichtigen van het Ministerie van Financiën. Het gaat hier om het verrichten van de geldelijke betaling. De door de Minister van Financiën daartoe aangewezen bankrekeningen en kassen vallen dus onder het Ministerie van Financiën. Voor de staatsorganen is het eerste lid, onderdeel b, van toepassing. De staatsor-

ganen nemen immers een bijzondere positie in en het ligt daarom voor de hand om hen een daarbij passende mate van zelfstandigheid in de uitoefening van de betalingsfunctie toe te kennen. Daar geldt evenwel dat dit op deugdelijke en verantwoorde wijze dient te geschieden, wat afhankelijk is van de omvang en bemensing, en dus afhangt van de specifieke situatie van elk staatsorgaan.

Het tweede lid ziet erop dat er een strikte scheiding wordt toegepast tussen kassen en bankrekeningen die worden gebruikt voor het doen van betalingen enerzijds, en kassen en bankrekeningen die worden gebruikt voor het innen van ontvangsten anderzijds.

Artikel 20

Voor het doen van betalingen uit de kleine kas gelden specifieke bepalingen. De inhoud van de kleine kas wordt bij wijze van voorschot verstrekt door de Minister van Financiën. Dit impliceert dat er periodiek moet worden afgerekend. De kleine kas is bedoeld voor kleine huishoudelijke uitgaven, kleine kantooruitgaven en uitgaven voor klein onderhoud en reparatie. Indien het vanuit de specifieke aard van de werkzaamheden van een organisatieonderdeel noodzakelijk is ook voor andere, specifieke kleine uitgaven een kleine kas aan te houden, dan biedt het eerste lid, onderdeel d, daarvoor de mogelijkheid. In dat geval moet het betrokken ministerie wel een nadere omschrijving van die uitgaven geven.

Gezien het feit dat het betalingsverkeer tegenwoordig in toenemende mate giraal plaatsvindt, ook voor kleine bedragen, is de mogelijkheid gecreëerd voor het aanhouden van de kleine kas op een bankrekening.

Ook wordt verwezen naar artikel 32, derde lid, waarin wordt bepaald dat er per kleine kas slechts één bankrekening kan worden aangehouden. Die kan bovendien alleen worden gebruikt voor het doen van uitgaven; ontvangsten – anders dan het verstrekte voorschot – mogen hierop niet worden gestort.

Hoofdstuk 5 | Vorderingen, ontvangsten en teruggave op ontvangsten

Artikel 22

Dit artikel bevat een regeling voor het innen van aan het Land toekomende bedragen. Aangezien het gehele proces van het opleggen van belastingaanslagen en belastinginvordering apart geregeld wordt, wordt in dit artikel een uitzondering gemaakt voor vorderingen uit hoofde van belastingen. Ontvangsten kunnen binnenkomen zowel via kasstortingen als via bankoverschrijvingen.

In tegenstelling tot de betaling van schulden, die in beginsel alleen plaatsvindt vanuit kassen en bankrekeningen van het Ministerie van Financiën, kunnen de ontvangsten ook in kassen of op bankrekeningen van andere ministeries worden

ontvangen. Reden hiervoor is dat diverse organisatieonderdelen van ministeries ontvangsten innen van burgers en bedrijven, zoals retributies en leges voor bepaalde vormen van dienstverlening. Met het oog op de veiligheid, efficiëntie en geïntegreerd middelenbeheer is het wenselijk dat de bewaring van de geldmiddelen zoveel mogelijk giraal plaatsvindt.

Artikel 24

In het kader van de gecentraliseerde treasury-functie bij het Ministerie van Financiën regelt dit artikel dat de teruggave van ontvangsten, anders dan wegens belastingen en sociale premies, slechts plaatsvindt nádat een door de secretaris-generaal van het Ministerie van Financiën namens de Minister van Financiën aan te wijzen overheidsdienaar van dat ministerie daarmee heeft ingestemd. Aangezien het gehele proces van teruggave van ontvangsten wegens belastingen en sociale premies apart geregeld wordt, wordt in dit artikel daarvoor een uitzondering gemaakt.

Artikel 24a

Voorgesteld wordt om voor de hier bedoelde beslechting van geschillen buiten tussenkomst van de rechter een lichtere procedure in te voeren, echter met de uitdrukkelijke eis van een ingewonnen rechtskundig advies. De conceptovereenkomst van dading kan door middel van een met redenen omklede beschikking van de minister die het aangaat worden aangegaan, indien de overeenkomst een bedrag betreft van kleiner dan N Af 25.000. Voor een conceptovereenkomst van dading voor een bedrag van groter dan N Af 25.000 maar kleiner dan N Af 1 miljoen wordt deze beschikking door de Minister van Financiën verstrekt. Conceptovereenkomst van dading voor een bedrag groter dan ANG 1 miljoen, geschiedt krachtens landsverordening.

Hoofdstuk 6 | Kwijtschelding en oninbare vorderingen en verjaring

Artikel 25

De kwijtschelding en verklaring oninbare vordering is niet voorbehouden aan de Minister van Financiën, maar aan de minister die verantwoordelijk is voor het desbetreffende beheer, indien het gezamenlijke bedrag van de vorderingen per schuldenaar kleiner dan N Af 25.000 bedraagt. Indien het echter om een gezamenlijke bedrag per schuldenaar groter dan N Af 25.000, maar kleiner dan N Af 1 miljoen betreft, is overeenstemming met de Minister van Financiën noodzakelijk. Gaat het

om een bedrag groter dan NAf 1 miljoen, dan zal de kwijtschelding of het oninbaar verklaren van de vordering bij landsverordening plaatsvinden. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen worden regels voor kwijtschelding en verklaring oninbare vordering vastgesteld.

Artikel 26

Dit artikel heeft betrekking op de verantwoording, hierbij is de Minister van Financiën de spil, zowel voor vanuit andere ministeries ingekomen besluiten als voor de verklaringen oninbare vordering en kwijtscheldingen die in overeenstemming met de Minister van Financiën of door hem genomen beschikking hebben plaatsgevonden. Naast de rapportage aan de Staten, zullen deze tevens worden gerapporteerd aan de Algemene Rekenkamer en aan de interne accountant van de overheid.

In de rapportage kan worden volstaan met een beknopte samenvatting. Het is immers denkbaar dat bepaalde verklaringen oninbare vordering of kwijtscheldingen niet volledig openbaar kunnen worden gemaakt, vanwege zwaarder wegende financieel-economische belangen van het Land, het belang van een strafrechtelijke opsporing en vervolging of van bestuursrechtelijke controle, eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer en het voorkomen van onevenredige bevoordeling of benadeling. Ten behoeve van de controle op de juiste toepassing van de regels voor kwijtschelden en oninbaar lijden onderzoekt de interne accountant van het Land de verschillende gevallen van kwijtschelden en oninbaar lijden en neemt zij haar bevindingen op in het accountantsverslag bij de jaarrekening.

Artikel 27 en 28

Niet slechts de vorderingen van - dat wil zeggen ten voordele van - het Land zijn wat betreft verjaring onderworpen aan de regels van het gewone civiele recht, maar die ten laste van het Land zijn dit evenzeer. De regering ziet geen aanleiding om aan het Land een bevoorrechte positie te verlenen. Het moet ook voor de publiekrechtelijke rechtspersoon die het Land is voldoende zijn om zich op de regels van het Burgerlijk Wetboek te beroepen. Indien de schriftelijke vordering bij een ander ministerie dan het Ministerie van Financiën wordt ingediend, wordt de schriftelijke vordering naar het Ministerie van Financiën doorgestuurd.

Hoofdstuk 7 | Het beheer van liquide middelen

Artikel 29

Dit artikel regelt dat de treasury functie in beginsel op één centraal punt, en wel bij het Ministerie van Financiën is belegd. Het is de Minister van Financiën die belast is met het toezicht op de uitvoering van de begroting. De regering acht het vanuit het oogpunt van risicobeperking en vanuit overwegingen van efficiëntie noodzakelijk de betaalfunctie te centraliseren bij het Ministerie van Financiën.

De inning van ontvangsten kan niet volledig worden gecentraliseerd, aangezien organisatieonderdelen van diverse ministeries vanwege hun taak belast zijn met inning van bijvoorbeeld retributies en leges. Daarin voorziet het derde lid.

Het vierde lid heeft betrekking op de belegging van overtollige financiële middelen. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen worden richtlijnen hiervoor vastgesteld.

Artikel 30

Van oudsher heeft de overheid een huisbankier. Vanuit het oogpunt van transparantie en het verkrijgen van de beste prijs-kwaliteitverhouding, moet deze opdracht openbaar worden aanbesteed. Zowel de commerciële lokale banken als de centrale bank kunnen meedingen in deze aanbesteding. In beginsel wordt de opdracht elke vijf jaar opnieuw openbaar aanbesteed. Gezien de investeringen en inspanningen die door de huisbankier moeten worden gedaan teneinde als huisbankier te fungeren heeft de regering gemeend de duur van de overeenkomst, in afwijking van de hoofdregel van drie jaar in artikel 9, vierde lid, vast te stellen op vijf jaar teneinde de huisbankier in de gelegenheid te stellen de gemaakte investeringen en inspanningen terug te verdienen en zodoende de kwaliteit van de dienstverlening aan de gemeenschap te borgen. Het is één maal mogelijk om een bestaande overeenkomst met maximaal vijf jaar te verlengen. Per definitie moet de opdracht dus ten minste eens in de tien jaar openbaar worden aanbesteed.

Artikel 31

Uitgangspunt is geïntegreerd middelenbeheer, waarin alle bankrekeningen van de overheid aan de hoofdbankrekening zijn gekoppeld. Dagelijks worden eventueel negatieve saldi aangezuiverd en worden positieve saldi afgeroomd, zodat dagelijks het totaalsaldo resteert. Als dit negatief is, dan trekt het Ministerie van Financiën tijdelijk geld op de markt aan; is het positief, dan kan dit volgens de vastgestelde richtlijnen worden uitgezet. Het is aan het Ministerie van Financiën om de seizoen-

fluctuaties in de kasprognoses te verwerken en om te zetten in een adequaat liquiditeitsbeheer, met de meest gunstige rentekosten of –opbrengsten. In het tweede lid wordt een uitzondering gemaakt voor de creditsaldi van de kleine kassen, omdat de inhoud daarvan bij wijze van voorschot is verstrekt. Over de periodieke afrekening daarvan zijn specifieke afspraken gemaakt. Bovendien is de invloed van de kleine kassen op het totale financiële beeld verwaarloosbaar. Tevens wordt de mogelijkheid gecreëerd om bij beschikking met algemene werking bankrekeningen aan te wijzen waarvoor ook een uitzondering wordt gemaakt. Hierbij kan onder meer worden gedacht aan bankrekeningen die in het leven zijn geroepen om een specifiek project op transparante wijze te administreren dan wel bankrekeningen van staatsorganen.

Artikel 32

Dit artikel regelt dat het beheer van de betaalinfrastructuur van het Land door het Ministerie van Financiën geschiedt. Artikel 29 regelt dat de treasury functie in beginsel op één centraal punt en wel bij het Ministerie van Financiën is belegd. Het is de Minister van Financiën die belast is met het toezicht op de uitvoering van de begroting. De regering acht het vanuit het oogpunt van risicobeperking het beheer van de betaalinfrastructuur van het Land te centraliseren bij het Ministerie van Financiën.

Hoofdstuk 8 | Rekenplichtigheid en schadeplichtigheid

Artikel 33

De rekenplichtige vervult, evenals de budgethouders en de betalingsordonnateurs, een belangrijke rol in het financieel beheer van het Land. Op hem is een bijzondere en zware verantwoordelijkheid gelegd. Het is daarom van belang om precies te begrenzen wie als rekenplichtige dient te worden aangemerkt. Als het gaat om de ontvangst en bewaring van geldmiddelen, kan bijvoorbeeld worden gedacht aan overheidsfunctionarissen die aan de balie belasting- en niet-belastinginkomsten van burgers innen. In die laatste categorie vallen ook overheidsfunctionarissen van ministeries die diensten aan de burger verlenen, zoals het bevolkingsregister of het vergunningenloket. Als het gaat om de afgifte van geldmiddelen of geldswaardige papieren, moet worden gedacht aan overheidsfunctionarissen die feitelijke betalingen verrichten, zowel chartaal als giraal. Hiermee worden bijvoorbeeld overheidsfunctionarissen bedoeld die belast zijn met het gecentraliseerde betalingsverkeer van de overheid, of overheidsfunctionarissen die een kleine kas beheren. Als het gaat om de ontvangst, bewaring en afgifte van roerende zaken, wordt gedoeld op overheidsfunctionarissen die belast zijn met materieel beheer, bijvoorbeeld met voorraad-

beheer of met het afstoten van overtollige goederen. Ook de roerende zaken vertegenwoordigen immers een financieel belang.

Uit het voorgaande vloeit voort, dat rekenplichtigen zich bij diverse ministeries kunnen bevinden, afhankelijk van de taken en aard van de werkzaamheden van de organisatieonderdelen. Rekenplichtigheid is een taak, die aan een functionaris is gebonden. Vanuit het oogpunt van volledige transparantie wordt het echter van belang geacht, om ook de namen van de personen die op deze functies zijn geplaatst, te registreren. Bovendien acht de regering het van belang, dat de algehele verantwoordelijkheid van de Minister van Financiën voor het financieel beheer ook tot uitdrukking komt in de procedure omtrent de aanwijzing van de rekenplichtige, analoog aan die bij de budgethouders en de betalingsordonnateurs. Daarom voorzien het derde en vierde lid erin, dat er een register komt voor rekenplichtigen, dat wordt ingesteld en beheerd door de secretaris-generaal van elke ministerie, dan wel door de (onder) voorzitter of secretaris van de staatsorganen, met inzage voor het Ministerie van Financiën. Om te waarborgen dat alle door de secretarissen-generaal, dan wel door de (onder) voorzitter of secretaris van de staatsorganen aangewezen rekenplichtigen ook daadwerkelijk daarvoor worden aangemeld, is in het vierde lid geregeld dat de aanwijzing pas ingaat op het moment dat de rekenplichtige in het register is opgenomen.

Artikelen 34 en 35

De rekenplichtige neemt niet alleen geld doch ook goederen in bewaring, waartegenover hij geen persoonlijke zekerheden als onderpand van de bewaarde activa behoeft in te brengen. Wel wordt een ministeriële regeling met algemene werking opgesteld voor de administratie door en het toezicht op een rekenplichtige overheidsfunctionaris.

Artikelen 38

Artikel 38 is geïnspireerd door artikel 66 tweede lid van het Nederlandse Algemeen Rijksambtenarenreglement (Stb. 1931, no. 248). Geen maatregel ten nadele van een ambtenaar of andere overheidsfunctionaris mag getroffen worden zonder dat hij is gehoord. Is hij daartoe buiten staat, bijvoorbeeld omdat hij voordat hij zou worden gehoord overleden is, dan dient het bevoegde gezag in elk geval langs andere wegen tot een onderzoek van de zaak over te gaan. Dit klemmt te meer, omdat eventueel ook erfgenamen en rechtverkrijgenden van de overheidsfunctionaris, die aan het Land schade heeft toegebracht, aangesproken kunnen worden.

Hoofdstuk 9 | Beheer en vervreemden roerende en onroerende zaken van het Land

Artikel 39

Vanuit het oogpunt van duurzaamheid en economische waarde, worden onroerende zaken centraal geadministreerd. In de nieuwe bestuurlijke organisatie is het domeinbeheer ondergebracht bij het Ministerie van Verkeer, Vervoer en Ruimtelijke Planning. De administratie van roerende zaken kan wel decentraal geschieden, doch dan op basis van richtlijnen met algemene werking, vast te stellen bij ministeriële regeling met algemene werking. Vanwege het financieel belang neemt de Minister van Financiën daartoe het initiatief. Hierin kan een onderscheid gemaakt worden tussen regels die betrekking hebben op risicobeheersing enerzijds en regels met betrekking tot de beheersing van voorraden anderzijds.

Uit het oogpunt van risicobeheersing kan de Minister van Financiën de verplichting instellen om de administratieve organisatie met betrekking tot het materieelbeheer vast te leggen en een adequate administratie bij te houden. Andere voorbeelden zijn regels ten behoeve van de preventie van onnodig kwaliteits- en kwantiteitsverlies; regels om de kans op schade aan derden of aansprakelijkheidsstelling door derden zoveel mogelijk te voorkomen; of regels ten aanzien van de afwikkeling van schade of aansprakelijkheid.

Ten aanzien van de aangewezen voorraden kan onder andere worden bepaald dat die zodanig worden aangehouden dat de continuïteit van de bedrijfsvoering voldoende gewaarborgd is, terwijl tegelijkertijd ondoelmatige voorraden worden voorkomen. Zo kan de Minister van Financiën voorraden roerende goederen aanwijzen, waarop regels van toepassing zijn met betrekking tot de inrichting van de administratie, de toepassing van voldoende functiescheiding of de verplichting tot regelmatig aanwezigheidscontrole van de voorraden.

Artikel 40

Het eerste lid van dit artikel heeft tot doel te voorkomen dat het ene ministerie, of organisatieonderdeel van een ministerie, iets verkoopt dat voor een andere organisatie-eenheid van het landsapparaat nog van nut kan zijn. Het tweede lid van dit artikel is alleen van toepassing, indien de betreffende roerende zaak inderdaad in een begrotingspost voorkomt ten name van het dienstonderdeel dat tot overdracht aan een ander dienstonderdeel overgaat. De hoogte van de overdrachtswaarde wordt bepaald door het ministerie dat de roerende lichamelijke zaak afstoot.

Artikel 41

Het eerste lid spreekt wederom een verplichtende voorkeur uit voor verkoop in het openbaar, doch gezien de betekenis van de af te stoten voorwerpen kan het soms doelmatiger zijn om tot onderhandse verkoop over te gaan. Daartoe levert het tweede lid de mogelijkheid. Tot waarborging van de integriteit bij dergelijke afwijkingen, maar ook ter voorkoming van ongegronde geruchten is een beschikking vereist waarin wordt gemotiveerd waarom geen openbare verkoop heeft plaatsgevonden.

Hoofdstuk 10 | Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 44

Dit artikel regelt de intrekking van de Comptabiliteitslandsverordening¹, de Experimenteerverordening Comptabiliteitsvoorschriften² en de Comptabiliteitsvoorschriften eilandgebieden³ nu met de inwerkingtreding van deze landsverordening het nieuwe comptabele wettelijke kader volledig wordt. Wel wordt geregeld dat bedoelde landsverordeningen van toepassing blijven op ontwerpen tot vaststelling en wijziging van een begroting en tot vaststelling van een jaarrekening tot en met het dienstjaar 2015. Beoogd wordt dat de regels gegeven ter uitvoering van de te vervallen landsverordeningen blijven gelden tot ze zijn vervangen door nieuwe uitvoeringsregelingen gebaseerd op deze verordening en op de Landsverordening comptabiliteit 2010.

Artikel 45

Dit artikel regelt de intrekking van de Subsidieverordening Curaçao 2007 nu met de inwerkingtreding van deze landsverordening het nieuwe comptabele wettelijke kader, bestaande uit de Landsverordening comptabiliteit 2010 en onderhavige landsverordening, volledig wordt en op grond van artikel 13 van de onderhavige landsverordening bij landsbesluit houdende algemene maatregelen voorschriften zullen worden uitgevaardigd terzake het verstrekken van subsidies.

Artikel 46

Dit artikel regelt de inwerkingtreding van deze landsverordening. Deze zal voor het eerst gelden voor de begroting en jaarrekening van het dienstjaar 2016.

¹ P.B. 1953, no. 1.

² P.B. 1992, no. 9.

³ P.B. 1953, no. 174